

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૨૭૫ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ મજબુતે જતાયે

વિષય ૬ : ૪

મજમુએ નશાયેહ.

તશનીફ શેખ શાદકઅલી.

બીસમીલ્લા હીરરહમાં નીરરહીમ.

ભાગ ૧ લો.

(૧)

શાદગુરૂ ફરમાવી ગયાતે લીખ હીરદાની તખતીમા
ખેર જો ચાહે તો ખેર નથી કંઈ આ દુનયાની વિનતીમાં
પેદા થયા જે મુખ પીશાશે આખી મોનની ઘંતીમાં
ધીયાન ખુદાથી રાખજે વાહલા પડતીમાં ને ચડતીમાં
યાદ ખુદાની કરસે બસર જે તેહને ખુદા વીશરશે નહી
મરશે અગર સેંહશાર વલેક્રીન લોગ ખુદાના મરશે નહી

(૨)

મરી ગયા વો લોગ કે જેહના મરા પછી ના નામ રહયા
આવીને આ દુનયામાં તેથી હુંકંખાના ના કામ રહયા
નીકલાથા માના પેટથી તેહવા ચહાંથી કચ્ચા ખામ ગયા
મોતના કરવા પીયાલા પીને પયતાવાના દામ શહયા
એહવા હઝારે લોગ ગડા છે આ ધરતીના ખાડામાં
આંકીલ હોએ તો ચેતજે વહાલા હુમર બાકી દારામાં

(૩)

ખુદા બગેર અઝ ખીલકંત છે તે મોતના સરવે નીસાના છે

મોતના વાસતે રખયે શખને આ ઓતાર મા તાના છે
 એકર મિલુ છે સહદમા ચહા કુન એહમા અપને ધગાના છે
 કુંક્રી શખને દસે છે વાહલા કાલા નાગ ઝમાના છે
 થોડું હંસાવી બહોત રૂલાવી ખેલ ધગોના ખેલે છે
 એહવી દુરંગી દુનયાની દીલથી કોઈ ના હર ગીઝ મેલે છે

(૪)

જે કોઈ ખુદાના લોગ છે તેહને ખુદા શીવા કાઈ ધયાન નથી
 આવા અગર ઓતારે મનખમા એહવા મનખ ઇમકાન નથી
 તે શખ ઓલીયાઓની નઝરમા દુનયા બરાબર હાન નથી
 મરવુ છે જીવુ તે લોગોતુ સુવા જે કોઈ ઇનશાન નથી
 દુનયામાં આવા દુનયા ન દેખી એહવા સતના ઘેરા છે
 સુવા નથી વો જેવા દાઈમ જતત અનદર દેરા છે

(૫)

પરથમ પેહલા ખુતાલીખ ન કુંવરઅંલી છે નામ નસર
 ટાહા નખીના જમાઈ ખાસા કાતીમા દુલહન ના સોહર
 કઠો જો હોત તો એક કરત ધરતીને ગગન એહવા ઝેરઆવર
 દુનયા થઈ તેહના વાશતે પેદા કરી નઝર ના દુનયા પર
 સૈરે ખુદાયે દુનયાને સુક્રી એવી કોઈશી સુકાશે નહી
 મગર અઈમ્મત ફરજંદ એહના ચેથી કમકઈ થાશે નહી

(૬)

બાગે અવાલીમા એક દીન થા લીખે છે રાવી સૈરે ખુદા
 હાથમા પાવડો લઈને પોતે ઝમીં બરાબર કરતાથા
 ખુષેના એક માસુકું અંરખમા હુશનમાથી મસહુર બજા
 ખુષેના જેવી બનીને દુનયા મોતી રતનના ઘેનામાં
 આવી ઉભી રહી પાશ વશીના બોલી એ સાન હાડની
 દુનયા છું મને પરનો શાહબ શોંપુ ખઝાના કાંડની

(૭)

તીવારે બોલા વશી નખીના એ દુનયા કઇ શરમ તુખા

કડો ડો મરદો કરીને તુમે સરવેને આખીર કીદા ફના
ટલાકં દીદી તરન તુને મેં હવે પરનવુ નથી રવા
ખાક છે તારા ખાના ઉપર ધુંદ મરદ તારા જેવા
દુનયામાં ગર હોત ભલાઈ ટલાક હેદર દેતા નહી
વશી નખીના ઇતલી પડેલી માલને ઝરથી કરતા નહી

(૮)

લિખે છે રાવી નીપટ અંજળ થઇ અલી વલીની ફઝીલતથી
હઝાર વીગા ઝમી ખેરતા પોતે અપની કુંવતથી
ખમ્બુરી તેમાં બોધને દોલત પેદા કરતા મેહનતથી
ખરચતા દોલત ખુદાની રાહમાં બશ છે એહની હીમ્મતથી
તરશથ વરશની ઉમરમાં પોતે ઝરદાને હલવા ચાખા નહી
જવના આટા લુખા શીવા કઈ ઝખાં ઉપર ફાકા નહી

(૯)

એક પિતારી લઈને તેહમાં જઈનો આટો ધરતાથા
લુખો આટો ધરી પીટારી ઉપર તાલુ જરતાથા
તીવારે એક કુંડ્રીએ પુછુ ચોરથી આપ સું ધરતાથા
જઈનો આટો ધનો છે શશતો ઇતલુ શીપર કરતાથા
કહયું વશીયે ફરઝંદ મારા ધીને ખાંદ મીલાવે છે
જડું છું તાલુ તે ખાતીર મેં અંલીને લુખું ભાવે છે

(૧૦)

સેહરુલાહીલ મુઅંઝમ અંદર ખરચતા પોતે પારવના
હશન હુશૈન ને દીરહ મહેતા જોહથી જોકરતા પેદા
કહેતા જમારો શખ શાઈમને એ ટાહાના શેહઝાદા
મુનાદી બેવે શેહઝાદાના કુદા અંદર પ્રીરતા થા
રશતે બ રશતે લલકારીને મુનાદી ધરધર શમલાવે
જમન અંલીનુ મુખાહ છે શખને હશન હુશૈનના ધર આવે

(૧૧)

મશબૂદમાં અજનબી મુશાપ્રીર એક કોઈ ગામથી આવોથો

હુશૈનના ઘર ટરેહ ટરેહનું જમન જમી પાછો વલો
સેરે ખુદાને કીંબલા અંદર દેખા ફાંકે છે આટો
રીઝતં તે મીશકીનના દીલમા આવી તે ખાતીર દોરો
ખોલો હુશૈનથી શાહખ જમનદો એક દુરવેસ ખુદાના છે
કીંબલા અંદર ફાંકે છે આટો વીશતર તેહના પુરાના છે
(૧૨)

હુશૈન ચે આસુની ઝખાની આંખેથી આંસુ ટપકાવા
કહ્યું છે વોહ દુરવેસ નખીના લાઇ હમારા છે ખાવા
અંલી ખલીફા કહે છે તેયે છે દીનને જેયે જમખાવા
ફાટા પેહની આટો ફાંકી ખીલાવા શખને પેહનાવા
રોયો મુશાશીર બેખુદ થઇ આ દેખી અલીની શીરતને
શુન્ની આલમ જામીયે આ લીખી અલીની ફઝીલતને
(૧૩)

અંલીની આલી ઝાતના ઉપર શું શું શદમા યુઝરા છે
દુનયાની બે મુરવ્વતીથી દીલના ટુકરે ટુકરા છે
માઉયો બાગી દીકરો હીંદનો ઝીનાના જેહના સોહરા છે
રાજ દગાથી લીદા અંલીના આગમા આખીર ઉતરા છે
દુનયામા બે હોત લલાઇ ઉમમ્યા હાકીમ થાતા નહીં
વશી નખીના દુઆ લઇને આ આલમથી જાતા નહીં
(૧૪)

ઇબને મુલજીમ લઇને કેંહબા કુટામાનો ચાર નશર
ખુરો કોઇ એહવો થયો ન થાશે આ ઓતાર બસર અનદર
ખંજર ઝેહર પીલાવી કીદો ઝખમ વોહૈદરે શફદર પર
કુઝતો વરખીલ કચાંબા કહીને ગીરા ઝમોં પર સૈરે બખર
અંરસને કુરશી જીન્નો મલઇક શખ ફરયાદ પુકારા થા
નમાઝ પડતા મોલાઅંલી ને કીંબલા મ જીયારે મારા થા
(૧૫)

ઝમાનામા બેહોત મયા તો હુશૈન ઉપર કરત મયા

ઝેહર ન દેવા દેત હશન ને ઝેહરથી પોતે હરા થયા
ફતેહ કરત ન ચઢી દીયોને શુભમના જેથી પુર વહ્યા
શુની સકીશતા અધમ્મતોની જીગરના ઉપર દાગ રહ્યા
ખુદાના ખાશા ઉપર શું શું ખુરાઈ ગુજરી ઝમાનાની
જમાનાથી જે ખેરને ચાહશે નીપટ છે તેહની નાદાની

(૧૬)

ઇમામ તૈય્યબની મેહનતથી શરવે મેહનત કમતી છે
પહાર થઇને પરી મુશીબત બીજી મુશીબત કમતી છે
ખમ થઇ ગરદનયે હમ ગમથી ગોયા ખુરજની ચમતી છે
કુફરની થઇ તે દીનથી ચહરથી દીને નબીની નમતી છે
આયા જીવારે શુરજ હકીકી ઇમામ તૈય્યબ પરદામા
શહી થયુ લાખેર છે દુનયા હર આકીલ ના હિરદામા

(૧૭)

ઇમામ આમીર સહીદ પોતે રમઝે સહાદત કરતા થા
ઉતરજ લઇને છુરીથી તેપર ઝખમ હમે સા કરતા થા
યે હીકમતમા હુદુદ શરવે હેરત અંદર ફિરતા થા
ઇબને મદ્યનથી જઇ પુછે હુદુદમા યે ચડતા થા
ખોલા ઇબને મદ યન ચારે ફેલ ઇમામમા હીકમત છે
રમઝ કરે છે છુરીથી ઉતરજ મીયાલ માહરી શહાદત છે

(૧૮)

ઇમામ તૈય્યબ ટીફલથા તિયારે સોંપી એહને ઇમામતને
નશના લેદથી વાકીફ કીધા શબ મુમીનની જમાઅતને
કેહતા આમીર સહીદ હું છું ધું ધું છું મેં સહાદતને
મુલક મુલકને જઝા ધરિમા લખીને નશની કીતા બતને
એમ ફરમાયુ હરકાગજમા પોતે નશના કલામો મા
ઇમામ તૈય્યબ દીકરા માહરા ઇમામ છે યે ઇમામોમા

(૧૬)

મીશરથી મોલાના આમીર ચે પુરાના કપડાનો દુકારો
સરીક હેઠર સાથે ચમનમા હુરરતે મલેકા ને લેજો
દેખી પુરાનો રૂમાલ ખીખી બે ખુદ થઈ માતમ કીદો
કહ્યું કે છે નજદીક શહાદત આમીર શાહેખની લોગો
દુઆંત શખને કપડૂ દેખાવી લેદ બતાવી રોવારા
ઈમામ તૈય્યબ ઉપર નશ ના કાગજ શખને વન ચારા

(૨૦)

હાઝીર મજલીશ ગોર કરો કોઈ હીકમત છે આહીકમતમા
હુદેદે હજરતે આમીર ઉપર શરશ છે ખીખી હીદાયતમા
ઉતરૂજ ઉપર છુરીને ફેરી કોઈ ન શમજા હીકમતમા
બુના રૂમાલને જોઈને ખીખી શમજા બશ છે કુરબતમા
ઝીજબલામા જઈને શખા તું મુંજરા કરજે વો તુરબતને
દુઆંત જે ચે ઉધાવી કાયમ કરી ઈમામી દાવતને

(૨૧)

વા કીઓ મોલાના આમીરનો લખે છે રાવી એમ વહલા
શવારી નીકલા એકદીન આમીર નખી વશીના ગુલ લાલા
ગીરો નીઝારી મીનારા પરથી હતો મીનારો તીયાં આલા
શવારીના શખ શવાર પેદલ દેખવા ખાતીર વહાં ચાલા
કુરશદ દેખી નીઝારીયા શખ આવી દુટા એક કંલમ
છુરીથી મોલાના આમીરને ઝખમી કીધા હાએ શુતમ

(૨૨)

ઈમામ તૈય્યબ તે અરશામા તજી મીશરની શરદારી
ખીલાદે મગરીબ તરફ પધારા વકંતની જોઈલાચારી
ગોસે નસીની કીદી શખથી દેખી નીફકની આઝારી
ઉથી છે તે દીનથી આ જગતમા શતરની રાતની અનધારી
મિશર થયું અંધારૂ ચકા ચક સું છે અંજબ અંધારામાં
શીધારા દીની શુરજ તીયાં થી લેલી હુદુદના તારામ

(૨૩)

અંબદુલ મજાદ થો ભાઈ ચચેરો ઇમામ અમીરનો ચારો
હવાલો કશરની દાવતનો મુસતોદા કરી શોંપો શારો
નીમક હરામ થયો વો જીવારે દીનને દુનયામાં હારો
નીમક હરામોનું ભી ભલુ કંઈ થયુ છે કોઈ દીલમા તારો
સુર કેહતોથો મુખથી ટેયબ ઇમામનનો ના ઇબજી
છાક કીબરની ચઠી તીવારે કેહવાલાગો શાહબ છું

(૨૪)

ઇમામી દાવો કરીને અંબદુલમજાદ જલદી ફના થયો
એહના પછી એહનો દીકરો ઝાફર અંજબ પદો તે પર શદ્દો
કંતલ કરી શંદાશ ના અનદર વઝીરથે તેહને નાખો
ઝાફર પછી એહનો દીકરો ફાઈઝ થયો તે તીફલી માહી મુવો
ફાઈઝ પછી એહનો ભાઈ ચચેરો આઝીદથી અંજમ થયો
મોજાઝો તૈય્યબ ઇમામનો આ દુસમનનું ન નામ રહું

(૨૫)

શુલેહીઅત ખીખી પછી દુઆંતો થયા ઇમામી ફરમાનથી
ઇમામી તૈય્યબની દઆવતપર થયા તશદ્દુક દીલજનથી
છુરાયા આંલમ દુબા હુવાને મજીદીયોના દુશનથી
શુકર છે કાશીર હર સાકીરનો યે લોગોના એહશાનથી
મુશ હફે રબછે ઇમામ તૈય્યબ જીલદ દુઆ તો મોહ કમ છે
મુશ હફના ચુંબવા અગારી જીલદનો બોશો અકંદમ છે

(૨૬)

હકીકી શુરજ ઇમામ તૈય્યબ દુઆંત તારા રોસન છે
કુદશના માલી ઇમામ તૈય્યબ દુઆંત કુદશી શુલશન છે
અઝલ નાશીર છે ઇમામ તૈય્યબ દુઆંત શીરના મખઝન છે
ખુદાના મશકન ઇમામ તૈય્યબ દુઆંત એહના મશકન છે
એક મીલા છે ખીજમા આવી યે બેમા જે વશલ કરે

ઇલમની થઇ તેહની સુરત હાશીલ બાકી યે છે અંમલ કરે

(૨૭)

તકવા છે નેક અંમલની કુંચી તકવા ખેરનો છે પાયે
તકવાની છે તોબા નીસાની તોબા તકવા છે માયે
ઇલમના સોદામા ટુટો નથી જે નહીંલે તે પશતાયે
નીકલોયો માંના પેતથી તેહવો મતળ ખોટયો કેહવાયે
આ કાલીબના બાઝાર અનદર શુરો થઈને કમાળે તુ
જમેનુ ખાતુ લઈને અપના વતન કદીમમા જાળે તું

(૨૮)

ઉમરનો શુરજ દુબશે તિયારે ગોરની રાત છે અનધારી
રોસની નેકીની લઈને જાળે ઝલકશે તેશી કબર તારી
મોતના આયા આગે જે કોઈ મરે અજબ તેહની હુસવારી
જીવને તુ આબાદ કરીને જીસમની કરજે મશ મારી
કરજે તુ એહવો ઝીનદગી અનદર જીશમ કબર મા દુઆ કરે
જીવ નિકલતા જીશમથી યારો નુરનો સોલો થઈને ચઢે

[૨૯]

અંબ ભરી છે ખલકંત અકબર અંબ તુ પોતાના જો જે
છુરી અશકની લોંકીને દીલમા લોહીના આંશુથી રોળે
તોબાના ખાલીશ પાનીથી તુ મેલ ગુના હોના ધોળે
કરે બદી જે તારા ઉપર કરીને નેકી બદી ખોળે
બાકી ઉંમર છે તેહમા એદીલ તું ખરીદી કર આ વશા નાની
કમાશે એહવું કે ખોટ નહી રહે આગલ તારા ઝમાનાની

(૩૦)

નીચાને ઉચા સરવેથી કરજે તરાઝો દીલની સફાઈથી
માંજળે આરસી દીલની હરદમ વહાલા દાગે રિયાઈથી
લલુ ગુમાન લલાઈ છે તુ મત ગુઝરે યે લલાઈથી
ગીબત છે મૈયત લેહમનુ ખાવુ વેગલો રેહુ યે ખુરાઈથી

તકળ ખુરી સૈટાન નોછે ફાંદો યે ફાંદામા બાજે ના
કશુર અપનો શમઝી ને તુ ફખર ઝખાંથી ખાજે ના

૩૧

ઝખાંથી કહેવુ શહેલ છે લેકીન અમલનુ કરવુ છે દુસવાર
ઝખાંથી કહેતા ઝમાંના ગુઝરા હવે અમલ પરથા તૈય્યાર
જશમથી લેશે જીવનીકાલી માતના પીયાદા ને અશવાર
એકને માટી માટી કરશે બીજા નો હાપ્રીઝ કીરતાર
આ હીરદાની લલી ઝમીંશી ઘાંશ હવાનો ઉખાડી ને
કુલ અમલનાં બોતુ દેખી અજબ કરાવી બારીને

૩૨

અમલ હશે જે ખુદાના ખાતીર તેહમા તકાવુત પરશે નહી
એકના આપશે દશ વો ખુદાયારજની કદર વીશરશે નહી
ધુવ્વા મીપલ છે ફેએલે રીયાઠ ધુવ્વા હરગીઝ ચડશે નહી
ખુદા શીવા જે ધારશે બીજા તેહનુ કામ શુધરશે નહી
કરયે તે કરયે વાશટે રખના બીજાની શું પરવા છે
હંમેતા યે શમઝા છે બીજા શમઝા છે તે બેજા છે

૩૩

સરીઅંતુલ મુશટફા ચમન છે વોઈમદાઈ ગુલીશ તાંનો
કુદશના આલમથી યે રવાં છે કુદશી દરયો એહશાનનો
ખઝીર યે પીદો જેવા દાઈમ યે છે ચસમો એહવાનનો
શીવા સરીઅંત ખેર નથી કંઈ ખેર છે એહમા ધનશાનો
બીજા નબીની જુમલા સરે પર છે આસુરની શર શાઈ
થાએ છે જેમ કમ શુરજ આગે તારાઓની રોસનાઈ

૩૪

તમામ આલમ કુફરશતાં શુ તેહમાં નબીની નુબુવત થઈ
ઝોર કુફરનુ હતુ નીહાયત નબીને તેથી મેહનત થઈ
કુવ્વત જીયારે આવી અંલીને પછી નબી ને કુવ્વત થઈ

ગીરાઃ ઝમીં પર કઈ કુફરો ઉભી તીવારે શરીઅત થઇ
નળી સીવા કોઇ ખમે મુશીબત સરએં ને કાંચમ કરી શકે
અંકી શીવા કોન પછાડે દુસમન નળીને હાકીમ કરી શકે

૩૫

શીધારા જીવારે આલમે બાલા ઉપર ચહાંથી નળી વશી
અઇમ્મતો ચેસી હીકમતથી આહીર કીદા દીને નળી વશી
દુઆંતો ચે ચે ટરીકં ઉપર કરી સરએ આ બાદ શહી
બયાન કીદા અઇમ્મતોની શનદ મુવાશીકં અમરો નહી
કરે બસર જે સરે ની ખીદમત તેહમા નહરગીઝ ખામ રહે
શરએ જહાં લગ રહે વહાં લગ તેહના બાકી નામ રહે

૩૬

બસરમા વો છે બસર કે જેહને નીપત ખુસી હોએ મરવાની
ખુવાહીસ હોએ તે સખશને ચહાંથી આલમે બાલા બવાની
હરગીઝ તેહને બસર ન કહૈએ ફરીસટા કહૈએ રહાની
મેહર કરીને જીશમાની પરજીસમાની થયાતે નુરાની
એહવા કરમની શીપ નાદુરને ઝુર રીઝવાની કહૈએ
એહવા મયાના માહે અતમને રવા છે શુબહાની કહૈએ

૩૭

મુંખ એહવા કહાં તલની દખલદે માલને ઝરને શીના મા
ફેઝના દરયા દેખી ને તેહના લરઝો પોહયો દરયા મા
અંતાના લોગને ગીનયે જીવારે ગીનાએ પોતે એકતા મા
શરતાલા મા દુનયા ફનાથી જો ન ચે હોતા દુનયામા
આ એહશાન ના શાહેબને ગર કહૈયે ખુદાતો બરબથા
બલકે ખુદાઈ હેકલ અનદર પરવરી ખાતીર ઉતરાથા

૩૮

ગોષે કુતુબ કઈ દેખા લેકીન એહની ગરદને ન પોહયા

કરીસમાને એ જાઝ શુનાથા તેચેથી આંખે દેખા
તુમારી રોસની થાએ ને આંલમ વના ખુસી આવે જોવા
ચકીંછે તે દાઈના ખાતીર યાશ પછી વરશાત થયા
ખુસકી તરીમા યાદ કરે જે મુસકીલ તેહની દુર કરે
હાઝીર થઈને તે મુમીન ને ખાતીર ને મશરૂર કરે

૩૯

કીતના હમારા દુસમન કેહછે શખછે કીના નો દુગયાં
ફુંખો ખાશોખનો અંજાઈખ નથી કરામતનો ઇમકાં
હમેં તો નથી જોલતા લેકીન લાચારી નીછે ખુરહાં
કહાંથા રાજીતુમેં કે ફુંખો ખની ને ઝાહીર થાએ અંયાં
જીયારથી ફુંખો શુરૂ થયો તેદીનથી તુમેં પામાલ થયા
કરામતો કઈ કઈ છે ઝીયાદા દુસમન ખસતા હાલ થયા

૪૦

ઝકીના એ ફરજંદ હુમા યું મુશુફ ફેઝ ન અખરે રવાં
ખહરના ખહરના લુલુએ મકનું નજમે હુદા મુશકીલ આશાં
જનમની એ તારીખના મેમુન મલક શઆદતના શુલતાં
કરમની ખાનના ગોહરે મખજું ફુદશી શીયમના એ રીઝવાં
આજની રાતે આપ એમોલા આંલમે હંકંખા ચાલાથા
યે ખાઈષથી હમારા દીલ મા ઘના તેખીલા શાલાથા

૪૧

યાદ કરીને રોએ છે હય્યુ યુશુરી આપની શુરતને
જીગર જલે છે ઝીકર કરીને આપની મેહરો સફકંત ને
ફરા મોસી એક લમહા નથી પરધા પોશી હુમરતને
આંખથી વેહ છે આંસુ હરદમ દોખી મુકદ દશ તુર ખતને
ખદલ તુમારા મરતા હમેંને તમેં એ શાહખ ચહાં રેહતા
કરમ ફઝલના દરયા દાઈમ હમેશા હાથોંથી વેહતા

૪૨

બારી તઆલા નખીવશીને અધમ્મતો નીહુરમતથી
 હંકુલ ઇબદાઈચિત આલાને શરવેનો સફાઅતથી
 નજમુલ હુદાને કરતુ મુસરરફ તારા હુઝુરી તલઅંતથી
 યુ ફને મસમુલ તુફરજે વો ઇબદાઈ ખોલઅંતથી
 ઇમામ તૈય્યબની હઝરતમા રોખરૂ એહના વાશા કરે
 વો શરવરના ખાશાઓમા નજમુલ હુદાને ખાશા કરે

૪૩

અંબદેઅંદી છે ખત્રફ ગીરામી યુસુફ મીશરી અનવરના
 બદરૂલ હુદાના પાતા શામી દીકરા તૈય્યબ શરવરના
 ઇરષ છે જેહને તાજી હુમામી નાઈબ સાકી કોશરના
 ફીદા છે જેપર ખાશને આંમી નુર છે નયરે અકબરના
 રોઝે અઝલથી નુર તજદ્દી ખુદાના એહના મુખરામા
 દાખોલ થાએ છે ચેબાઈપથી જીન્નો મલાઈક મુજરામા

૪૪

ઝાત ખુદાની હમ ઝાતોના ઝુહુર એહમાં શુબહાન છે
 ચમન છે હર એક કમાલતોના લદુન્ની ઇલમના ખુશતાં છે
 ઝેબ છે એહલે નખખતો ના બારીસ જેહના એહશાન છે
 ઇલમ ખુદાની ઇબાદતોના હુનીયાથી રોગીરદાં છે
 તારીકે હુનયા એહવા ન દેખા હુનયા ઉપર નઝર નથી
 શીકર છે દાઈમે ઉકેળા અંદર ઉકેળા શીવા કંઈ શીકરનથી

૪૫

શેકુલહુદા ચે શબબ લકંબ છે કુફરને લઈ બરબાદ કરા
 તખતનસીં થઈ દીને નખીના કીસવરને આબાદ કરા
 ચસમએ હેવાનના પાનીથી સરવે મુઅય્યદને ઇબાદ કરા
 ફલક ચે જેહને ગરદીશશી ના સાદ કરા તેહને સાદ કરા

એહશાન એહવા કોઈથી થયા નહી આ દુનયાની ખીલકંતને
કુરખાન થાએ છે એહલે હીમ્મ સખ દેખી એહની તુરખતને

૪૬

કોન કરે તેહરીર ફાઇલ આઇ રતન ના વાહલાના
ફરીસતા છે જીશમાની હેકલ અનદર આલમે ખાલાના
શીપ જીશમમા મોતી છે ચે ઇખદાઇની માલાના
જોતને જોઇ છુપે છે શુરજ એહવા છે વો ઉજવાના
શાદકઅંલી એહવા મોલાનાની ઉમુદીયત મા હુમામી છે
પાર હુયુલા થાવા મરકબ એહની હકીકી ગુલામી છે

તમામ

નશીહત બીજી

૧

સુનીલે દીલના કાનોથી તું હીકમતની કહાની ને
ચિતારીલે જીગર પર સાદ ગુફની આ ઝખાનીને
ગુનાહો પર નીકાલી આંખથી આંસના પાની ને
કરાકર બંદગી આહીર તું બાતીન ને પીછાની ને
જવાની ગઇ ને દેખી તુ ચે ગડપનની નીમ્નાની ને
હવે હુશયાર થઇ દુનયાથી લઇલે દીલને તાની ને

૨

જવાનીમા ને ગડપનમા ન હરગીઝ મોતને ભુલો
હતા કઇ નો જવાનો આ જહાં ફાનીમા એ લોગો
ચકા ચક તે ઉપર તકદીરચે આવી કરે રોલો
વો સખચે નો જવાનીમા કરે કંબરોમા જઇ વાસો
હઝારોપર આ નોખત મોતની હરરોઝ ગુઝરે છે
અંયાને જોઈએ એ દીલ તું કેમ ઇખરતને વીસરે છે

૩

નીપત હુશયાર દેખા કંઈ બસર દુનયાની બાબતમા
અંકલ મંદીમા ચક્તા થા નીહાય ૧ થા હરાફતમા
ઉંમર અંકસા તલક શમઝા ના થા એક તીલ દીયાનતમા
વોચાખી મોતને કેહવાયા મૈયતની જમાઅતમા
કુંચામત લગ કુંબરમાં શું નફા કરશે ખબરદારી
ધના પસ્તાશે દેખીને ફકત દુનીયાની હુશીયારી

૪

રસુલુલ્લાયે ફરમાયું છે અપના બર્ખાજ ખુતબામા
મુકરર વો બશર ધાયો છે આ આલમના ધાયામા
કરે શામાન જે કોઈ મોતને ચેતીને દુનયામા
મલે જમ સર ખડૂ થઈને ખુદાથી દારે ઉફુઆમા
હયાતીમા તુ શમઝી લે શમઝાવાને તું આયો છે
આકે'દે અશમથી છુટીને જા તું ગરચે ધાયો છે

૫

જે કોઈ આયા તે જાશે પન જેહુવું કરસે તે કહેવાસે
બદીના યાકે નેકીની હશે શુરત તે દેખાશે
વો દીન ભારી છે જે દીનમા તું જઈ તુરબતમા ધંકાશે
શબાહત ખુશનુમા તારી મીઠી માટીમાં મં જાશે
શરેલી હદદીયો આખીર પડી રહેશે કુંબર નીચે
એહુવી આ બશતા હાલીથી બીરાદર આંખ મત મીચે

૬

ખુદાતુ અંદલ છે કાંઈમ લનીશ વોહ કે જે બોઈશ તું
હયાતીમા તદાફક કર નહીં તો જગાને બોઈશ તું
હશે મત કોઈ મુમીન પર હશેથી બહોત રોઈશ તું
ગમે તેહની તું કર ગીબત બશ એહના પાપ ધોઈશ તું
ઉપારી પાપ મતતુ ઓરના ગીબતના કીદેથી

ન આએકર અંમલ મુમીનની તું હુરમતના લીટથી

૭

ન કર કમતી તું મુમીન થઇને મુમીનની મુહુબ્બતમા
નીપત દીલને તું કર ગર દીદ હરમુમીનની ઉલ્લક્તમા
હકીકી લાઇ છે શરવે તમે ઇમાનની નીશબતમા
બુદા છે પન ગીનાઓ એક અરવાહોની શુરતમા
મુહુબ્બત એહકે દીનની નીત દીયાનત પર દલાલત છે
છુપા ઇમાન પર મુમીનની ઉલ્લક્ત બશ શહાદત છે

૮

અમકપાનો ને લોહમા છે નીહાયત ચકદેલી આહીર
તનાશે એક ખીખતી તરફ છે દોશતી વા શીર
તીમજ શોનાને પારામા મુહુબ્બત છે અંજબ નાદીર
અગર યેએ મિલે તો નહી બુદા થાશે વો તે ખાતીર
આ ચારો શૈમા જે મા નીંદ અઝલ થી છે મલન શારી
એહવી શીરત કરો પેદા અતારબથી છે મુખતારી

૯

તુ મુમીન થઇને મત મુમીન ઉપર હરગીઝ અંદાવત કર
તુ દીલના આઈનાને દાગે કીનાથી મુસક્કા કર
ગલે છે જેમ નીમક પાનીના આવાથી નીમક અંદર
અંદાવતથી ગલે છે તે નીમત ઇમાન એ દીલબર
તમન્ના હોએ ગર ઇમાનની એ દોશતો બેશક
આ દીલના અનદરોથી બશ અંદાવતને તજે બેશક

૧૦

નરેહા સાંપ વીધુમા ઝરા દેખો બસીરતથી
યે બેમા ઝેહર ઉતરા છે અંદાવતની વો આદતથી
તીમજ વહાગો ને વીરોમા નઝર કરજે તુ ઇબરતથી
મીલા આતાર બુદાઓ લલાઓની અંદાવતથી

મુહુર્લ જનવરને તે અઝીચતથી વોહ મારે છે
કદીમી વો અદાવતને જે દાહયા છે તે તારે છે

૧૧

અદાવત જેળશર જે મા હશે તે પર છે આ ફરમા
હશે મઝલુમ એક બીજો હસે જાલીમ નીપત ના દાં
કરાવી માઝાફ વો મઝલુમ ને જાલીમ બશદ અઝઝાં
નહી તો જુલમની કાલક થી રહેશે જીવમાં નુકશાં
મરા બાદ અઝ વો મજમા પાકમા તેથી ચડાશે નહી
અઝાબોમા પડા રેહસો અઝાબો વોહ ખમાશે નહી

૧૨

અદાવત જે કરે તારી તું તેડને પર મુહબ્ત કર
અદાવત ને તું કીદેથી બરાબર ધાસે શરે અનહર
ધટે છે કે ખુદા આગે તું કેહ એ ખાલીકે અકબર
તું દે તોશીક આ માહરા મઝાલીને કે મુકે શર
મલાઈકની આશીરત છે તું રેહ ખાલીત આશીરત પર
પ્રીદા ધાગે જગત તારા આ ઇખલાકે નુબુવન પર

૧૩

ભલા જીતલી ભલાઈ છે તે રબથી કુરબત છે
વો શબમા નેકનામીની નીપત તેહશીલ દોલત છે
વલેક્રીત કહાં નહી નાલાઓને દગ્યાથી નીશબત છે
ફઝઈલ ઓરની તેમ ઇલમ આગે એહવી કી દલત છે
ઇલમના નુરથી તુ દીલના સીસાને મુનવ્વર કર
યે ભેતર છે યે ભેતર છે તવજ બેહ રાખ શીખાપર

૧૪

નખીઓમા નખી આપના છે શુરજની નીમત બરબ
શીતારાની નીમત યેમાં કંબલ કુલ અંમખીયા અમકા
શરીઅંત જીતલી ધઈ તેહમા શરીઅંત એહની છે ચક્તા

ચેવો માદીન છે જેહમાથી જવાહીર બા કીયા નીકલા
શમનદર છે તું ચેથી આખ હીકમત ના ભરી લેજે
ચે શીરી છે તું ચેથી બામે જન્નત પર ચઢી લેજે

૧૫

મુશહ્લી ગર કોઈ અલહમદોને વીશરે કીરાઅંતમા
ફરાઈઝને નમાઝોમા વો હો જો ચાકે શુન્નતમા
પઢે વાલી નમાઝોને હુકમ છે આ શરીઅંતમા
દખલ કહાં કોઈ શુરતને છે અલહમદની શુરતમા
વો અલહમદોના બેઝામા ના મુખ આવે મુહમ્મદ છે
ખુદાની બાર ગાહથી જે ઉપર સલવાત બેહદ છે

૧૬

રૂકુને બે શુબુદોનો છે બાતીનમાં બુલંદ રૂતબો
વલેકીન છે ચે બેવેમા વીચારો તો ફરક ધીલો
જે કોઈ ઇનસાન વીસરીને રૂકુનો ગર કરે શજદો
તો હુરમત છે રૂકુની આ પઠી વાલે નમાઝો વો
રૂકુની મુમીનો હુરમતને મત હલકી કરી લેજો
નાહાયત મો તદીલ થઈને નમાઝોમા રૂકુ દેજો

૧૭

જે કોઈ શજદાને બુલીને ઉભો ગર થાએ રકઅંતમાં
છે તેપર અંમલ કરવું કીતાબોની રીવાયતમાં
કરે પુરી નમાઝોને બુશુના બહોત હાલતમાં
વોહ શજદાને બદલ શજદો વો દુઝ બેથી શકીનતમા
તશહુદ પઠીને શલામો બે ટરફ વાલે
અંમલ એહુવુ કરીને શહુના બેવે વો શજદા દે

૧૮

ઇમામુલ અંશર તૈયબ વોહકે ખુરસીદ અ ઇસ્મત છે
નબીના લખતે હીલ હેદરમે જેહરામા વો ખુબદા છે

વો મોલાના હુમાયું નામની ચારે આદાવત છે
આદાવતથી વો છે હાઝીર અગરચે ગૈબ શુરત છે
દુઆંતો જે ઉથા મોલાના આમીરની ઇજાઝતથી
નીહાયત આ કરી આખાદ દાવત ને ઇનાયતથી

૧૯

દુઆંતોંમા ચમનની ખાનથી કઇ ગોહરો નીકલા
ફઝાઇલને ફવાઝીલ મા ઘયા છે એકથી એક આંલા
હઝારા ગુલશને ગુજરાતમાથી કઇ ઘયા પેદા
મલાઇક જેહની ખુસબો શુંગવા ગુજરાત પર ઝુકતા
કે તેહમા ફુતખુદ દીન ઇફલાક રહેમતના ફુતુખ એક થા
મરાતીખ આંલીયાના લોગમા આંલી રુતુખ એક થા

૨૦

વો ખુરહાનુલ હુદાના લખત દીલ ફુતુખુદદીન મોલાના
હતા ખોલકંતના કાનોમા અંજબ વેહદતના દુર દાના
ઇમામુલ અંશર શીકનદર થા એ અરશતો દાના
સહાદતની સમ આ પર ઇસકથી તુટા વો પરવાના
દુઆંતે ટૈઅબીયા મા ગોયા ખુરસીદે અનવર છે
સહાદતની ફઝીલતમા યે લા પાની મુકરરર છે

૨૧

પકરવાને વો શરવરને નવાશીખના જુમુ આયા
તીવારે વો અજબખુ સેહની દુખતર દેખી ઘબરાયા
અરઝકીદી વો ખાવાથી એ મારા શીશના શાયા
એ શકંદ્ર દાવતે ગરરા એ મોહકમે દીનના પાયા
પકડવા તમને આવે છે તુમારા જીવના દુસમન
શરકતા કેમ નથી ચહાથી એ મારા મનના મતમોહન

૨૨

તીવારે સેહચે ફરમાયું એબેટી માહરી મત ગમકર

હવેથી બશ બુદ્ધાઈ છે હવે મીલવુ કંયા મત પર
લઈને લઈ ગયા વો સાહને બેહુદ કરી મુઝતર
જડા તોકોને ઝનજીરોમાં બીથલાયા હબશ અનદર
નીપત ઝીલ્લતથી વેહશરવરની ગરદનને ઉતારી છે
ઈસા લગ પકર દીનશી લાસ રહી યે ઝખમ કારી છે

૨૩

કુતુબ શેહની શહાદત બાદ નીત ભારી પરો શદ્દો
સુબ ઉદ્દીનને બેડીમા ઘાલી લઈ ગયો નુગરો
વો ચોરંગઝેબ એહના નામપર કુલ લાનતો બોલો
વરશ બેલગ રહ્યા કેદી સુબઉદ્દીન કુદશી બો
અટક લગ સેહને બેરીમા વો કાફીરયે શીરાયા છે
નીપત અપની ઇનાયતથી ખુદાયે લઈ છુરાયા છે

૨૪

રીવાયત છે વો કાફીરની હતી કઈ પાએ ગા ખાસી
ખુદાની રીશના બાબત વો શખમા આગ બશ લાગી
જલી ગઈ આગમા લલ્લા વો ઘોરાનીથી કઈ ગીનતી
વો ખાસી પાઈગા પાસે ખરીથી રાઉટી શેહની
વો કાફીરયે આ દેખી મોજીએ લીલી તુરત ઇંબરત
વો વાહના મા શવારી દઈને મોલ ને કરા રૂખશત

૨૫

એબુરહા નુલહુદાના દીવબર સાહે કુંતુબ શરવર
એમોલાનાં કુંતુબના જાં નસી એપીરખાં રેહબર
કરો ખુલદ બરીથી નીત રવાં તાઈદના કોષર
આ ઇંઝઝુદ દીન તુમારા જાં નસી પાક શીના પર
તુમાહારી મેહરની ઇંઝઝુદ હુદા ખુદ છાપ છે બેસક
ગોયા અંબદેઅલી આંલા યે આપો આપ છે બેસક

૨૬

અવા ઇલનાયે ટીકા છે છે દુર તાજે અવા ખોરના
ફલકના યે નતીજા છે ખુલાશા છે અના શીરના
મઆલીના યે કેવાં છે પુરૈયા છે મુકા ખીરના
ગરાઇબના ખઝીના છે યે દરયા છે નવા દીરના
શીકનદરથી ઝીયાદા બખતવર આ સાહેઆલી છે
જવાનીમા ઇનાયત જેહની સાહી લા ચઝાલી છે

૨૭

ઇમામીનુરના મીશ બાહના છે આ ઇઝઝુદ હી મીસકાત
કરમમા નજમહીના શેફહીને શાહબ છે હુમઝાત
ખુદાઇ છે તજ્જલીના હુકી'કી' તોરના ઉરફાત
હુલુલાના આદરયામા મુર્કરર કીસતી મનજાત
છે આ સાદક અંલીને મુમીનોની ખાકનો દાવો
ખુદા તોફીકીદે ઝીયાદા એહવી હઝરત હુઆં માંગો

નસીહત તીજ.

૧

એક પલ તું મત ખુદાને એ બંદા વીસાર જે
તોહીદના જીગરના વરકું પર ચીતાર જે
તોબા કરીને પાપ કરેલા ઘતાર જે
નેકી કરી ષવાબની પુંજ વધાર જે
તાર્જીદગીમા જીવની શુરત તમામ થાએ
જન્મતમા જઇ વશે અને દુનયામા નામ થએ

૨

શાંદે છે મોત તીરને હરદીન કમાન મા
કઇ નીત નવા બસરને કરે છે નીસાન મા
ચમકીને વીજલીની નિમવ તુ જહાનમા

ગુલ થાશે એક પલમા કંબરના મકાનમા
શેા શાલની હયાતી હકીકતમા ખુવાબ છે
આ બાદી આ જહાનની દીન દીન ખરાબ છે

૩

પેદાશના સુર ધકી ભુંદાને કઇ લલા
પેદા થયા તે માતની તલવારથી ખપા
આ આશમાનના નીચે ઝમીંપર ન કોઇ રહ્યા
જો તું બસર ગરા છે કંબરમા બે ઇન તીહા
માલુમ કહાં શબોના કંબરનો મકાન છે
દુનયામા જે જનાયા આ તેહનો નીધાન છે

૪

કઇ બાદસાહ અમીરથા રૂચે ઝમીનપર
તર્કદીરના ચરખમા શમાયા વો શર બશર
ફાની થયા વોહુશબ અને બાકી રહી ખબર
તું છે બિચારો કોન ને તારી શી કંદર
જે દીન કઝાનો પીયાદો તુને લઇ તાનશે
કેહ કોન તારી ગોરને ગોરોમા બાનશે

૫

આખીર છે ઝીનદગાની હવેથી સંભાળજે
તકલીફ બંદગીના જીસમને તુ ગાલજે
હરદમ હવાના ચેલાથી શુન દીલને તાલજે
તર્કવા તરફ આ જીવના મરકબને વાલ જે
આંશુ નીકાલી આંખથી પાપોને માંજ જે
તુરબતમા તુ છુપેલો કરામતથી ગાજ જે

૬

છે કઇ કીશમની નીચ મતો દુનયામા બે સુમાર
છે શબવો નીચા મતો નો ફનાને ઉપર મદાર

હરગીઝ ન કરજે એહવી તુ નીયા મતનો ઇક્તી ખાર
નીયામત હકીકી આલે મુહમદ છે આસકાર
જહાંલગ ખુદાતુ આલમે દુનયામા નામ છે
વહાં લગ નખીની નશલથી ખાકી ઇમામ છે

૭

અલ હા કુમુતકાશુરની શુરતને દરમીયાં
છેલો અનીન્નઇમનો જે લક્ઝ છે અયાં
તેહમા ઇમામ જાફરથી આયો છે એમ બયાં
માને અંનીન નઇમની શુન જે તુ દઇને કાન
હરવકૈતના ઇમામ મુકેર ૨૨ નઇમ છે
જે કોઇ ઓર કહે તે વેકાફીર લઇમ છે

૮

મત ભુલજે જગરથી મુહમદની આલને
એક પલ ન તુ વીશરજે વો ઝેહરાના લાલને
દીલમા તું કર બલાનો કરીને ખીયાલને
આંશું નીકાલ આંખથી લોહીશા લાલને
તશવીર કર બલાની તુ ખેંચી દીમાગમા
રેહ મુખ તલા હુશૈનના માતમના દાગમા

૯

ગુઝરી છે કર બલામા અંજબ તોરની બલા
રહે છે જગર ચે શોઝની આતશમા બા રહા
ખીન ઝીરચે વો શેરોને ઘેરીને તે જગા
તીરેંશી પેહલુ છેદીને પીયાશા કંતલ કરા
લોહીના રંગ ઉડે છે ચે માતમના ફાગથી
ભુનાએ છે કલેજ અટસની ચે આગથી

૧૦

શુન્નત છે એમ જખહુમા સરીઅંતથી આશકાર

પાની પીલાવે તેજ કરીને છુરીની ધાર
તે બાદ ઝબડ કરવું છે જાઈજ એ દીનદાર
આ કુશીયો લઈને થયા કેહવા ના બકાર
ગર મારતા તો પાની પીલાવીને મારતા
સખીરપર ન બુથી છુરીને ગુઝારતા

૧૧

જે જે ખપા ચે રનમા તે એક એકથા બે નઝીર
એકમદના લખત દીલ થા કયામતના દશતગીર
હેઠરના દીલ રૂબાથા ને એહરાના દીલ પઝીર
ફરજનદ તન હુશૈનના મેહતાબ થા મુનીર
સખીરની હુઝુરમા તીને થયા સહીદ
વેંચીને અપની જાનને ઉફ્રીયા કરા ખરીદ

૧૨

અંબદુલ્લા પેહલા બીજા અબુબકર નામવર
તીજા અંલી કે થા જે મુહમદની સીકલ પર
કેહ છે અંલીઅશગર તે આ એહની શુન ખબર
કાનોમા જેહની વાલીથી નાહની હતી હંમર
સેહઝાદા આ હુશૈનના તીને ખપા ચકો
ફરજંદ એક રહ્યા વો અલી એનુલઆબિદી

૧૩

માશુમ જે પીયાશની સીદદતથી તરફરા
સખીર ચે વો બચ્ચાને બે હાતપર ધરા
બોલા પીલાઓ પાની આ માશુમને ઝરા
પાની બદલ વો ટીફલને લોહીમા તર કરા
અંબદુલ્લા તેહનુ નામ છે તેહ કીકં દર કીતબ
જેહની શકીના બહન છે માં જેહની છે રબાબ

૧૪

વોહ કરખલામા હઝરતે સજ્જદની હુંમર
તેવીશ શાલની થી તું સુન ઝીકરે મોતખર
તે વાશતે શમઝ અંલીઅકબર છે થે નસર
ખાકીર ઇમામ થા વો વરશ ચારના પીશર
તેહકીક આ શનદ છે મનાકીખ કીતાબમા
લીખ થે શનદ ને હીલના વરકં મુશ તટાબમા

૧૫

થા જે અંલીએ અશગર મુહમદના હમ શીકલપર
ખીતુનના જે દુર થા અંલી શૈરના સખલ
મુરસાયે જેહને ખરછીને લોંકી કરા કંતલ
તેહની બાદરીની કમાલતનું શુન ફઝલ
હમ સીકલ થે નખીની અંજાઇખ છે શીરતો
ઇમાનના છે લોગોની એહમા નશીહતો

૧૬

મેમુના માવયાની હતી બહુન દોશતો
વો મેમુનાની આમીના હીકરી થા નેક ખુ
મનશુખ થા હુશૈનથી ઇસમત સીઆર વો
આ તેહના પેતથી અંલીઅશગર થા મુમીનો
થા માઅવયાની બહુનની હીકરીના થે પીશર
તે વાશતે ચઝીદના થા યે શગા નસર

૧૭

રનપર જુવારે આ અંલી અશગર થયા શવાર
ચારો તરફથી કુફીયો થે એમ કરી પુકાર
બાનેજ તમે ચઝીદના છો સાહે નામદાર
ઘોરો ફીરાવી આવો આ લસકરમા શેહ શવાર
પાની પીલાવી આપને નીચમત ખીલાવ થે

શુભા કરીને સામના બનીબ લેખવ થે

૧૮

બોલા તીવારે શખથી વો હમ સીલક મુશટકા
કુફકારથી નીપટ છે તુમે કુફીયો ખુરા
આ કેહવી બેહયાઇ છે એ કેમે બેહયા
હુરમત નખીના ખુવેસની નહીં રખતા બરા
ગોયા નખી ચઝીદ તુમારો છે કુફીયો
તે વાશતે ચઝીદના ખુવેશોને ચાહો છે

૧૯

મેં છું અંઝીહુશૈનનો ફરઝંદ દીલરખા
પોતો અંઝીનો પીયારો છું હમસીકલ મુશતુકા
બેઝાર છું ચઝીદની નીસખતથી મેં બજા
પાની પીલાઓ યા ન પીલાઓ એ અસકીયા
તલવારથી મેં તમને લઇ નો ફના કરીશ
થઇ સુર ખડ્ડ ચહાંધી મેં નાનાને જઇ મીલીશ

૨૦

ઇતલુ કહીને આપ મલાઇનો પર ઝુકા
ચક હમલાધી વો શૈરયે દુસમન ફના કરા
આખીર નીપટ વોહ પીયાશથી બેતાબ થઇ ગીરા
બરઘીને લોકી મુરરાએ લોહીથી તર કરા
અફશોશથી પુકારા એ શખીર આવજો
મેં લખત દીલ ગીરા છું મને લઇ ઉધાવજો

૨૧

રનની તરફ હુશૈન ચલા સાશુની શુતમ
ફરઝંદ ફરબલામા વોહ દેખા સહે ઉમમ
છાતીસી લઇ લગાવા થઇ પોતે ખુશત ખમ
ઉચકીને લઇ ચલા પન ન ઉથતા હતા કંદમ

કેહતા થા એ શખયા નખી દીલ મલુલ છે
હુનયા ઉપર તુમારી બુદાઇથી ધુલ છે

૨૨

વાલીદથી અંરઝ વેા અંલી અશગર ચે એમ કરી
એ હઝરતે હુશૈન ખુસીની છે આ ઘડી
નાના નખીને દેખું છું શુરત આ અનવરી
કોષરના બામ દે છે મને લઇ ભરી ભરી
કહ છે એ દીકરા જલદીથી આવો યહાં ઝુરૂર
ખુલદે ખરો મા દેખો ખુદાનો તમે ઝુહુર

૨૩

ઓલાદ કઇ નખીના થયા મા કુંબલ શુને
શખમા ખુલદ છે આ અંલી અશગરનો મરતખો
ઇખતીયાર ના કરી જે ચે હુસમનની નીયામતો
શગપન તજી યઝીદનો શખત કીદો મારીકો
આખીર ચે શર કટાવી પીદર પર થયા શ્રીદા
જે કામીલો છે તેહના થયા બશ ચે મુકંતદા

૨૪

નજમુલ હુદા જીવારે આ મકંતલ શુનાઉતા
અશલુખ તાઝીયાનો ફગાંથી સુનાવતા
શખતી ની સીલ હર એક ના દીલથી ખીસાઉતા
લોહીના આંસુઓથી નૈનને ભીગાવતા
શીરત આ સાહઝાદાની પડતાથા ખૈનથી
કસ્તાથા રેહ નુમાઈ ચે સૈય્યદ હુશૈનથી

૨૫

હુશૈનના ફઝલના ખતીઓમાં થા ઇલમ
તફઝીલ એહલે ખૈતની તફરીરમા અતમ
આલા થયા ઉશુલે ઇમામતના લાબુરમ

ખાતીમ નખીની આલના થા ખેર ખુવાહ ખતમ
તૈય્યખ ઈમામ ના થા દુઆતોમા આફતાખ
વો મોહ તજખ મુકામના ચક્રતા હતા હીબખ

૨૬

યુથુફ થા ગોયા યુથુફે શીદદીકંના કરો
પેદાશની અંગુથીમા ખે મુલ થા નર્ગી
ખીલકંતના નો ચમનમા હતા મીષલ થા સર્મી
કુલાએ આશમાં ને ઉપર છે એમ અર્મી
ઉતરા છે મારા પેતમા યુસુફશા મેહલકં
જેહની કંબરને આવે છે કુંદ શીયો ચુંબવા

૨૭

ઓ શાફ નજમદીના આખીર ન થઈ શકે
ખાટીન છે સાન એહની તે અહીર ન થઈ શકે
એથી કોઈ કુયુઝમા વાપીર ન થઈ શકે
કુદતરતના હાતથી એહવા આસીર ન થઈ શકે
શુરત ન આવે એહની હકીકંતની એહનમા
કંન દીલ જેહનો રોસન છે દુનયાના શહનમા

૨૮

લેકીન અંજખ તશલ્લી છે એહલે કમાલને
યુથુફને બાદ દેખીને એહની મીષાલને
અંબદેઅંલી મુજલ્લા અકી શેહના લાલને
શુરજ છુપીને દેખે છે જેહના જમાલને
એહશાન નજમેદીના બાકી મુદામ છે
જે દીનથી શેફેદી ના કંઈમ મુકામ છે

૨૯

મુમતાઝ છે જહાંમા અંબદેઅંલીની આત
ગુમરાહી કમ કરી જે ચે રોસન કરી નખત

ના થઈ શકે ઝળાંથી એહના કરમની વાત
કાંઈમ છે જેહના ફેઝની ફુવ્વત થી કાઈનાત
ખંદા છે પન ખુદાના મુકર રખ છે વહાં તલક
હુરમત છે જેહની દુનયાથી હુકંખાની વહાં તલક

૩૦

રોઝે અઝલથી શેફ્ટી જેહનો ખીતાબ છે
જેહની નવા ઝીસોનો ન હર ગીઝ હીસાબ છે
જેફાઝીલો છે તેહના ફઝીલત મઆબ છે
જેહના ફઝાઈલોનો અંદમ ઇનતિખાબ છે
દરયા બે હોએ શીયાહીને અકલામ હોએ નખાત
તો ના લખી શકે કોઈ આ સાહની સીફાત

૩૧

દાઈ છે પન ગીનાએ છે ગોયા ઇમામમા
છે મુકંતદા અઝલથી શલવાતો શીયામમા
મઝમુન હીકમતોના છે જેહના કલામમા
અરવાહની હજ યકીન છે જેહના સલામમા
શેકુલહુદાના ચેહરામાહી રખતુ છે નમુદ
કરને ઝુકીને એહને તુ શાદીકઅલી શુબુદ

નસીહત ચોઠી

૧

શમન દરથી જે કોઈ ગાગરને ભરશે શમન દર મા નતેથી ખોટ પરશે
ભરી લેશે જે કોઈ તેહતુ શુધરશે જે આયો પુરતે આખીર ઉતરશે
સમન દર છે શમન ફુંદરત ખુદાની
તુ ભર ચે પુરથી હીક મતનુ પાની

૨

હયાતીને નમે છે નીમ તારી હંમરની આંહની યાશે અંધારી

કરે જે કામ તે કર જે વીચારી જમા થાએ રકમ શારી ઉધારી
બરાબર થાએ ખાતું ઝીંદગીનું
મીતે નેકીથી આ નામું બદીનું

૩

જે લે ઇંબરત બસર તેહને છે ઇંબરત છે માંના પેતથી દુનયાની નીશ બત
જનાશે પેતથી જે ખામ સુરત હકી મોની છે કમ ચે બગે હીકમત
હઝારો ચે મીષલ દેખા બસરને
ઉમર લગ તે રહ્યા રોતા ઝરરને

૪

તેમજ દુનયાથી જે કોઇ ખામ બશે નહીં રહ્યાનીમા હર ગીઝ ગીનાશે
હવામા ઝીંદગી તેહની કપાશે હશરમા આબરૂ નો આબ બશે
ખુવારી આખીરતની જોઇ રોસે
નીકલતા જીવ શબ માલુમ થાસે

૫

જે ગુઝરી માશીયતમા ઝીનદગાની હવામા થઇ તશર રૂં નો જવાની
નીકલો તે ઉપર આંખોથી પાની કરો તોખા ચે તર્કવાની નીસાની
મગર મગકુર ટાઇબ વો બસર છે
કે જેહની અપના એખોપર નઝર છે

૬

ઉમર બાકી રહી તેહને વીચારો બકીયા છે ચે લા કીમત શંવારો
ન એહમા એકપલ રબને વીશારો નકુંસ તોહીદના હીરદે ચીતારો
ખુદાના જે થયા તેહના ખુદા છે
ખુદા જેહનો છે શબ તેહનો બબ છે

૭

મુરબ્બત ઝેખો ઝીનત છે બસરની નીસાની છે કરમ ટાલે આબરની
ખુઝરગી છે જીબીદલા નામવરની ફઝીલત છે શીમત હરમો તબરમા

ઇખાદત છે જહાંની ખેર ખુવાહી
તવાઝો છે અખદની બાદસાહી

૮

અદખ છે ફેકંને હરદું ઉપર નથી આદું કંઈ આંલા બરાબર
છે કીતલાદું કંઈ ફેકો થી બેહતર તુ શુન હીરદાના હંધને કાન દીલબર
છે આ અંખદેઅંલી સેહની ઝખાની
ચે શુનવાથી ખુલે ગંજે મઅાંની

૯

કહયુ થુ આપયે મજલીશ કંદમમા હજરે અશવદ છે પઠથરની કીશમમા
શરફ એહનુ છે ઝાહીર શખ ઉમમમા ફરઝ છે ચુમવું લોહો કંલમમા
શીયા પઠ થરમા શું છે ભેદ આંલા
અ ઈમ્મત ને નખી ચુંબીને ચાલા

૧૦

છે આકીલ લોગની ચે થી દલાલત હશે કોઈ મુમીનીંમા કુલ કમાલત
ન પાયા તે મરાતીબની જલાલત હજરે અશવદ જેવું છે તેહની હાલત
મુકર રખ છે તે ખાવીંદની નજરમા
એહવા મુમીન છે કંઈ બાતીન અમરમા

૧૧

ગરઝ ઈમામની બાકી નશખ છે શક્ષીનો શખખ મોહક્રીમ શખખ છે
નિક્ષકીનો કશખ ભુંદો કશખ છે ગવાહ ચે પર અજખ છે ને અંરખ છે
ચે બેમા જે તફાવુત છે તે તારો
કહાં અનવારને પોહચે ધુવારો

૧૨

ખુલકં ઇનસાફનો આલમમા કમ છે વફાદારી હર એક દીલથી અંદમ છે
રીયાશતના ઉપર શખનો કંદમ છે ખુરદ મંદ લોગ ચે બાઝીબથી કમ છે
ન એહમા ખેર કોઈ ઇનસાન જો સે
ગયા જેમ ખોધને તેમ ચે લી ખોસે

૧૩

નીઝારો કર બસીરતની નઝરથી ઝરા તું દેખ ખીલકતમા શ્રીકરથી
ના છુટા મોતના કોઇલી ખટરથી ગયા પાછા વલા કોઈ નહી કંબરથી

હર એક ઇનશાનનો આખીર ફના છે
ફના આગે ફના થાઉં બકા છે

૧૪

મુરક કબ એબથી ઇનસા નીયત છે જે દેખા તે ઉપર સેહવા નીયત છે
કીબરની હર જગાહ નફશાનીયત છે હયુલાની અંજબ ગુલમા નીયત છે

જે કહેશે ગેરને તે પર તે વલસે
કે કોથી ઘોએથી કાદો નીકલસે

૧૫

ખુદાના લોગ છે તે છે નીરાલા અઝલથી પીદા ઇસમતના પીયાલા
ખુદાયે તેહના શું શું માન પાલા આ ઇમ્મતને દુઆતો રખના વહાલા

પવીત તર પાપથી યે બે કે સમ છે
હકીકતમા યે બે લોહો કલમ છે

૧૬

પદે છે તુ જે રકઅંતમા ફિરાઅત અંજબ તેહમા છે હીકમતની સહાદત
કરી અલહમદની પેહલે તીલાવત પદે છે બીજી શુરત લા મુકા લત

મગર અલહમદ હર એકમા પદાશે
મુબદ દલ બીજી શુરત થાતી જાશે

૧૭

છે એહમા ભેદ છે તે દીલથી શામલ છે અલહમદોઈમા મોની મુકાખીલ
ઇમામત બાપથી દીકરામા હાશીલ દુઆતોના તકર રૂકે છે કંબાઈલ

બદલ થઇ જેમ હરએક રકઅંતમા શુરત
દુઆતો તેમ નથી એક જનની ઇતરત

૧૮

કૌંરાચંત જે મુસલ્લી લોગ પઢશે તસવુરથી તે દીલમા યાદ કરશે
હુરચેકરકચંતની રકચંત લાખ ચઢશે અકરમી જે હશે તે આ વીશરશે
ગરઝ કસફ હકીકંત માળે આ છે
દુઆંતો લી અધમ્મતના જેવા છે

૧૯

શરીચંત મારીફાનો છે ખઝાનો જે એહમા લેદ છે તે કોઇ પેછાનો
જેયે અશરાર શીખો તે કમાનો બસર થઇને ફરીસતામા ગીનાનો
શકાઇ એહવી ખાવીદમા જમ્ખાઓ
ખરાખર છે ઉતારો યા ચહરાઓ

૨૦

આદુનયા પુલ છે કઇ તે પુલથી ગુઝરા શરોને મોતયે ચુંગલમા પકડા
ન છુટા મોતથી કેશરને કીશરા હયાતીમા જે રેહતા અકડા અકડા
જે કોઇ આયા યહાં આખીર ગયા છે
વરી જાશે જે કોઇ બાકી રહ્યા છે

૨૧

મરા બાદ અઝ કબરમા શું ગુઝરશે ફરીસતા ગૈબશી અનદર ઉતરશે
ગુરઝ આગોના શરયે દેખી દરશે કેરાવનના લીવહાં ઓશાન ઉડશે
નથી તે જગપર કોઇની સુફવત
કબર અંદર છે યે હાલતની શીદદત

૨૨

લખે છે મોતખર રાવી શનહમા રીવાયત ફાતીમા બીન તે અશદમા
અબીતાલીબની બૈરો મોતમદમા કરા જીયારે દફન એહને લહદમા
ફરીસતા બે તરત ઉતરીને આયા
ગુરઝ આગોના હાઠો માહી લાયા

૨૩

ખરા રહીને નબી તુરબતના ઉપર શુને છેજે કઇ ગુઝરે છે અનદર

પછે બેચેન થઈ ખાતીમ પયમગર કહયુ ઇબનુકે ઇબનુકે મુકરરર
 પછે માથાને તુરબત પર ઝુકાયુ
 અંલીનુ નામ માદરને શુનાયુ

૨૪

શહાબી બઅંઝ ચે પુછુ નબીથી અંજબ હેરત ઝદા આ શાન દેખી
 શીફા ટાહા નબીને એહની કીદી કહયુ કે શુન હકીકત એશહાબી
 જીવારે ફાતીમા તુરબતમા ઉતરા
 અંલીયુલ મુરતઝા જેહના છે દીકરા

૨૫

તીવારે બે ફરીસતા તેજ શાઅંત ઉભા આવી રહયા મા બૈન તુરબત
 ગુરઝથા આગના હાતોંમા આફત કહ્યુ એમ ફાતીમાથી બોલો હઝરત
 તુમહારો કોન છે રખ ચે સુનાઓ
 નબી છે કોન તેહમને જીતાઓ

૨૬

તીવારે ફાતીમા બોલા બબ છે ખુદા મારા મહમમદના ખુદા છે
 નબી મારા મુહમદ દીલરૂબા છે મેં જેહને ગોદમા મોહતા કરા છે
 અંરઝ કીદી ફરીસ તાયે એ ખાતુન
 ઇમામુલ વકંતનુ લોનામ મેમુન

૨૭

યહાંકુન ફાતીમા અટકા ઝરાબર ગુરઝ આગોના આયા મોહ બરાબર
 તીવારે મુશટફા બોલા એ માદર ઇમામુલ વકંત છે શાહેબના દીલબર
 સુની મુબહમ શુખન બોલા બીચારા
 અંકીલનુ નામ લીદુ થાયે પીચારા

૨૮

ફરીસ તાયે શુની કીદી જે ગૈરત મુબાહ પોહચે કઇ બીબીને મેહનત
 નબી બોલા થઈ નઝદીક તુરબત અંલીનુ નામ લો ખાતુને જનનત

અંલીના નામથી મુસકીલ જોરદ થાઇ
અંલીની આ ઇમામતપર શનદ થઇ

૨૯

અંલીની માં ઉપર ગુઝરી આનોખત ફરીસતા યે નકઇ કીદી મુરુવત
તીવારે કોન તુ મીશકીન ખલફત નથી કઇતારી કુંદરત માહી કુંદરત
હવેથી કર તદ્દારક આ હુમરમા
તુ કર તઆલીમ જે પુછે કંબરમા

૩૦

ખુદાવંદી શમઝ પેહલે ખુદાની નુબુવતનો શખ્ખ છે આશમાની
ઇમામત છે નુબુવતની નીસાની યે શમઝેથી તુ થાઇશ લા મકાની
ગડી હોઇ હાસ આતારી ઝમીમા
કરે તું શેર જઇ ખુલદ ખરીમા

૩૧

ઇમામ આમીરનાવોદીલખંદહીલખર સહે મનશુરના ફરઝંદ અટહર
હુમાયું નામ ટૈયખ નુર અનવર ઇમામતના મુતવ્વજ તેયે શરવર
ઇમામુલ વકત તે શાહખ યકી છે
અંજખ મોહરે નુબુવતના નગી છે

૩૨

છે તેહના શેફ્દી દીવાને આઝમ લહુત્રી ખીલવતોના ખાશ મેહરમ
તેશાહખને આનાઇખ ખેવેખાહમ કેજેમરૂને જસમ દાઇમછે હમદમ
કેજેમ સીસામા હોએ શુરજ તજલ્લા
તીમજ અંખદેઅંલીમા છે વોહ મોલા

૩૩

આ ઇમ્મત વીશ ગુઝરામા કંબલમા હતા આહાદ શખ હર એક ફઝલમા
વલેકીન ઇખને આમીર યે નશલમા ગોયા ખુ સેહુછે રખ્યાની નખલમા
આ ઇમ્મત મા શું કહું તફઝીલ એહની
નથી ઇમકાન મા તમષીલ એહની

૩૪

છે ઇબદાઈ ચે અવલ ઝાત આંલી અને પાની છે તે શાહબના તાલી
પછે આંસીર છે આ દુનયાના વાલી તેનીશબત પર થયા ચે ઝુલમ આંલી

તજમુલ તે ટરહા એહનો છે આહીર
દુઆંતોને કરા દાવતના આ સીર

૩૫

દુઆંતોમાં શું ચુશુક જલવા ગરથા ગોયા એતારમા પાની ખીઝર થા
જગતમા અબર નીસાં ના મટર થા બહરની આલમા ગોયા બહર થા

ગીરામી રાત છે તેહના ઉંરશની
નમુનો રોસની છે આ કુંદુશની

૩૬

સચુક્તા ગુલ ખુદાઈના ચમનના રતન બેમુલ થા કાને રતનના
અરશતુ થા હકીકી ઝુલ કરનના નીપત ઉકેદ કુસાથા હર મતનના

ઇનાયતથી અંજબ રોસન ઝમીરી
ખતમ થઇ નજમદી પર બે નઝીરી

૩૭

ખલી લુલ્લાહ ઇબરાહીમ આલા સરીઅંતતા અંજબ અરકાન ઘાલા
પછી ખાતીમનખી એહના શુલાલા વે ઇબરાહીમી મીલ્લત પર જે આલા

રશમ કીતની કરી તઝમીન નાદીર
તીવારે ચે થયા ખાતીમના આખીર

૩૮

ખલી લુલ્લાહની નિશબત પર શરાશર થયા બહરૂદ્દીન ઇશમાઈલ શરવર
અંજબ એહ શાનના ઝમ ઝમને કોષર કરી પરથમરશમ શક્રાની ભેતર

ચે શક્રાથી હજી આલમ પલે છે
બહરના રેઝનો દરયો ચલે છે

૩૯

રથુલુલ્લાહના મિનવાલ ઉપર થયા યુથુફ બદરના લાલ ગોહર
 રવાં કીદા શખાવતના શમનદર ભરી લેતા થકા મોહતાજ અકષર
 રશમ એહ શાનની એહવી વધારી
 ન કોઇથી થઇ ન થાશે એહવી જારી

૪૦

અંજળ થઈ માહે મીશરીની રશાઈ નીહાયત થઇ ઇનાયત કીબરિયાઈ
 તજહી થઈ કુંદુશની રોસનાઈ થયા નહી કામયેથી કોઈ હવાઈ
 છે તે પર આસકારા આ ગવાહી
 કે શેફુદીને બખસી બાદસાહી

૪૧

જેવા થા આપયે તેહવાને પરખા કે જેમ પુરસીદથી પુરસીદ ઝલકા
 છે ચકતા આપતેહવા છે ચે ચકતા સુકર બારી તંઆલાનો છે બરબ
 ખલફ નજમુલ્લુહાના છે ગીરામી
 અઝલથી જેહની ફખતી થી હુમામી

૪૨

હુંહુના આશમાં અંબદેઅલી છે વોહ ઇબદાઈ ચમનની ચે કલી છે
 હરમની સરઝમી જેહની ગલી છે લદુગી ઇલમની ચે વાંશલી છે
 ઝુકે છે કુંદશીયો તંકરીર કરતા
 કવા કીબ છે ફીદા તેહરીર કરતા

૪૩

નઝર છે કીમીયા તાબીર જેહની હુઆમા છે અપર તંકરીર એહની
 સરીઅતમા લખી તથવીર એહની હકીકી ઝીનહગી તદબીર એહની
 ફરીસતા છે ચે આંસીરની ઝમનના
 ઝમી પર છે અંબહબ દુરરે અંદનાય

૪૪

અંજળ જમસેદ છે મુલકે હુદામા નીપત પાખીત કદમ છે ચે ખુદામા
ખબર ખુબીછેજેહની મુબતીદામા અંલમછેઇળ તીદામા ઇન તીદામા

કલમ કાશીર છે તેહરીર શનાથી
કહાં સાદકઅંલી ચે મુદ દઆથી

નસીહત પાંચમી

૧

તકંદીરની કમાનથી એ લોગો ના ઘહાં
તીરો મુશીબતોના છે હરદમ બદમ રવાં
ઘાઇલ તમામ બારીની ખીલકંત છે બેગુમાં
અફશોશની શદા છે ઝખાંથી મકાં મકાં
કેહ છે ખુદાઇ શરવે અંજળ શખત ઘાઉ છે
તેહકીક આ ફલકની અંદાવતનો દાઉ છે

૨

આ કંશર નેલગું ચે કીદો શુતમ નીપટ
બે રેહમો બે મયા થઇ નાહકં કરી મમત
મારી કંઝાયે દીનના દીવા ઉપર અપટ
શદહેફ વો ચીરાગ કંબરમા થયા ગુપટ
તે દીન થકી અંધેરી ઉથી છે જહાંનમા
હરરોઝ ગોયા રાત છે હર એક મકાનમા

૩

આ હાદીખાની શાહમલી વેહસત અબર ખબર
માતમની બેકલીથી છે બેકલ હરએક અબર
તશવીશની નીમત એયા આંલમ છે શર બશર

અનધોના વાદીલોની ઘટા છે દીલો ઉપર
સાહે ઝકીના લાલની કુરકંતના વાશતે
આંશુ જહમે છે લાલ ચે રેહલતના વાશતે

૪

પેઠાસના ચમનના હઝારા થા બે નઝીર
રેહમતના આશમાંના ખુરસીદ થા મુનીર
અકુંલીમે મુલક હકુંના વો ચકતા હતા અમીર
મેહતાબ રેહબરીના થા વો મુમીનો ના પીર
જલ્લાદ થઇને મોતચે તેહને ગોહન કરા
દરયાને લઇને હાએ કુંબરમા દફન કરા

૫

શેકુલ હુદા જેહવા ન જનાયા ને નહીં જનાએ
કુંદરતના હાતથી એહવા મખલુકં નહી ધરાએ
કાલીબમા ચે મીષલના ફરીસતા નહી તનાએ
ગુઝરા વોહ ઝેબ દુનયાના દુનયાથી હાએ હાએ
રૂએ ઝમીં ઉપર આ કંયામત અંઝીમ થઇ
સાહે ઝકી યુદ્દહીનની ઇંતરત ચતીમ થઇ

૬

હશતીના બોશતાંના થા શરશબઝનો નીહાલ
થા માદીન કમાલના નીલમ વો બે મીષાલ
પાની ખીઝર વો પાયા જવાનીમા ઇન તીકાલ
ખુનયાદ ખુરરમીની થઇ હાએ પાએ માલ
ચરખ ફલકના કુલમના તેગાથી હાએ આજ
હર એક ખસરના શીનામા છે ઝખમ લા ઇલાજ

૭

અંબદે અંલી તેહનુ નામ વો આંલી તખ્તારનો

હીકમતનો શબ્દો ફેરવેલો વો ઇશમત સીઆરનો
એહશાન છે જહાનમા વો અબરે બહારનો
માથુ કંદમ તલે થુ ફલકના મનાર નો
મીસકાત કાર્દનાતના રોસન શીરાજ થા
કુલ કામીલોની હેકલના માથાના તાજ થા

૮

જે બોલતા તે ઐન હકીકતને બોલતા
જે કોઇથી હલ ન થાએ તે ઉકંદાને બોલતા
ઇનશાફથી હરએકના કીશશાને તોલતા
વેહદતના મોતીયોને ઝખાંથી વો રોલતા
એહવા બસર પછી શુ હયાતીમાં ખેર છે
ખે દાદ આ ફલકની અંજબ હેર ફેર છે

૯

હુનવાંધા કીતાબે કરમના વો શહન શાહ
ખાતીમ નખીની આલના ખાતીમથા ખેર ખુવાહ
પુસતો પનાહ દીન્તા હુનયાના તકયા ગાહ
ફએ ઝમી ઉપર થા ઇલાહ બાદ યે ઇલાહ
કુંદરતથી આપ કુંદરો કુંઝને હતાવતા
ગરદીસ ફલાવે જેહને વોહ તેહને હસાવતા

૧૦

તાફ્મો શામ માર્નીદ શુરજ નસર હતા
બલકે જઝીરા બારામા બસ નામવર હતા
પેસીન બખત વરના વો તાલે ઝખર હતા
ફરયાદી લોગના વોહ તરત દાદગર હતા
બકરીને શૈર ખેને એક આડે પીલાવતા
મોહતાજને ફઝલથી શીકનદર બનાવતા

૧૧

ગમની અગનથી પીગલી જીગર વહે છે દમ બદમ
આવે છે યાદ જીયારે વો શેકુલ હુદાનો ગમ
પુનમના ચાંદ અંબદેઅંલી નુરના અતમ
થા મુશતર્મીદ જે નુરથી બે સક અંરબ અંજમ
ઘાંકી કફનમાં પુનમના ચાંદાને લઇ ચલા
તુર બતના દરમયાં ઉતારીને તલ મલા

૧૨

શીકીયા સાહે શેફ્દી હંકખાના બામની
મખશુશથી જે સેહને નયાબત ઈમામની
જે દીન શીધારા ખુલદમા થઇ વહાં વધામની
લેકીન તબાહી દુનયામા થઇ ખાશે અંમની
કેમ મોત લઈરકો વોહ ખીઝરનો જવાને
કેમ ગોરમા શમાવી શકા આશમાન ને

૧૩

સેહઝાદા વોહ સાહના મુહમ્મદ છે જેહનું નામ
સાહે ઝકીના બાગના છે શરવે ખુસ બરામ
બાવાની વોહ જુદાઈથી બેકલ છે શુબહો સામ
કેહ છે આઘા પ્રીરાકીનો રૂઝશે નડી મુદામ
એહની ચતીમી જોઈ જીગરમા સીગાફ છે
અન ધોની શીયાહીનો દીલપર ગીલાફ છે

૧૪

નાહના પીશર છે અંબદેઅંલી સેહના સીર ખુવાર
હમ સીકલ છે પીદરનાવો હમસાન હમ સીઆર
છે નામ શેખ તૈય્યબ વોહ બચ્ચાનો આસકાર
શુરજને ચાંદને જેહના છે મુખરા ઉપર નીષાર

એ ચરખે ચંમ ખરી તુયે કીદો શુભમ અંઝીમ
માશુભ બે ગુનાહ ને કરા હાએ કેમ યતીમ

૧૫

વોહ સાહે શેકુદ્દીયા શુભારે મનકંબત
જેયે કઇ યતીમને ફરમાવી મરહમત
રૂતબા ચઢાયા પેહલે કરી તેહને તરબીયત
કહાં રવા અંદલમા શુનો એહલે મારીફત
હંગામે નો જત્રાનીમા વોહ સાહે દીં મરે
બે સાહુઆદ એહના યતીમે થઇ શીરે

૧૬

તીયારે શુનાવા હાતીફે ઝેબી ચે આ કલામ
એહમદ નખી મુહમ્મદ અને તૈય્યબે ઈમામ
થો રસતએ યતીમી મા બેવે નો ઈન તીજામ
આખીર થયા ચે બેવે નીહાયત ખુલંદ મુકામ
તે સાન પર આ બેવે યતીમોની સાન છે
નઝદીકમા હરએકનો આલી મકાન છે

૧૭

આદાવતુલ હુદામા જીહાલતની થઇ ઘતા
મેહમલ હતા સરી અંતના અરકાન હરજગા
હરએક ઉપર નીકાહની રશમે હતી ખેફા
લાશયમા ટલાકની બાબતમા થી ખતા
જેમ ઉખીયોમાં હોએ છે દાના છુપા હુવા
તેમ આ મશાઇલો થા કુતુબમા લીખા હુવા

૧૮

તાઇદથી નીકાલી શીકે હના મસાઇલો
મોહકમ કરા જહાનમા સરેના ઝવા ખટો

કીદો નીકાહનો અંકંદ બે સાહીદના રો બરૂ
પાકી વગર ટલાર્ક ન દેવાસે કોઈ જગો
શેકુલ હુદાની મહા હીદાયતથી બે ગુમાં
રશતા નીકાહ ટલાર્કના જગમા થયા અંયાં

૧૯

આવી છે મુશટકાશી શનદ ચારો મોતબર
ફરમાવે છે નખીચોના ખાતીમ વો નામવર
ગર લુકરીના માલા બરાબર કોઈ બસર
મશજુદ બનાવી નાહાની શી રૂએ ઝમીન પર
તો તેહને ઘર અંઝીમ ખુદાયા અતા કરે
જન્નતમા આપ બારી વોહ ઘરની બીના કરે

૨૦

શેકુલ હુદા શાહયે ઇકામત કરી જહાં
મશજુદ શીવા ન કોઈ અંમા રત રચી વહાં
બે તુલ્લા જેહવી મશજુદ છે શુરતના દર મયાં
બાની છે તેહના અંબદે અંઝી કીબ લએ જહાં
નહીં વો બસરને પોહએ ખુલ્લંદીની બઝકંતો
છે જે બસરના ઉંકંબામા ઘર શાત જન્નતો

૨૧

આવી છે એહલે ઇલમની બરદાસત મા ખબર
કે તે ખબરની ચારો નખીચી શનદ ઝબર
ટાલીબ ઇલમની કોઈ ખુદા વાશતે અગર
લીખવા કીતાબ શાઝ કરે એક કંલમ નઝર
તો તે કંલમની ભારી જઝા છે મઆદમા
અફઝલ છે એક ઘોરાથી દે કોઈ જહાદમા

૨૨

શેકુલ હુદા કે જેહની ઇલમથી શુકતગે
 શમજીને આ હકીકતને વે સેહયે દોશતે
 ફિરદોશ જેહવે કીદો છે શુરતમા મદરશે
 ટાલીબ ઇલમના રહેવાના ખાટીર વકંફ કરે
 પુંજીથી ખાશ પોતાની પાંસઠ હઝારવી
 ખરચીને પુંજ કીદી ખુદાના પીયારની

૨૩

ચેટાલીબે ઇલમની ફઝીલત ના નેક ખો
 શેકુલ હુદા તે પુંજ તશર ૩૬ કરી દેખો
 ખાટીર તુમહારા મેહલ બનાયો છે દીલ બરો
 એહ શાન આ અંઝીમ છે તેહનો સુકર કરો
 તશવીર સેફદીનની ચીતારો દીમાગમા
 શુરતને દેખી રોજો રેરાકીના દાગમા

૨૪

નાદીર રીવાયતોમા રીવાયત છે આસકાર
 ખોલા નખી અંલીથી એ ઇશમતના તાજદાર
 ગર આપથી બસરને હીદાયતદે કીર દીગાર
 તે તે ભલી છે ખેર આ દુનયાથી સેહ શવાર
 શેકુલ હુદાની ચારો હીદાયતની બાબતો
 બેહદ છે બે સુમાર શુનો તે હીકા યતો

૨૫

શમત અધ્યારેશે પછી ઇગનો તરો થયો
 તે શાલમા દકાલનો શદ્દમો નીપટ પરો
 ઉનકા નીમત અનાજનો દાનો નકઈ મીલો
 કછને નગરને ભાવનગર લગ થયો મરો

લાચાર થઇને સુમીનો તે ગામ ગામના
શેકુલહુદાના શબ થયા શુરતમા પામના

૨૬

ગીનતીમા થા ઝીયાદા વો ખારે હઝારથી
પાલા શરોને શેકુલહુદાં ચે પીયારથી
વંચાવા શબને મોતના ખનજર ની ધારથી
હેતા અંતોને સામ તલક વો સવારથી
તાકે વરશ દકાલનો પુરો થયો તમામ
ખરચી વોશબને આપી વીદાકીદા ગામગામ

૨૭

કબાઝ શેફેદીન ચે ખરચીને માલો ઝર
ખારે હઝાર સુમીનોના થઇ ગયા પીદર
ખર હાસત કીદી નાહનાને મોહતાને આકંઠર
તાકે રહ્યા વો ઝીનદા આમસહુર છે ખબર
ચે સુમીનોની એહની કયામત તલક નશાલ
મોલાના શેફેદીનની છે હશનાત બે બદલ

૨૮

જે કોઈ એક બસરને હીદાયતદે દર જહાં
તો તે મીષલ પવાબ નથી ઝેરે આશમા
સુમીન હઝાર હા વો દકાલોના દરમયાં
રાખા વબ્બુદ સેહચે કરી પરવરી નીધાં
ઇમામનું તુખમ રહયુ નગરી બીલાદ મા
શેકુલ હુદાને બસ ચે સરફે છે મઝાંદમા

૨૯

શન ખારાશો બત તીશનો માહે રજબ ઉગો
તે દીનથી કહેલીનો થયોં શેહને આંરીઝો

મખશી હતો મરઝ વહી તે શાત દોશ તે
હર એક ફજરની બતા પઢવા નમાઝવો
પચ્ચીશવીં રજબની થઈ ઝીયાદા બેકલી
પાછા રહ્યા ઇમામતથી લાચાર વો વહી

૩૦

તા આવી શાતવીં મહે સાબાનની ચકો
તે દીન ઉરશથો ફાતીમા આઇ નો મુમેની
તકલીફથી પધારા થા મજલીશમા સાહેદો
આખીર પઠાવી એક નશીહતને થઇ હર્જી
ભેરીથી આપયે તે નશીહતને મુંખતશર
હીકમતના તે નશીહત દરમયાં છે દુરર

૩૧

આ ગાહ દીલ અંજબ થા વોહ સૈકુલહુદા હુમામ
થા મુત્તશીલ ચેદાઇથી હરદમ બદમ ઇમામ
ફરમાયા થા નશીહતમા જે આપયે કલામ
વાકેમા શબ વો ફરમાયા મુજબ થયું તમામ
અશારાર ગૈબના થા વો શેફી બયાનમા
પોસીદા લેદથા તે વો આયા અયાનમા

૩૨

તે બાદ કાહલીનો થ્યો દીન બદીન વકુર
શેહહતના મુલકમા થયું અમરાઝનુ ઝુહુર
અંધાર બેકલીથી મીટો રાહતોનુ તુર
આહાલમા ન કીદી કદી શબરમા કુંશુર
તનહા થઇને ઘરથી કરો બાગમાં કેરાર
તાકે મરઝની ચરચા ન કઇ થાએ આસકાર

૩૩

ઝીકાદાનો મહીનો થયો જ્યારે ઇબતીદા
જાનુ વો સેહયે ઝેખીથી આવી હવે કંઝા
ઘઇને ખફા વો ખાગથી ઘરની તરફ વલા
થી આ ગરઝકે નશની અમાનત કરે અદા
તારીખ શાતવી થઇ ઝીકાદાની અંચાં
નશ કીદી પેહલા કુરમા તેહનો શુનો ખયાં

૩૪

તે દીન હકીમીદ દીનનો થો ઉંરશ જલવાગર
યાને ઝકીના લાલ બદર સાહવા જગર
શફરામા તે શખ્ખ થી હુદુદો થા મોતબર
જન ચારમાથા પાંચમા ઇંઝ જુદદીન નામવર
આવી કહ્યુ હુઝુરીયે પાંચોનો કાનમા
જલદી ઉથો ખુલાવા છે સેહયે આ આનમા

૩૫

જમતા હુવા મસા ચખ ઉથીને તરત ચલા
આવીને પાંચે દીવરીના ઉપર ખાગ રહ્યા
ઇંઝ જુલ હુદાને તેરી વોહ શરવયે ઇબતીદા
અપના શીરહાના પાશ બેથાવી કરા બરા
ખાકી હુદુદો ચારેને કીદા પછી તલખ
બેથા હુઝુર અકંદશમા ચુબી કંદમને શખ

૩૬

લેટા હુવા થા ખુરજ પલંગપર વોહ આફ તાખ
કુમલાયા થા મરઝની હરાતથી વોહ ગુલાખ
ઝોફત હતી વો શેરની હેકલમા બેહીશખ
ભુનાયુથુ કલેન્જુ આ દેખી ગોયા કખાખ

આતસ નીકલતી આહની શીનાથી હરઘડી
આ મેઝથી બદનમા કયા મતની થર થરી

૩૭

દેખી મસાઈખોની તરફ બોલાવો સહા
વાણબ છે આવકંતમા શું માહરા ઉપર બળ
એક સખશયે અંરઝ કરી એ કુંબલએ વરા
તાખીર કરશે હંમરમા બખશે ખુદા શીફા
ફરમાયુ આપયે યે ખુદાનો છે ઇખતીયાર
લેકીન હવે ઝુરર છે નશકરવું આસકાર

૩૮

ચારે મસા ઇખોની તરફ સહન સાહે દી
રોસન નીગાહ કરીને શુખન બોલા દુરખમી
ઇઝઝુલ હુદા છે મહારા ખલીફાને બાં નસી
માહારા પછી છે માહારા યે હમઝતો હમ કરી
ટાઅત છે એહની હો બહુ તાઅત ઇમામની
તેમ માશીયત છે માશીયત બેવે સુકામની

૩૯

બુલવાવી સાહઝાદા મુહમદને સાહફી
બોલા એ લખત દીલ એ પીશર મહારાના ઝીની
ઇઝઝુલ હુદાના ચુંબો કંદમને એ મહે જખી
શાંપા મેં તમને એહને યે કાશી છે કુલ્લે હી
તે બાદ બોલા માહરી જે મીલકતને માલ છે
ઇઝ ઝુલહુદા છે વારીષ વોહ એહને હલાલ છે

૪૦

ફારીગ થાઈને નશથી વો આંલમના રેહતુમા
લઈ નામ પંજતનના ઝંખાથી વો પારશા

લીમજ ઇમામ દેવ્યબનુ લઈ નામ બા શક્તિ
બોલાકે એ મવાલી અમાનત કરી અંદા
નઝદીકમા તે અંરશા પછી બંદ થઈ ગયા
આ દીને હકનો મોજો દેખોહમે નીધાં

૪૧

ઇઝઝુલ હુદા મુહમ્મદ અલી રોનકે વજુદ
જે સાહનો છે ઉરશથી ઇમલા કીયો જુનુદ
જેહની પેસાની પાકમા રખાની છે નુમુદ
દેખીને ચે નુમુદને દે છે શરો શુબુદ
તકવાને બશ ઝરાઅંતના દાના છે ઇઝઝુદહીં
તોહીદના નુકુંસના પાના છે ઇઝઝુદહીં

૪૨

ઇઝઝુલ હુદા મુહમ્મદ છે કીસતી નબતની
દુનયાના આ હરમ્મા છે ઝમઝમ હયાતની
ઝીલ્લત છે જેહની ઇઝઝતથી લાતો મનાતની
તકુંસીર છે અંદમ જેહની કુંદશી સીકાતની
કેમ ન ફેમે ચેશરવરની છુટપનથી શરવરી
વકુંતે જનમથી તાબે છે ઝાહરાને સુસતરી

૪૩

એક ભાઈથા આસેહના વલીલાઈ નેક નામ
દાવતન ખેર ખુવાહ થા વોહ કશરે હુદાના બામ
તે પર ખુવા રીએચે અંદાવત કરી તમામ
નાહકું ઝુલમથી કુંતલ કરા શબ મીલી લયામ
મકુંતુલ વો વલીની છે શુલ્લતાની દોશ તો
ઇઝઝુલ હુદા વોહ ખુન બદલ પાયા મરતબો

૪૪

શૈવ્યદ હકીમુદદીન વો ઉલમાઓના ઇલમ
મન શુશ શૈફુદદીના ભાઈ વોહ ઝી હીમમ
ઉકળા તરફ ગયા ચહાંથી ઉચકીને વોહ કુંદમ
તેહ ને ઇઝઝુદદીની ટીનત છે એક કીશમ
તે વાસતે હકીમુલ હુદાના ઉરશના રોઝ
નશના સરફને પાયા આ ઇઝઝુદદી દીલફરોઝ

૪૫

સરઈ કુલુખમા ચારો છે આ ટોરથી રકમ
એક રૂપયો બીજા રૂપયા શી કહેવાશે નહીં તે કમ
વેચાશે બેવે તોલ બરાબર છે આ હુકમ
આધુ ને અતકુ આપવું તેહમા પાપ છે ખતમ
શાદકુંઅલી શનદ આનબીથી છે શરમદી
મત બીનજો કોઈ દાદને બીજાથી કમ કદી

નશીહત છટ્ટી

૧

હુનયા છે ચારો ખેરથી ખાલી લા ખેર લોગોની એહમા હવા છે
મરવું છે આખીર જીવાને બાદ અઝ શમઝો તો જીવાથી મરવું મઝા છે
તે વાશતે કુલ ઓલીયા લોગો ઝીનદગી ફાનીશી બેહદ ખફા છે
ફાની થઈ શબ રાહે ખુદામા બાંકી રહ્યા ચે ફના નહીં બકા છે

૨

ચેહલે ખુદાયે અપને શરોને ઇબદાથી મુબદા કરા શુન આ હકીકત
તલનો તફાવુતથો નહીં વાહલા કીદીથી શબની બરાબર શુરત
કરતુત એહવા તે અરશામા કીદા કે આ તેહને પોંહંચી છે નોખત
પાક વો ઓલમયે મુકીને આ નાપાક કલનમા આવી ફસા છે

૩

અવલ હયુલા અપને રીને બાદ અઝ ચાર કુરાહમા ઉતારા
મુદદત પછી તે ચાર કુરાહથી માદીન નખાતના રસતે લગારા
ઇનશાની આ એતાર છે આખીર તે એતારમા લાવી શવાંરા
સુકરે ખુદાનો મુદદત બાદ અઝ તંલયાથી આવીને ઉંચે ચઢા છે

૪

આદમનો આ એતાર પુલ છે દોઝખને જન્મતના દરમયાં ચારે
માદીન નખાતને હેવાનથી એહમા આવીને ઉતારા કોરો હઝારો
દોઝખ તરફ છે રૂખ હુરએકનો જન્નતી લોગ છે કમ ચે વીચારો
અકષરને દેખા હકંથકી ગુમરાહ હકંમા આવીને થોરા મીલા છે

૫

હકંના ધની છે આવકંત અનદર તૈય્યબ ઇમામવો આમીરના દીલબર
વીશે ઇમામોના માથાના ટીકા હેદરના દીલબંદ એહમદના કોષર
મુશહફ મુટાહહર તે શાહબ છે અંબદેઅલી તેહની જીલદે મુટાહહર
બંદા હમે છે તે શાહબના મોલા હમારા તે શાહબ બળ છે

૬

તૈય્યબ ઇમામનુ પેછાનવુ છે વાજીબ બની આદમને સરાશર
જે નહી પેછાને ચેશરવરને મોત છે તેહનો કાશીર બરાબર
ખોલી બસરની લઇને બસર કોઇ પાર પરા નહી અવલને આખીર
શાહબ ઝમાનને પેછાન વના શબ થઇને બસર દોઝખમા ગયા છે

૭

ગર કોઇ મોખાલીફ થઇને મુસંક આટોર જહુતી બનાવી વો હુજ્જત
કહો છો તમે એમ તૈય્યબ ઇમામના મુનકીરો ઉપર હરામ છે જન્મત
થોરા તમે છો ગેર તુમારા બહોત છે શબ છે નબી ની ઉમ્મત
થોરાને જન્મત બહોત ને દોઝખ તેહકીકં વાત તુમહારી ખતા છે

૮

કહ્યે હમે તેનાદાનને એમદેખ તુ ખાલીકુંની ખીલકુંતના અનદર
દરયાના પાની લઇને પવન હરરોઝ ચહુડાવે છે વાદલ અંદર
વરશાત થઇને વરશે છે પાની તેથી ભરાએ છે પાછા શમનદર
પાની ઝમીંમા રહે છે તે કમ છે જેહનાશી આલમની નશવો નુંમા છે

૯

ટાહા નખીયે ચે રીતે શખને કુફરના દરયાથી લઇને ચઢાયા
દરયાના પાની થાએ છે મીઠા વાદલ ઉપર તેમ મુશલીમ બનાયા
આખીર ઝમીંમા વરશે છે પાની તે શાન શખને વરીમાં નુમાયા
ઠેરા વરીની ટાઅંતમા થોરા અકષરતો જેવાથા તેહવા રહ્યા છે

૧૦

વરશાતના જેમ પાની ઝમીંમા રેહ છે તેકેમ છે તે નિશબત પર
કમતર ખુલાસા લોગ હમે છે તૈય્યબ ઇમામની દાવતના અનદર
નદદીમા થઇને વરશેલા પાની જેમ રૂખ કરે છે દરયામા અકષર
તે શાન ઉપર ઉમ્મત નુમલે આયા હતા તેમ પાછા વલા છે

૧૧

અલહમદો લીલાહ ઇનશાન થઇને ઇનશાનીયતના નતીબને પાયા
એઅંત ઇમામી શેકુલહુદાની હાતના ઉપર મલો તે કમાયા
તોખા કરીને ખીલકુલ ગુનાહથી ગોયા નવા ચ્ચોતારમા આયા
થાએ ખતામુલ ખેર દલાહી દીલના દરોનામા બશ ચે દુઆ છે

૧૨

ખેહરે હયુલામા દુખાથા લેકીન અપને ખુદાયે દીખાયો કીનારો
ટુફાનની ટુગયાનીથી ખેહદ તેહમા નબતિનો પામા છે આરો
આલે નખીની કીસતીના શદકે છુટે છે દુખાહુવા કઇ હઝારો
જેજેકે ખેઠા છે ચે કીસતીમા ટોળીલ નુમલે પાર પરા છે

૧૩

બંદાના ઉપર નીચામત ખુદાની બેહુદ છે તેહનો સુમાર અંદમ છે
શબ નીચામતોમાદીનીયા નીચામત શમજોતો ચારોઆલા કેશમ છે
દુનયાને વારો દીનના ઉપર એહમા તુમાહારી લલાઈ અતમ છે
દુનયાને જેથે દીનમા ખરચી આપાર તેહના બાકી રહ્યા છે

૧૪

માંના રેહમથી જે કોઈ નીકલા મોતના શરવે નીસાના છે આખીર
જે આ વટનમા આવીને ઉતરા જુમલા છે લેહદે કબરના મુશાશીર
ઝીનદગી ગોચા ખુવાબ નીમત છે રેહશે યહાં કોઈ મુમીન ને કાફીર
ફાની થયા જે આયા યહાં ઉર આવશે બાકી તે શરવે ફના છે

૧૫

માસીયતજે છે તે શરવે ખુરી છે માશીયત જુમલાથી પઢેઝ કરો
નેકી કરોગર ચાકે બદી કોઈ તુમપે કરે તે બેવે ને વીશરો
ઉચાઈ ખાવીદ બખસે અગર તો નીચાને જોઈને દીલમા અકડો
તમને નમેજો જે તમે તેહને નમજે તેહકીક એહમા ખુદાની રીઝા છે

૧૬

કોન બસર છે ખાલી ગુનાથી લેકીન ગુનાહથી છે તોબા ગુફરત
છોટીને મોહટી મઆફ ખતા છે જુયારે હશે અફસોશની સુરત
શું શું વોહ લોગના ઉપર ગુઝરશે પીસે જુવારે મોતનું શરબત
આખીને લઈને વીયાઝ વોહ દાઈમ મન આ ઝકાતના ઉપર મુવા છે

૧૭

તર્કવાની ચારો સાન છે ભારી તર્કવાની હોએ જલન જે જુગરમા
ખીલવત ઇલાહી છે મુમકીન તેહને તોહીદ નકસ છે તેહની પ્રીકરમા
શદકે છું એહવા લોગોના ઉપર દુનયાનુ જેથે ન દેખી નઝરમા
વાસના થઈ મેહકે છે ગરચે તે તુરબત અનદર દબા છે

૧૮

એહવા કીશમના લોગોની બાકી નામ વરી છે નસર આ જગતમાં
આવીને ગુઝરા શરવે વલેકીન તશર રૂફ થયા ખાલીકંની જહતમાં
હરગીઝ દગા નહી લોગ ખુદાના જે કઈ ખુદામા પડે તે વીપતમાં
ઝીકર મુબારીક તે શરવેની મુસકીલના વકંતમા મુસકીલ કુશા છે

૧૯

લાઅંલના માનીદ લોહીના આંસુ લાઈક છે ટપકાઓ આંખોથી હરદમ
ગમની અંગેથી શીલગાઉ દીલમા યાદકરી આલેહેદરનો માતમ
ઝાલીમ ઉમથ્યાના દુગયાનોમા દુખા નખીના લાદલા બાહમ
નાહના ને મોહતા ઝેહરાના વહાલા તીરો તબરથી રનમાં ખપા છે

૨૦

દેખા નહીં અને ઝુલમ સુના નહીં તેહવા ઉમથ્યાઓ ચે ગુઝારા
ફાની થયા તે સરવે લઈને ફાની થયા એહના ઝુલમના દારા
તે પછી થઈ અખ્યાશીની આફત અખ્યાશીયો ચે ઉમથ્યા વશારા
અખ્યાશીયોથી આલે નખીના હરએક જગાપર ખુ વહ્યા છે

૨૧

તેબાદ જીયારે મોલાના મેહદી શુરજ નીપત પોતે મગરીબથી નીકલા
જંગ કરીને શખ દુસ્મનથી કીદા શરોને ઝમીં પર કંતલા
રેશની કીદી દીનમા એહવી હમના તલક જેહની છે તજલ્લા
મેહદીયે હકપર દરગાહે હકથી શલવાત હરદમ બદમ બારહા છે

૨૨

મગરીબના સુરજ મોલાના મેહદી તેહની નસલથી થયા જેઆ ઇમ્મત
અલકાંબશખના છે કાંઈમો મનશુર ઉર મોઈઝ દરયાએ ફઝીલત
મોલાના અંઝીઝને મોલાના હાકીમ ઝાહીરને મુશતનશીર મહેમિલ્લત
મુશ તાલી બિલ્લાને મોલાના આમીર તથ્થબ આઈમ્મતના પેસવા છે

૨૩

મોલાના તઅયળની ઇતરતથકી જે શબ થયા પરદામા એહલે ઇમામત
દાઈયો હકના જે થયા તે શબથી છે એ શાહીબ ઉપર દલા લત
આમોલાના અંબદેઅલીથી વકંતના શાહબ પર છે ઇસારત
શેકુલ હુદાની આલી લકામા હાશીલ એ ચારો ઇમામીલકા છે

૨૪

જેઆ શુનાવી તકંરીર તેહને લોહે જુગરપર તેહરીર કરજો
ઇમાનભી યેછે દીનભી યેછે હરગીઝ ન એહને દીલથી વીશરજો
જાદુ ચલાવે ગરકોઈ સકનુયે મનતરથી જાદુમતરજો
જાલીનુશ અને બકરાત હકના તેથી હમે આશીખી દવા છે

૨૫

અઇમ્મત શરવે અંધારમા છે રોશની શરવે મજાહીબમા કમછે
હકનોછે પાયો તોહીદ બેસક તોહીદમા શબ લુલા ઉમમ છે
ફિકહેની કીદી એહવીખરાખી યેથી ભલા કુફરાર અજબ છે
ફિકહની તોહીદ પાયા શલામત શેકુલહુદાની બસ યે અંતા છે

૨૬

અંબદે અલીના ઇરસાદથી થઇ હમને ઇશાબત ફિકેહના અનદર
સમ્માના માનીદ એહમાથી કરયે તકંરીર એહલે મજલીશના ઉપર
લઇને ઇમામુલહકની શનદ એમ અંબદેઅલી પોતે કેહછે મુકરરર
હિરદાના દામનમા તેહને જે લેશે તેહના અંબઇબ ભાગ ખુલા છે

૨૭

આવીરુકુમા જે કોઇ મુસલ્લીહાતને મુકે તે ગુઠન ઉપર
ગુથનઠી ઉચો હાત કરે નહી ફરમાન સરઇ છે આતોર દિલબર
જહાંગના ઉપર મુકે રુકુમા હાતને સરવે ખૈરા શરાશર
આવીશનદ આ મોલાઅલીથી એહની શનદમા હક લામિરા છે

૨૮

તાળ નથી તેહરીર કડમેં બદરનાલાલ ઝડીના ફાઈલ
એહલેકમાલત ના હલકામા ચકતા જેહનીછે આટોર સીકલો સમાઈલ
આખીરમા એહવા કોઈ થયા નહી ઝેબને પાયા જેથી અંવાઈલ
બંદગી કર અંરઝ જઈને સખાતું જે જગ ખુલ્લમા વો પાર સા છે

૨૯

રોસન પિસાની દેખીને જેહની ઝુકતી પિસાની અંરખો અંજમની
નામ ખજસતા અંબદુતમ્યબ સાડથી જેહને મુલકે કરમની
મિશરતે મેમુન ઉપર હમેસા રહેતીથી કલગી કુંદશી શીયમની
જેહના કંદમની ખાકની ચારો ફલ ફુલ મોહીટની ઉપર જગા છે

૩૦

જે પારશાની શુલબની માદિનથી એક નિકલા લાહુતી ગોહર
મિસર કુંદુશને ઇકંલીમના સાહ ફરખંદા યુસુફ ના ૫ મુન્વવર
એહશાનના જે ચે કાનુન કિદા એહશાન ખતમ છે વોહ શરવરપર
બઈઝ છે યુસુફે મિસરીને કહ્યે ગોયા ખુદા બાદ ખીબા ખુદા છે

૩૧

વોહ ઇબદાઇ દરયાઓના એક દુરરે ચતીમ આ અંબદેઅલી છે
જીનનાત શાતે તેહના ચમનમા ઝેબેનઝીમ આ અંબદેઅલી છે
શરવે દુઆંતુશ શતરના અંદર બનાએ અઝીમ આ અંબદેઅલી છે
ખલકંની ખાતીમમા ખાલીકુંચે એહને આમિષલના નગીના જડા છે

૩૨

શેકુલહુદા જેવા કોઈ ન દેખા ઇનશાન ચારો મેકુરો મયામા
એહની મીષલના બસરને મલાઈક જાઈઝ નથી હોએ અરઝેશમામા
કુંદશીયો ચેથી છે કાશીર શરવે જીમલા શકામા અને જીમલે વક્ષમા
દુનયાને ઉખરામા બશ ચે તુને છે શાદિકંઅલી ચે તારા પિતા છે

નશીયત સાતમી

૧

શુનજે તુ કાન ઘડને શુનવામા છે ભલાઈ
શીનાના કાચ અંદર જેમ ચમકે રોસનાઈ
શેકુલહુદા પછી શું દુનયામાં છે ભલાઈ
તે વાસતે તરફ કર દુનયાની આસનાઈ
દુનયામા ખેર હોતી તિલની કંદર એ ભાઈ
હરગીઝ ન શેફેદીનશી કરતી વે એ વફાઈ

૨

રેહમત છે શેફેદીન જે થા ખુદાની રેહમત
દુનયામા થઈ જે સેહથી આ બાદગીની સુરત
હરગીઝ ન રાખી તેહની દુનયા એ કઈ મુશ્વવત
રેહમતની ઝાત ઉપર કીદી શુતમની નોખત
દુનયાના નામ ઉપર દુસનામ છે હાજરો
મરવા કંબલ એ ચારો દુનયાશી દીલને મારો

૩

ચકતા હતા વે શરવરે અકંલોમ શરવરીમા
કી દી શીરફ જવાની આંલમની રેહબરીમા
તકંશીમ કી દી દોલત ખલકંતની પરવરીમા
છે જોત જેહની બાકી ઝોહરાને મુસતરીમા
એહવા બસરની રેહલત ગોયા છે દીલમા ગોલો
એક પલ નથી ખુજહાતો શીનામા ગમનો સોલો

૪

સુરજ વોહ એહવા થા કે જેહની ઝલક ઘટે નહીં
સેરે બખરથા એહવા કોઈ સેરથી હટે નહીં

ફરમાવી જેઝખાંથી તેથી કદી લટે નહીં
જે ધારૂ આપયે તે તકંદીરથી મીટી નહીં
જે દિનથી થઇ જુદાઇ વોહ રાજના સહાની
આંખોથી વહે છે હરદમ ખુને જીગરનુ પાની

૫

શલમાન ફારશીની ટીનતથી થા મુરક કબ
શાહીએ ઝમાંના આગે અઝ બસકે થા મુકંરરબ
જીસમાની થા વલેકીન કુંદશી જેહવા મુઅદદબ
મુખડા ઉપર શીદાથા શાતે ગગન ના કોકબ
થા જેહની જોત આગે સુરજ ને આંદા જહાંકા
વોનુરે શરમદીને તુરબતમા હાએ ધાંકા

૬

વેહદતની કલગી માથા ઉપર અઝલથી
પેદાસના સુરથી મુમ્તાજ થા મિષલથી
નિકલાથા યે ફરએ વોહ લાહુતના અશલથી
એક લેહબ થા ન ફારીગ ઇરસાદના સુગલથી
પામાલ કીદી જે યે ખુન્યાદ ગુમરહીની
આખાદ કીદી દાવત સાહબ ઝમાં ધનીની

૭

નુર અને જીસમ અંદર રૂહાની થા ફરીસતા
રોસન કરાથા જે યે તોહીદે હર્કના રશતા
તા ટીલને સીરકને કી દી બિના સકીશતા
મુકી ખુદાઇ રોતી ચહાંથી શીધારા હંશતા
જલ્લાદ આફલકયે કિ દી ન મહેર હરગીઝ
દિલથી નથી શીરકતી આ ગમની લહર હરગીઝ

૮

સુરજ નિમત અયાંથી છુટપન થકી લયા કેત
નુરે ખુદાની રોસનથી મોહ ઉપર નઝરત
રૂમ્માલને નજુમી દેખીને શબ સખા હત
હેતા થા સહેઝકી ને આટોરથી બસા રત
ફરઝંદ આ તુમહારા ટાઁલે ઝખર છે તેમથી
એહવા થયા ન થાશે કોઈ પરદએ અંદમથી

૯

ફરમાવી ચહાંથી જ્યારે સાહેઝકી ચે રેહલત
તેરે વરશના તે દીન થા વો ઝકીના ઝુબદત
નાહની ઉમરમા કીદી પઢવામા ખુબ મહેનત
કીદુહરામ દિલપર દુનયાને એસો અંસરત
પંદરવા શાલ અનદર જ્યારે વો આયા શરવર
શદ આફરીન કિદુહાશીલ ઇલમને અકષર

૧૦

તેહશીલના સુરમા અંબદેઅંલી છે આંલા
અબ યાત કીતની પોતે નાદિર કરીથી ઇનસા
દેખી વોહ સાહ યુસુફ દીલસાદ થઇને બોલા
પોહ્યાવીરખયે માહરી જે કઈ ગરઝથી અકશા
મજલીશમા નજમદીં ચે વો ખેતને પઢાવી
નશની સુર બસારત તે રોઝથી શુનાવી

૧૧

ઈશમાઈલ ખારજની તે દીનમા થઇ થી ફુવત
તે લોગોની થઇ થી ફીલતના બાદ કષરત
યુસુફ વો નજમદીં ચે આશાંમલી હકી કેત
ખાટીર ઉપર થઇ થી આંઝુરદગીની શુરત

ચે શ્રીકરના શબ્દબથી થઇ કાઢીલી બદનમા
શેરાબીના બદલ થઇ ખુસકી વોહ નો ચમનમા

૧૨

મિશરે હુદના યુસુફ બલકે ખુદના ચકતા
લાચાર થઇને કીદી શાહિબ ઝમાંથી સકવા
એ મુશટફાના ટીકા એ મુરતઝાના ટુરરા
એ કુલ આ ઈમ્મતોના શરતાજ માહરા કી બલા
આ કાઢીલોનો બાઈષ કહાં આપ પર ખફા છે
ગારત કરો ખવારીજ માહરી ચે બશ સીફા છે

૧૩

શાહબ ઝમાંથી થઇ ઇલહામની ઈનાયત
એ નજમદી ન રાખો કોઈ ખારજની દેહસત
અંબદેઅલી તમારા ભાઈ છે નેક ખશલત
એહને કરો ખલીફા નશની લીખો વશીયત
તે બાદ શેફદીનો બખશો ખીતાબ આલી
આનશ કરેથી થાશે હુસમનની પાએમાલી

૧૪

ઇલહામના મુવાફીકે વો નજમદી શરવર
ખુફાયમા નશને કીદી અંબદે અલી સહાપર
સોલે વરશના પુરાથા શેફદી શીકંદર
નશના સરફને પાયા નાહની હંમરના અંદર
ઇશમાઇલ ખારજની તે દીનથી થઈ તબાહી
દીન દીન હુલુ થઈ નીત યુસુફની બાદશાહી

૧૫

શેકુલહુદા જેવા કોઈ ફાઝીલ શુના ના દેખા

જેહને ઇમામુલહકુમે હકુની નઝરથી પરખા
કુંદરતના કારખાના એહની મિષસથી અટકા
થાશે જે કોઈ થાશે એ સાહશી ઉતરતા
નાશુતના શદ્દથી એહવા ન દુર નિકલશે
જીસમાની કોઈને એહવા રૂહાની થઈને વલશે

૧૬

રહી રહીને જોસ હરદમ આવે છે દીલના ઉપર
વો શેફ્ટો કે જે એ જીવારા કેહટ અંદર
ઘંટીને ચરખા તાકા વનવા નારા છે અકષર
ખેરો મરદને આપી કીદા ગની શરાશર
મુઝટર કરીને તેહને તકદીર ચહાંથી ઉચકે
કેમ આખના પલકથી ખુને જીગર ન ટપકે

૧૭

ફરઝંદ વોહ ગરીબ લોગોના ખેઝંદદથા
ખતના વગરના થા શખ કુફ્ફાર લોગો જેહવા
ટાર્કત અંદમથી તેથી લાચાર થા વોહ શગલા
ખાખત આ શખ શુનીને વોહ શેફ્ટો મોલા
ખતનાના શાઝ લેજી ખરચી વો શખને વાશીર
ખતના કરાવી શખએ એહશાન આ છે નાદીર

૧૮

મોલાના વોમોઝંઝ બિન મનશુર લખતે ઝેહરા
મગ રિખના મલક અંદર જીતલાકે છોકરા થા
ખીલઅંત લીખાશ દધને શખની કરાવી ખતના
તેહના ચલનને ચાલા આશેફ્ટો મોલા
મફ્ફરદથા જેમ ઇમામોમા વો મગરીબન મનશુર
થાતો નિમટ દુઆતોમા શેફ્ટો ખ હસતુર

૧૯

અંબદેઅંલી સહાને રખએ કરી ઇંનાયત
 બે સાહઝાદા બખસા યે છે અંઝીમ નીયામત
 ધારીથી આ વરસમા યે બેવેની ખતાનત
 લેકીન ફલકયે કીદી યે બાબમા ખયાનત
 હે હાત શુ શુતમ છે વોહ બાદશાહ નજવા
 ધારાધા આ વરસમા ખતના ના જે વીવા

૨૦

જેદમ શીધારા ચહાંથી વોહસેહ ઝકીના બની
 તે વકત જઈને જલદી એક ફેહે આશમાની
 સાહબ ઝમાનના આગે કહી જીકર વાકીઆની
 ઝમની જીકર શુનીને વો મુશ ટકાના પાની
 આ જુરદા થઈ નીહાયત આંશુથી મોહને ધોયા
 એહલે રૂતબ હીજજને દાઇંચુલ બલાગ રોયા

૨૧

મસહુર આ ખબર છે શુરજ નિમત છે અઝહર
 સૈરે ખુદાના ખાશા નખઇં વો માલીકે ઉસતર
 રૂશતમના થા જે રૂશતમ ચક્તાધા વોહ ગઝનફર
 બાજુધા વો વશીના હરજંગમા મુઝફ ફર
 શીફ કીનમા કરીથી નીત જેયે જાં ફસાની
 કીદીથી માવયાની ફેજોની ધુલધાની

૨૨

લેબથા મુરતઝાએ માલકને મિશર ઉપર
 રશતામા જેહરથી વોમારા પડાયા શફર
 એહુની ખબર મરાની બશ શામઝીને હેદર
 મીંમખર પર ચઢીને રોયા થઈને મુઝટર

મજલીશમા તે નિમટથી શાહબ ઝમાં રોયા
આંશુના મોતીયોને પલકોમા લઈ પીરોયા

૨૩

દાઈ અંલી શુલેહી મુલકે યમનના શુબા
હબસીયો યે મલીને તેહને દગાથી મારા
નાહકું કંતલ કરીને નેઝે ચહડાયા માથા
તે દીનમા થા મીશરમા મુશતન શિરે બિલ્લા મોલા
છે મિશરલગ યમન મહીના તરનનો અરશો
બની તરત ખબરને મોલાનાયે એ ચારો

૨૪

જે દીન યમનના અંદર દાઈ અંલી મરાયા
વહાં મિશરમા મુશતન શીર રોયા અને રૂલાયા
મુશતન શીર બિલ્લાહના આ શાહબ ઝમાં છે બયા
હર એક કમા લતોમા આવોથીછે શવાયા
તેમ મોત શેફ્દીની પોતે ખબરને બની
શાહબ ઝમાંયે કીદી મરશુમ તાઝીયાની

૨૫

તૈય્યબ ઈમામના વોહ દીલબંદ મહે ઈમા મત
ગુનયા દહનથી બોલા વોહ ગુનચએ રિશાલત
કુંદશી વોહ રૂહથી પુછી શેકુલ હુદાની બાબત
કીદી અંરઝ વોહ રૂહયે એ મઝહરે કરામત
શું મેં અંરઝ ગુઝારૂ શાહબને શબ અયાં છે
પુંછા બેગર મને તો આ તોરથી બયાં છે

૨૬

યક્તા થા શેફ્દી વો હીંદના બિલાદ અંદર
ગુઝરા હુઆંત તેહમા થા આફ તાબે અનવર

મુમિનના અમનથા વોહ હુસમન ઉપર થા ખંજર
કુફર અને નવાશીબથા બેવે જેથી બે પર
જીલમાતે હિંદમા રોસન શાહબના નામકીદા
હુસમનના દિલના ઉપર હશરતના દામ દીદા

૨૭

કઈ જીવની ઝમીંપર હીકમતના રૂપ બોયા
કઈ દીલની આરશી શી જેહલોના દાગ બોયા
હીમ્મતને દેખી જેહને ગરદીસયે હાત ધોયા
રેહલતના વકંત જેહને આંલમ તમામ રોયા
કુંદશી વોહ રૂહની બેસક આશાંમલી ઝખાની
બેહુદ થયાથા બેકલ વોહ મુરતઝાના બની

૨૮

શાહબ ઝમાને દેખી આતોર ખશતા હાલત
શાતે ગગનમા એકદમ બરપા થઈ કંયામત
વીજેને કાટકાની નાખી ઝમીંમા આફત
દરયામા તે શખ્ખથી ટુકાન થયુ નીહાયત
વોહ શખસને અયાં છે છે જેહની નુકતાદાની
સાહબ ઝમાને થઈ આગમની શું નીસાની

૨૯

બોલા વોહ કુંદશી રૂહથી શાહબ ઝમાં શરવર
અંબદે અંલી પછી શું છે સાન તે અદા કર
કીદી અંરઝકે હઝરત છે ખેરયત શરાશર
છે ઈઝઝુદદીન મુહમ્મદ અબદેઅંલીની બપર
દીવા ઝે બે બરાબર લેકીન ફરક છે ઇતલો
બીજે આ દીવો પેહલા દીવા થકી છે નીકલો

૩૦

જીવનજી સેખ ફાઝીલ દાવતના મોતમદ થા

શુભેમાનની નીમત થા મુખલીશ અંઝીમ હુદથા
 રેહમતના આશમાં મા તકવાના વોહ વનદ થા
 અખલા કે' ફાઝીલાના લોગોમા વોહ શનદ થા
 આ ઇઝઝદ દીન મુહમદ તે સેખના છે ફરઝદ
 શાહબ ઝમાં શુનીને અઝબશ થયા વોહ ખુર શંદ

૩૧

છે ઇઝઝદ દીન ગોયા વોશેફ દીની શુરત
 રોઝે અઝલની છે ચે બેવેની એક દીનત
 પેવશતા છે ચે સેહની પલકોમા બશ મુરુવત
 લબરેઝ જેહના ફેલોમા દમબદમ છે હીકમત
 ઇમાનના જહાં ના નાદીર છે આ જહાંદાર
 પાયા છે હકના તેપર હકની ખડી છે દીવાર

૩૨

જીવનજી શેખ ફાઝીલ ફુદશી થા વોહ શમાવી
 રૂઠે જેયેથી તેહને વોહ લાવતા મનાવી
 કરતાથા ઇત્તીફાકી હરદમ શલાહ કરાવી
 શઈ અંઝીમ હુકયે વોહ સાહને દેખાવી
 આ સહનસાહ મુહમદ તે સેખની નશલ છે
 થા વોહ દરખત જેહવા તેહવા આ તેહના ફલ છે

૩૩

ઓ સાફ ઇઝઝદ દીન ના આવે ન કઈ ગીનામા
 છે જે ઉપર દલાલત કઆબાની વોહ બિનામા
 બાકી છે આપ તનહા છે ઓર શબ ફનામા
 આઝદ છે જીશમથી આયા છે ગર જનામા
 એહવા છે ચે ફરીસતા જે પર નઝરની દાલી
 નાશુતના કલનથી તેહને તરત નીકાલી

૩૪

ઇબકાઇ વીજલીના ચમકાર છે ચમકતા
 ખુરસીદ બંદગીના ઝલકાર છે જહલકતા
 વેહદતની મુસકના યે મેહકાર છે મહકતા
 મલકુતના મલકના શરદાર છે યે ચકતા
 શીરી છે આખીરતની નહીં યે વના ચઢાસે
 જન્નતના બાબ યે છે નહીં યે વના જવાસે

૩૫

તકવાના જીલતા છે ઇંઝઝુલહુદા જનમથી
 રેહમતથી છે મુલખખ માતાના યે રેહમથી
 હેકલ બની છે જેહની એહશાન ને કરમથી
 ધુરજે છે નિત ઝમાનો જે સાહની હીમમથી
 નશના ધનીના આગે શાદકંઝલી નમા કર
 રાખી ગરઝ ખુદાની હરદમ બદમ ઝુકાકર

નશીહત આઠમી

૧

શરકાવ તુ ગફલતની ચીરખીને બશીરતથી
 હુશયારી પકડ જલદી આ બંદ તખીઅંતથી
 વાકીફ થા હયાતીમા ખીલકંતની હકીકંતથી
 ખાલીકંતની ગરઝ શુ છે ઇનશાનની ખીલકંતથી
 ઇનશાનની ખીલકંતમા હીકમત છે તે પેહછાનો
 દાનાઇ શમઝવું છે શમઝો તમે ઇનશાનો

૨

ઓ તાર જહાં લગ છે આ આંલમે દુનયામા
 લાખો ને હઝારો છે દેખામાને શુનવા મા

ઇનશાન નીહાયન છે એતારના જુમલામા
તે બાદ નથી ખોલી કુલ શાદોના કહેવામા
ઇનશાનની ખોલીમા જે કોઇ બની આદમ છે
તે શબને મરા બાદ અઝ જન્નત યા જહન્નમ છે

૩

કઇ એહલે હીમાકૃત છે હીંદુ ને મુશલમાનો
જાહીલ છે તે ખાતીર એમ કહે છે આવે નાદાનો
એક ખોલીથી બીજામા જઇ ઉતરે છે ઇનશાનો
યે વાત શનદ નથી દઇ કાન શુનો માનો
કહો બીશરી ખોલીમા આ જીવ શમાશે કેમ
શીખેલો બસર પાડે વન શીખેલો ઘાશે કેમ

૪

આ જીશમોના સાથે છે કુલજીવ બના અપના
હર જીવની હર ખોલી મખશુશ થઇ બરજ
યે ખોલી અગારી કઇ આ જીવ ન થા તનહા
યે ભેદને જાને છે આ શેકુલહુદા મોલા
ખોલી થકી ખોલીમા ગરજીવ ગુઝર કરતા
એક બીજાને આગેની ગુઝરેલો ખબર કરતા

૫

એતારમા આખીર છે એતાર આ ઇનશાની
જે ખોલી છે દુનયામા છે તેહમા વે લાખાની
શદ સુકરે ખુદા કરજો અપને કરા ઇનશાની
ઇનશાન કરી બખસો આ શીલ શીલો ઇમાની
બાકી આ હંમર અપની શમઝોતો ગનીમત છે
તોખાથી શંવારી લો બશ ઝીંદગી નીયામત છે

૬

આંખોને નીપત મીચો દુનયાના નઝા રાથી

હરગીઝ ન થગા જો આ ઇફ્તખાલના દારાથી
નેકીને કરી નીકલો પાપોના ખશારાથી
દરયાએ હુયુલાના જઈ લાગો કીનારાથી
ગફલત થકી જાગીને ચેતો આ હયાતીમા
નહીતો તમે પચતાશો જઈ ગોરની માટીમા

૭

ગીનતીના છે દીન તેહમા નેકીની કરો ગીનતી
શું ખેર છે દુનયામા દુનયાની તજો વાંતી
ઈમામ વના ચારો કોઈ ખેર નથી બાંતી
તોહીદ ખુદાની છે નીત બંદગી ગુનવનતી
શીરતથી શંવારી લો આ જીવની શુરતને
શીખીને મીટાવીવો જેહલોની કદુરતને

૮

જો હોએ અકલમંદ તો ખાલીકને દરા કરજો
ઓરોને તુ મુકીને બશ એહને જપા કરજો
ગરહન આ ઝુકાવીને મુરસીદને નમા કરજો
ઈમાનની પખતીમા દીનદીન તુ ચઢા કરજો
મત દીલને મઝોરીને મુરસીદશી તુ લાગીશના
જન્નતની તુ પખતીમા ચઢવા થકી થાકીશ ના

૯

મુકીને કંદર અપની પાઉંને તુ ધરજો ના
ચઢજો તુ એહવો ચઢજો તે બાદ તુ પ્રજો ના
મરવાની ઘડી હરગીઝ હીરદેથી વીશરજો ના
જાહીલના મરા મુજબ નાદાન તુ મરજો ના
મરવાના અગારી તુ સેહવતથી મરી જાજો
લોગો કહે જીવે છે એહવુ તુ કરી જાજો

૧૦

આ ઝીંદગી બાકીમા બદરાહથી પનાહ લીજે
 દુનયાની યુઝર ગાહથી ઉકળાની તુ રાહ લીજે
 મુકીને કીબર મુતલક રૂહાની તુ બાહ લીજે
 જે નશના મુરખી છે બસ તેહની ગવાહ લીજે
 દીનરાત તુ વાકોફ થા વો વેહદતના શરીસતાથી
 તા ઉતરે તુ ઉકેળામા થાઈ વહાંના ફરીશતાથી

૧૧

મરહમ દે શબુરીનો ગરદીસના તુ ઝતકા પર
 લાહોલતુ પદ મંતર મેહનતના તુ ચતકા પર
 લીપટાજે ન કઈ દીલથી આ દુનયાના લટકા પર
 ઈમતીયાર કનાઅંત કર એક રોટીના બટકાપર
 ઈઝઝતને જો છાહે તો ઈઝઝત છે કનાઅંતમા
 ઝીલલત છે તમા અંદર હર કોઈ જમાઅંતમા

૧૨

દીવાની ન મત આખીર દુનયાશી તુ ઝુલ થાશે
 કાયાની કફશમાશી ટોટાની ટરહ બશે
 મેહલોમાથી નીકલીને જઈ ધુલમાં ધંકાશે
 બદફેલોજે દેખીને તુ ખાકમા પશતાશે
 આ સાંશ જહાં લગ છે વહાં લગ તુ શંભાલી લે
 પાપોની શીયાહીને તોબાથી ઉબલી લે

૧૩

કર જીવને કનચન તુ ટાઅંતમા તપાવીને
 શીનાને મુશફફ કર કીનાને મીટાવીને
 આઝાદ થા કે દોથી કે દીને છુરાવીને
 ઉંચો થા મરાતીબમા હરએકને નીલાવીને

હરબદની બદીને તુ નેકીથી હતાવી દે
હરએક વજ્રહાશી કોઇ રોતાને હંસાવી દે

૧૪

મુદત ગોયા દુનયાની ઉંકબાના છે મીચકારો
મેહમાન છે કોઇ દમના એ મુમીનો અબયારો
તકવાના જવાહીરથી આ ઝાતને સીંગારો
લો સીશામા શીનાના તોહીદના અનવારો
ચમકાર હો શુરજશા ઇબરતની અંધેરીમા
અંસરત કરો હુરોથી પ્રીર દોશની મેરીમા

૧૫

દાનાઈને લાએકું છે તકસીરથી શરમાઓ
કીદેલી ખતા ઉપર દીલ કદી ન લેહકાઓ
નીત કશર કરી દીલને હરએક ટરહા મુરઝાઓ
હશરતની હરાસતથી નીત આંસુને ટપકાઓ
ગર દેખે તો દેખે છે વોહ આપના ગીરેખાંમા
દુનયાથી નીરાલા છે એક ગોસએ પીનહાંમા

૧૬

ઉનકાંની નિમટ ગુમ છે ઇનશાનમા ઇનશાની
ગાલીબ છે હર એક ઉપર અમ્મારતની સેહવાની
અકશરની જીબીલતમા ઇફ્આંલ તે હેવાના
કોઇ યાદ નથી કરતુ મરવાની પરેશાની
કઈ સેંકરો મૈયતને જઈ મકંબરે ગારો છે
અફ્શોશ તુંમે લોગો મરવાને વીશારો છે

૧૭

દુનયાની અરે યારો યારીને ઉઘાવી દો
જીવાની હુવસના કુલ તખમોને જલાવી દો

તકુંવાથી રીયાઈની ગરદુંને બીધાવી દે
હરકોઈની ખુરાઈની ખુવાહીસને ઓડાવી દે
બોબે તમે ખુબીને ઇમકાંની મોશમમા
આખીરમા તમે લનશે બોશે જે મુકદ્દમમા

૧૮

આબાદ કરે શબથી દશતુંર લલાઈનો
ખરબાદ કરે પેસો બે રેહમ કશાઈનો
રૂહાની થઈ પકડો અશલુબ શકાઈનો
થાકો ન કમાવાથી છે વકત કમાઈનો
મઝરૂબ મિષલથા બેહર કોઈની મુરૂવતમા
કેહવા બે ખતમ જગમા એહશાનની શીરતમા

૧૯

ખાલીકાના શીવા હર કોઈ કાની છે નથી બાકી
જે કઈ કરે તે કરજે ખાલીકાની ગરઝ રાખી
આ ઐન નશીહત છે એહમા છે ખુદા રાઝી
મત અપની હવા ઉપર કઈ કામ કરે ગાઝી
કરતા રહો ફેલોમાં ગુમરાહોની નીત દાવત
આવે છે ઇમામોથી આ ટોર ઉપર શીરત

૨૦

મજકુર મુવાફિક એક મશહુર રીવાયત છે
તફ્ફીલ વસી ઉપર અકુંવા યે સહાદત છે
પાનામા લીખો દીલના આ ઐન હિદાયત છે
ગર આહો નશીહત તોખશ એહમા કેફા યત છે
ખશ ઉમદા રૂવાતોથી અશનાદ મુઅંઅન છે
ઇબરતને બે આહો ઇબરતની ચેમાદીન છે

૨૧

કોઈ બાઝ લડાઈમા દામાદે નખી હેદર
પટકોથો ઝમીં ઉપર કાફીરને કરી મુઝટર
ચાહ્યુ કે ચલાવે વોહ મલહુન ઉપર ખંજર
મલહુન તરત થુકુ વોહ સાહના મોંહ ઉપર
તલવાર લઈ ઉચકી દરહાલ વોહ શરવર ચે
ના મારો વોહ કાફીરને વોહ મેહરના કોષરચે

૨૨

આ ફેચલને દેખીને કાફીરને થઈ ઇંબરત
હેદરના મુકા ખીલ થઈ બોલો એ મહેનુદરત
મેં આપના મોંહ ઉપર થુકુ થુ કરી જુર અત
તલવારના લાયકુંથો તેહ કીકુંમે બદ ખશલત
તલવાર તલેથી કેમ છોડો મને શમ જહાઓ
જે ભેદ ખશી છે તે ઈસાદથી બતલાઓ

૨૩

એમ બોલો વોહ કાફીરથી ઝર ગામે ખુદા હેદર
સેહઝાદએ ખુટાલીબ દામાદે નખી ખુસતર
કોઈ કામ નથી કરતો મેં અપની હમીયત પર
હર લેહઝા મુક્યદ છુ ખાલીકંની રઝા અંદર
હર બાબમા મેં અપના ખાલીકંને વીચારૂ છું
ગુસ્સાના લવાઝીમથી બશ જીવને મારૂ છુ

૨૪

તુ મોહના ઉપર મહારા જે આનમા થુકુ થો
દેખી વોહ હકીકંતને શીનામા ઉથો શોલો
ખાલીકંને દરીને મેં ગુસ્સાને તરત મારો
તનહા તુંને મુકીને તરવાર લઈ શરકો

નહીં કંતલ કરૂ હરગીઝ મેં અપના ગુસ્સાથી
કઈ મારાને મારીશ મેં ખારીના ઇરાદાથી

૨૫

દેખી તે વશીના આગુલના દુરે લા પાની
ખેહદ થઈ કાશીરને ચે બાબમા હેરાની
ફેલાદ દેલી મુકી ગોયા વોહ થયો પાની
મુકીને કુફર કીદી ઇખતીયાર મુશલમાની
વોહ મુરતઝવી શીરત કુલ ખેરનો નકંસો છે
થુકુથુ જે મોંહ ઊપર તેહને લઈ બખસો છે

૨૬

અબખાર ઇમામોની શીરતની નવાહીર છે
એ ખાંન ખાટીનમા હાકમતના જવાહીર છે
જેમ કઈ વોહ અઈમ્મત શબ હીકમતના ખમા ઇર છે
ઈફ્ત્યાલ વોહ કાકુરી ઝાતોના બવાહીર છે
ચે કુલને ઝેહનોના દામનમા ભરી લેજે
ઈફ્કારની ચોકીપર ચે લઅલ જડી લેજે

૨૭

આમાલ સરીઅંતના શીડી છે શઅંદતની
શુન્નતને ફરઝ બેવે કુચી છે હીદાયતની
તકલીફ ઇબાદતની રાહત છે કંયા મતની
શુરત છે ચે હેકલમા લાહુતી સખા હતની
રૂહાની દવાઘરના આંમાલ શીતારા છે
ઇબદાઈ કરામતના ખાગોના કીયારા છે

૨૮

છે પાંચે નમાઝોની સીપોમા દુરર ચકતા
અશરારના નીલમ છે ચે ખાનોમા મન ગમતા

અરકાન ઇબ્રાહીમના કોઈ ચેથી નથી આંલા
 ધાખીત રહો તે ખાતર ચે પાંચે ઉપર ખર બ
 પઢજો ચે ફરજ પાંચે ઓકાતના અવ્વલ મા
 દાખીલ કરે રખ તમને ઇમલાકના અફઝલમા

૨૯

છે એહના રૂકુમા ને શજદામા ગરજ ભારી
 એ બેવે તસાહ હુદમા વેહદતની શરોકારી
 રક આંતોની ગીનતીમા દરચે છે અંજબ બરી
 તકબીરામા બિલ જુમલા હીકમતની છે બિસયારી
 આટોર ફઝલ એહનો શમઝીને અંદા કરજો
 મુમીન ગરી ચાહો તો મત એહને કંઝાકરજો

૩૦

ગર કોઈ મુશ્કલી થઈ પાકી ન કરે ઝમીલ
 વન કીદે ટહારતને ગર શક્મા થયો દાખીલ
 કહાં તેને ખુદા આગે તલની છે કંદર હાશીલ
 મેહ મુલ નમાઝો છે પાકી છે ગોચા હામીલ
 દરવાઝા વિના ચારે કેમ ઘરમા દાખીલ થાશે
 પાકીના વિના નહીં કઈ બંદગીનું અમલ થાશે

૩૧

મમ્બુલ નમા ઝોના છે આલે નખી આંઝમ
 તેહ કીક ટહારત છે દાંઘની ગરજ હુદમ
 તાવીલ તુકટાને કોઈ શમ જોહ નખી આદમ
 શમ જોહને ચઢે ચહાંશીકુંદશીના થઈ બાહમ
 ખુનયાદ નમાઝોની મોઝુ છે ટહારત પર
 મોકુંદ ઇમામત છે દાંઘની હીદાયતપર

૩૨

એક બીજે લગીફા છે તેહમા છે અંગળ નુદરત
દઈ કાને શીકર ચેપર તેહશીલ કરો હીકમત
પઢવાને ઇમા મત કોઈ મશલુદમા કરે હીમ્મત
મશલુદની તહય્યતની બે પેહલે પઢે કરઅંત
ઉતરતી પઢે સુરત મશલુદની તહય્યતમા
ઉતરતી પઢોછો જેમ ફરઝોની કે'શઅંતમા

૩૩

આ અંન હકીકત છે દરયાફત કરો લોગો
મશલુદ ગોયા દાઆવતની મજલીશ છે ઝરા શમજો
હકં પેહલા દુઆંતોના દઅં વતમા છે તે બુજો
જેમ પેહલે તહય્યતની જે રશમ અળખ દેખો
ફરઝો જેવી મશલુદની રકઅતમા કેરાઅંત છે
દાઈને ઇમામતના શાહબ જેવી હુરમત છે

૩૪

લુકમાનજી શાહબ વોહ મેહતાબ કમા લતના
કાદીર વોહ હકીમુદદીન આંકાશ હાદા યતા
શાહબ વોહ હશનજી બશ ખુરસીદ જલાલતના
વોહ ખાનજી શરવેના ઉશાદ ઇશા બતના
બેહદ એહની આંખોમા હુરમતથી દુઆંતોની
તે વાશતે પાયા છે તાઝીમ હુદાતોની

૩૫

કઆંખાની છે રૂબ ઉપર મશલુદની બિના હરબ
ઈંટો અને માટીથી કુલ મશલુદો થઈ બરપા
સજદાને કરો છે વહાં માથાને ઘશી બરબ
કેમ જીવતી મશલુદમા શજદાઓ નથી કરતા

જે દાઇ છે હકના તે કીખલાના વોહ કીખલા છે
આમશબ્દ મૈયત થી શબ્દો તેહને ચોલા છે

૩૬

વોહ વશકે ગીરામીના એહલોમા સનદ એક થા
રેહમતના ખમાઇરના ફરદોમા વહદ એક થા
લાહુતી વીરાષતના લોગોમા અહદ એક થા
ઇકેલીમ ફઝાઇલના શાહોમા હમદ એક થા
તકંદીર યે વોહ દીનથી શેહ શારને મારા છે
જે દીનથી વોહ શરવરને તુરબતમા ઉતારા છે

૩૭

વોહ બદરના પોતાને બશ બદરે અતમ કહૈયે
તઅબના દીલ અફઝાને હીમતના અલમ કહૈયે
તકંદીરની હસતીમા કુંદરતની કલમ કહૈયે
જે ખુબી કરે તેહમા બલકંતના ખતમ કહૈયે
હુસનામ હઝારે છે આ ગર દિસે દોરા પર
કુર કંતથી રૂલાવે વોહ યુશુફ કનઆ પર

૩૮

ઇમામના કીસવરમા યુશુફશા ન સરવરથા
ઇમકાનની માઆદીનમા કોઇ એહવા ન ગોહરથા
માથાપે ખુદાઇના યે કંદરના અફશર થા
અવ્વલમાને આશીરમા યે સાનના પરવર થા
શાહકુંઅલી પર છે ગમ યુશુફની જુદાઇથી
શુનયે છે શદા ગમની આવાઝે ખુદાઇથી

નશીહત નવમી

૧

એદીલ તુનામજપ હીરદે ખુદાના ન હરગીઝ બેથ કાઈ ચેલેહવાના
કુંદીમી યાદ કર અપના થીકના કુંબર વાશો છે આખીર એ દીવાના

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૨

નીગાહકર તુ ઝરા શેહશાર અંદર ખુદાએ જો કે કુંદરતથી મુકરરર
ખીછાવીને ઝમીન આકાશ ઉપર એહવાકીદા છે વન થામેનઝર કર

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૩

પછી પેદા કરા જુમલે શીતારા કરી રોશન ગગન શાતે શવાંરા
કોઈના નામ સુરજ આંદ પારા તુ કર ચે લેદમા દીલથી નઝારા

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૪

હવા આતસ ઝમીં પાનીના ચારે કુરાહ પેદા કરા ખાલીકું ચે બ્યારે
થઈ પેદાસ ખલકંત આ જે તીયારે ચે ભારી શાન છે જો તુ વીચારે

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૫

કરીને ગોર જો તુ હકંની કુંદરત હઝારે ભાતની કીદી છે ખલકંત
ઉગાવાકઈ કૈશમના જહારદરખત કરા હેવાન એ નીહાયત

શીખામાન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૬
 ઇનાયતથી તું જો કે હુક તઆલા બસરને કુલ મુખ ઓતાર ઘાલા
 અકલબખસી કરા રૂતબામા આલા અને હેવાનથી કીદા નીરાલા

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૭

મુખ ઓતારથી શમઝો એયારો હમેસા જીવની સહેવતને મારો
 નશીહતના શુખન દીલમા ઉતારો કહાની મોતની કહોરાત દારો

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૮

વીચારો કહાં ગયા વોહ રાવ રાના ખલકમાં રાજ બંશી તે કેહવાના
 ઝમીના પેટ અંદર જઈ શમાના શીરાગરદીસના કુલ ઉપરઝમાના

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

કહાં વોહ ઓલીયા શાહબ કરામત હતી તે આતની શુ શું લટાફત
 કે આખીર મોતને ચાખી મુરારત કબરની થાએ છે તેહની ઝીયારત

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૧૦

એહવા એહવાલ દેખા દોશતદારો નીખાહત દાર થઈ ગફલત વીશારો
 ખુદાની ખીકને દીલમા ચીતારો મુખ ઓતાર કુલ અપનો શુધારો

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
 ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૧૧

ઇલમ કેસીશયકી શીખોએ ભાઇ મીટાઓ કુલજહાલતનીશીયાહી
નમાઝોને ખુઝુથી શર નમાવી શુનો યે વાતને ખાતીરમાલાવી

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૧૨

મમત ખાલી તુ મુકીને બિરાદર ઇલમ તફરીરથી પઢજે મુકરર
કેહલાવી મોલવીતું નામ ખુસતર ઝુકાવે શીશ કુલતારા કંદમપર

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૧૩

ઇલમવીના આદમીછે ખુત મુકીખીલ નસમઝેદીનો મઝહબના મશાઇલ
ઝખાથી કોનકેહ છે તેહને ફાઝીલ યે મોહતો અંખ છે કેહવાયે બહીલ

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૧૪

ઇલમના વાશતે નજમુલ હુદાપર ઝકી યુદ્દીન વોહ શૈરે બખર પર
કરીનસ શેહરે ખુરહાન પુર અદર નજેયુ એમકે છે યે ભાઈ અશગર

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૧૫

જે કોઈ આંલીમ થઈ આંમાલ મુકે શરી અંતમાં અગર બનીને ચુકે
તો તેહના મોહ ઉપર શૈતાન થુંકે મલાંઈક લાનતોની કુંક કુંકે

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૧૬

ઇલમ હાસિલ કરી એક સરટ પાલો ટરીકે આપના કુંદમાનો સંભાલો

ખુઝ રગોના ચલનની ચાલ ચાલો ગુરૂને તકખુર દીલથી ટાલો
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૧૭

કરો જે કામ તે નીચતથી કરજો રીયાના પંથ ઉપરથી ગુઝરજો
 શલાહના કામ ઉપર ધીયાન ધરજો ઝખાંથી કોઇની ગીબત ન કરજો
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૧૮

બસર કીતલા એહવા જોયા અનારી ખુદાની ઝાતને મુટલકં વીશારી
 કરી ઝહીરના ખાટીર દીનદારી ગયાના આકીબત અપનો શુધારી
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૧૯

ફિરી કરતા ખુસામદજા બજા પર વકર રાખી ન જાને તીલ બરાબર
 બનાવે તેમ બની જાએ શરાશર જહાંમા અખુલ હવશ કેહવાએ અકષર
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૨૦

કે બીજા લોગ એહવા શખત જોયા તરશ ન મેહરથી હીરદાને ધોયા
 બખાલતના શખ્ખથી નામ જોયા એહવાને દેખીને શેંહશાર રોયા
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૨૧

મુહય્યાજેહનેહોએખાવીદથી ફુરખત છેવાજખીવોહશખસઉપરઝુરત
 લેદાવી ઝાતમા નરમીની આદત કરેહુરએકઉપરઅલટાફેરેહમત

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૨૨

શરોવાતે ટપીઅંતને પદોરે ધનીને એકદમ હરગીઝ ન છોડે
બદીની ઝીકરથી દીલને મડોરે અગર હોએ ખેર તો શય અમોડે

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૨૩

તશબુર રાખે કે દુનયા છે ક્ષાની પંખેરની મીષલ ઉરશે જવાની
ન રેહશે એકતીલ બાકી નીસાની કશબ કરશે તે કેહવાશે કહાની

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૨૪

અંકુલ અંકલ કઈ ખલકંતમા દેખા થગાઈ આપહકંચુરનેયે લુપા
કરા શાંચા વેના ખુરહાન દઆવા દુનઆ દીનમા દાઈમ તે રોચા

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૨૫

હંગો જેમ એક શોદાગર મકરથી વોહ ખુલહા ચોરને નાચુક હુનરથી
શલમ ખવારી નાખો ઘર ઉપરથી લંગાવી હાત પગ જોડો કંબરથી

શીખા મન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૨૬

કે જેમ આ વકાંતમા થો એક શાઈર મકર હીલામા થો ઉશતાદ માહીર
અશલમાથી ખખાષત કુંખેહ ખાતીર ઘડાનાને લગાયો એ બ આહીર

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૨૭

થઈ બદ દીન લોગોને શીરાયા અકુંડના અબુલ હવશને ખુત બનાયા
જગતમા ખુમ સામતના ઉડાયા કુંટમના લોગ શરવેને લખયા
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૨૮

મચાવી ખુખશુરત માહી ફીતનત જમા કીદી થી ખુહલાની જમાઅત
કહું કે શુ દુઆંતોની છે હાજત જુવારે પંજતનની હોએ વલાયત
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૨૯

મુબત્તી કોલ છે ચારે ચે બનો ચે બાગીલ એન છે એહને પેહછાનો
નીકાકીના સુખન હરગીઝ ન માનો નરગ ઉપર મુના ફીકં જઈ લુભાનો
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૩૦

શુનો એક બાટેની દઈ કાન હુજજત કે બોલે છે નખીની એમ સરીઅંત
મશાજીની ઘની ભારી છે હુરમત પઠો તે વાશતે અબ્વલ તહીઆત
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૩૧

ગરઝછેઆ નખીની લોગો શમજહો સૂઝ જુવારે થઈ દાવતમા આવો
તીવારે દાઈયોના હકંને ખુજો લેવારી એહદને દામનને વલગો
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૩૨

અગર કોઈ આ હુકમ વાજીબને ફેરે તો તેહના અખતમા શીજીબ થેરે

અઝાબુતારમા તેહને વખે રે અને લાનતને રખ તે પર જે રેરે
શીખામાન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૩૩

ઘટે છે મુમીનો હુસયાર રહ્યે ઝરા ખાવીદમા હરગીઝ લીમ ન કહ્યે
 જો કહ્યે તો ગોયા કુફર થયે હમેસા જપ યે એહના નામ હયે
શીખામાન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૩૪

ઝમાનાની શલાહ મુવાફીકે એયારો છેખશયે ફેઅલ ખાવીદ કુલ વીચારો
 અગર દીલમાં ઉરે સકનો ધુવારો નશીહતના તરત પાની ઉતારો
શીખામાન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૩૫

ખસીરત લોકે હદના હોઝ અંદર નજ શતની પડે ગર છાંત અકષર
 નહીં કેહવાએ પાની ગેર ટાહીર એહવી હદની ફઝીલત છે એ દીલખર
શીખામાન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૩૬

તીમજ ખાટીનમા જેહોએ નશના સાહબ નવાબેઘ ચલન થયા અબ્દાઈબ
 ન હરગીઝ લાવ દીલમા વેહમ કાઝીબ મુનઝઝા ખાવીદને વાજીબ
શીખામાન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૩૭

ધલાહી દીનના હુસમન તલફ કર શીયાહ રૂહ કર મુનાફીકને શરાસર
 નશલથી કરચકોન દુનયામા અખતર ન બાકી તાર રહે રૂએ ઝમી પર
શીખામાન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૩૮

ગરકં કર પુર લાનતમા ખુદા યા તુ વોહ મલ હંનને બારીયુલ બરાયા
મુઅય્યદ દીનને જે યે કુદા યા અને બારીલના લઈ દાવા ઉથાયા

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૩૯

વોહ સમનો નાગ ઈશમાઈલ કાલો નજ શત ઉર ખબા પતનો શુલાશો
નજેયો કોઈ બસર એહવો રીઝલો દસો વોહ શખશને જે યે કે પાલો

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૪૦

મુઅય્યદ યે શબર ઈબતીયાર કીદા તવક કુલ પર ખુદાને એ હદ દીદા
અમાનાના ન જોયા વકત શીધા યે ગમમા મોતના કાશા જે પીદા

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૪૧

અકીયુદદીનને શોંપી ખીલા ફત કહૈયુકે આ મુબારીક છે વીરાષત
શુનાવી યે કંદર નશની વસીયત મુઅય્યદ યે પછી ફરમાવી રેહલત

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૪૨

અકીયુદદીન થયા મુમીનના શરવર કરા હરબ બબ પર દીન અઝહર
રીયા અતમા પહેરી ઝાતે અટ હર ચલનજોઈ મલા ઇક થાએ ખુસતર

શીખામન માન એ દીલદાર દાના

ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૪૩

ખુવા રીજમા જેથા એહલે નજબત અકીયુદદીનની જોઈ દીયાનત

ફેરી હકંની તરફ કીદી જે રજ અંત અંટાતેહને થયા રૂતખાના ખીલઅંત
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૪૪

ઓરંગાબાદ ને શુરત મા એહવા ખુવારીજ થા અંખને રાશ જેહવા
 ચલાયા લોગમા ખોટા જે કચાંવા કયા મન લગ થયા બદ ખાત રૂશવા
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૪૫

શુની એહના સગુફાના શમાચાર અકીયુદદીન થયા ગમમા ગીરફતાર
 થયુ તે દીનથકી ઝીયાદા જે આઝાર સરાસત જેઈ થયા મોલા વોહનાચાર
શીખા મન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૪૬

અકીયે એ પકરી રખ કુન સીકાયત તીવારે ગેખથી એમ થઇ બસારતે
 કરે ઇખતીયાર એ દાઈ સહાદત પછી રેહસે ન હરગીઝ યે સકાવત
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૪૭

કરોનશ વોહકંવર પર આસકારા તુમહારા બખતના ચેછે શીતારા
 શઆદત મંદ છે પોતા ચેપીયારા ઇશમ યુશુફ હુશનમા આંદ હારા
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૪૮

અકીયે હુકમ રખ માથે ચઢાવી તખત પર સાહે યુશુફને ખીઠાવી
 રતન યાકુત નીલમથી વધાવી ગયા સેંહશારથી પોતે સીધારી
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૪૯

પછી નજમુલ હુદાની તાજ દારી જગતમાં શું વધારી નામદારી
ખુવારીજની અશલથી જડ ઉખારી કરી મિષલ ઇંરમ દાવતની વારી
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખજાના

૫૦

છે ઉત્તમ આતને ઉત્તમ ધરાના હરમ જેહવા છે જેહના આશતાના
શરો મુમીનની તીરતના થીકાના રહે છે આરઝુ મંદ રાઉ રાના
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખજાના

૫૧

વરશ પચ્ચીશની ચારો હંમરમા અજબ મશગુલ છે રખની ઝીકરમા
જપે તશબીહને લઈ સામે શહેરમા ગુરૂ એહવા ન દેખા કઈ નઝરમા
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખજાના

૫૨

કઠન ગરમીના દીનમા એ અઝીઝો રજબ સઆબાન નો આયો મહીનો
કે તેહમા નજમદીજતની ખુસબો કરે છે રોઝ રોઝા તપ આ દેખો
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખજાના

૫૩

મુખારીક જીશમ પર આહીર નકાહત તે શરથી છે ખુદામા શું શુબઅત
પઢાવી રોઝ મશજીદમા ઇમામત હર એક દમ છે વઝીફની તીલાવત
શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખજાના

૫૪

નશીબાદાર શું આંલી હીમમ છે મનાફીબને ફઝાઈલા મા ખતમ છે
શીતારા આંરઝુમા દમ બદમ છે મલાઈક જેહના ખુદામો હશમ છે

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૫૫

ઠયા ફરજંદ વાઙીદથી શવાયા ચલન કુદશી શી હર દીલને લુભાયા
કરી દરશન ખલકંચે શર નુમાયા મુખારીક નામના કરતન ગવાયા

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૫૬

દુઆંતોની ફઝીલત લા મીષલ છે ગોયા દરયા મુવા ફીકના ફષલ છે
શખાવત જોઈને હાતીમ ખીજલ છે કે જેહની દોશતી રાશુલ અંમલ છે

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૫૭

એ નજમ દીં શીકનદરના એ પાની મુહમ્મદની સરીઅંતના એ પાની
કરો શાદકંઅલી ઉપર મેહરખાની ગુલામી મા કરે છે જાંફસાની

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

૫૮

સરમ એહની છે તમને રોઝમેહસર અને હર દુર અને હરકોર અંદર
કરો એહના જશમને ગોર અકષર તુમેં એહના છે હકેઆસીર મુદખ્ખીર

શીખામન માન એ દીલદાર દાના
ખુલે તારી શઆદતના ખઝાના

નશીહત દશમી

૧

મુકદ્દ હર છે હયાતી હર બશરની
કટે છે શંશથી દોરી ઉંમરની

જગા છે કોનશી અપની કુંબરની
જીગરમા છે જલન એહવી ફીકરની
છે જે કોઈ જીવતા આખીર તે મરશે
શરોને મોત ચુંગલમા પકડશે

૨

હમરના દીનની એકદીન રાત થાશે
જીવારે આંશનો સુરજ દબાશે
તુ મેથત થઈને તખતા પર નખાશે
શવારી તારી કબ રશ તાન જાશે
તને તનહા કુંબર અંદર ધરીને
વલી જાશે શરો પાછા ફેરીને

૩

અગર જેવા હશે શોયા શવાશે
ગોયા તે ખુવાળ થઈ જાશે વમાશે
કયામત લગ કબર તારો છે વાશે
કરા કર તુત પર મારીશ નીશાશે
શગા શબ માલમા તારા ઝગડશે
ન તારી ગોરમા કોઈ ગોર કરશે

૪

જે કોઈ આયા તે સળ મરવાના ખાતીર
કુંબરની ખાકમા પરવાના ખાતીર
અંધારી લેહદમા શરવાના ખાતીર
ઝમીનના પેટમા ગરવાના ખાતીર
કડો કે લોળ ધરતીમા ગરાયા
થઈ માટી ને માટીમા શમાયા

૫

અપન પર છે તરહ નોખટ ગુઝરશે
હંમરની મોતની કેંચી કતરશે

જીશમ મેચ્યત થઈ ટુરખતમા પડશે
ખુદાવન કેન તીયાં બરદાશત કરશે
બનાવી ગોરની ઇટે ખરકશે
શગાવાલા ન કોઇ હરગીઝ ફડકશે

૬

અંકલની આંખથી મારો નીઝારો
ઝરા ઇંબરત લઈ દીલથી વીચારો
અંઝબ મુસકીલ છે એ ભાઈ વોહુ દારો
જીવારે આવશે મરવાનો વારો
અંબષ છે જે જીશમ ખાતીર તુ કરશે
શરો કીડાઓ ચેથી પેટ ભરશે

૭

હયાતીમા ન થાશે કોઈ નુગરા
તજો વોહુ લોગને જે લોગ ખીગરા
સફા અંત જે કરે તેથી ચે ઝઘરા
વગર હકંના કરે દઆવા ને અકડા
કડો ડો શાલ લગ આગોમા જલશે
હયુલાની કલન મા શરવે ગલશે

૮

ભલા છે શાંપ ને વીધુ શરા શર
વોહુ બદ લોગો થકી ચારો મુકંરર
જે કોઈ આવીને આ ઓતાર અદર
તલફ હકંને કરે એહવા શુતમગર
ખુદાના લોગને નાહકું શતાવે
શતાવી અરશે કુકશી થર ઠરાવે

૯

શુલેમાની છે એક લાખેર શીરકંત

- શુભેમાન બિન હશન ઇબલીશ શીરત
બિલા નશ કીદો શબ્દે તેહનો બેઅંત
શુતમગારીની શુન તેહની હકીકત
કરી ગુજરાતમા કીતનતને કાંઈમ
ઠયા શબ્દ રૂ શીયાહ તે બાદ કાંઈમ
- ૧૦ જુવારે ચે ઉથો કિતનતનો ધુન્વે
અને બોહતાનનો શીલગો ચે સોલો
કુંતુબના દિલરૂબા દાઉદ લોગો
કરો તશનીફ એક નાદીર રીશાલો
ફશાહતના શુલો છે તે ચમનમા
બલા ગતના તારા છે તે ગગનમા
- ૧૧ કરી તેહરીર તેહમા પુર ઇબારત
અંજબ અશલુબથી કીદી છે હુજમત
જે નશ કરતા હતી હાઝીર જમાઅંત
લખી તેહમા ચે શરવેની શહાદત
રીસાલો ગોયા શેફે મુરતજા છે
શુભેમાની ચે જખમોથી મુવા છે
- ૧૨ શેખઆદમતય્યબસાહહીમ્મતના ફશતમ
હુદહોમા થા ચે રૂતબામા આઝમ
હકાઈકંને દકાઈકંના થા મોહરમ
હતા ચે માલીકુલ ઉશતરના હમદમ
થઈને ઘાલ દાઉદબીન કુંતુબની
ખમી નીત મેહનતો મરઝીમા રબની
- ૧૩ શેખ આદમ બાદ થા તરતીબ અંદર
અમીનજી બીનજલાલ હમ ઝાતે બુઝર
હતા તે બાદ અંદી મુહમ્મદ મુતહહર
પછી થા શેખ તય્યબ હકંના રૈહબર

- પછી કાંશમળ ઇબને પીરભાઇ
 હતા તરતીબમા શુન તુ એ ભાઈ
 ૧૪ કરી આ શરવે હૃદયે જાં ફશાની
 વોહ દાઉદખીન કુંતુળ સાહે જહાની
 કરી ખીદમત ગરઝ રાખી ખુદાની
 થા હે કલમા ફરીસતા આશમાની
 વલેકીન શેખ આદમ શેર નર થા
 હુદુદો બાકી દાલાથા ચે થર થા
 ૧૫ ફશાહુતથી શેખ આદમની ઝખાંમા
 ગોયા જહુ હતુ એહના બયાંમા
 શરો મુમીન ને સેખો ને જવાંમા
 કરીને વઝંઝ મશજીદના મકાંમા
 અંજબ ઇલહાંથી પઢતા રીશાલત
 કરી જે શાહે દીનચે બા ફશાહુત
 ૧૬ શેખ આદમના રીશાલાના પઢાથી
 શરો વાકીફ થયા ચે માજરાથી
 જે એહલે સક હતા ચેતા દગાથી
 કરી નફરત શુલેમાન બે હવાથી
 થઈ દાઉદની દાવત સુનવ્વર
 શુલેમાનની ખજલત થઈ શરાશર
 ૧૭ તે અંરશામા યમનથી એક થઈ કાશીર
 મુહમ્મદ મુકરમી છે નામ આહીર
 થયો વોહ દાખીલે ગુજરાત ખાશીર
 શુલેમાની થઈ અપનાથી બાહીર
 મીલા જઇને વોહ શગલા મુકરમીમા
 ખબાષત ગઈ ખબાષતની ગલીમા
 ૧૮ શુની આ શીદપુર અંદર હકીકત

- શુભેમાનની વોહ ક્ષે ઝેહરા ખખાશત
હતી દાઉદ અંજબ સાહની વોહ ઝોજત
અયાંથી તે ઉપર નસની વશીયત
તરત આવી વોહ એહમદાબાદ અંદર
શુભેમાનીયા થઈ લાનત છે તે પર
- ૧૯ અકાબીર શીદપુરી એહલે દોલત
થા ઝેહરા શાઠે અઝઝે મુરુવત
નીપટ પેદા થઈ શરવેને હેરત
કરો ઝેહરા યે જીયારે તુકષ બેઅંત
ઉથી દીલમા નીકા કીની શીયાહી
કલામોમા હતી સકની ગવાહી
- ૨૦ રઉ સા શીદપુરીયોના દર મયાં
હતા એક મામજી શરવેમા ઝીસાં
થયા ઝેહરાની શોહબતમા તે નાદાં
વલે કીન ખુદાથી એહનામાં પેછાં
કેહલાયુકે શેખ આદમને કે આઓ
ઇલમથી મુકરમીને લઈ હતાઓ
- ૨૧ શુનીને શેખ આદમ હકના ઝરગામ
અકાબીર શીદ પોરીનો આ પેગામ
લઈ હમરાહ હુદુદને ખીત તમામ
હતા ખીદ માતમા મુમીન એક અદલામ
ફજરના વકંતમા આયા વોહ ઝીસાન
જહાં મશજીદ છે શારંગપુરની વહાં
- ૨૨ ધની મશજીદના મશજીદમા પધારા
થા શુરજ આપ બાર્કાં થા શીતારા
ગયા વોહ મામજી જલહી બિચારા
શુખન આ મુકરમી આગે ગુઝારા

- ૨૩ જો હોએ શાંચો તો મશજીદ માહી આઓ
 દલીલોથી સેખ આદમને હટાઓ
 નીપટ ઇલકા થકી ઘરઠી વોહ નીકલો
 મુહમ્મદ મુકરમી પાપોનો કુપપો
 ફજરથી પેહર દીન ઝીયાદા ચઢોથો
 વોહ બુત આવીને મશજીદ માહી બેથો
 ગોયા કુત્તો હતો વોહ શૈર આગે
 નહીં કઈ સૈર કુત્તાઓથી લાગે
 ૨૪ સેખ આદમની શુની કાતે દલાઇલ
 ન હરગીઝ થઈ શકો કાફીર મુકાબીલ
 તરત ચેતી ગયા થા જેકે આંકીલ
 ઠયો નઝદીકમા શુરજ જે ઝાઇલ
 મુઅઝ ઝન ચે અઝાં કહી બાફસાહત
 અંશરની ઝહોરની દીદી બશારત
 ૨૫ સેખ આદમચે ઇમામતને પઠાવી
 અને બેઠકને મશજીદમા જમાવી
 કહ્યું એમ મામજીને લઈ શુનાવી
 ગયો કહાં મુકરમી લાઓ બુલાવી
 થઈ મગરીબ પેહર એક રાત ગુઝરી
 ગોયા વોહ મુક રમીચે ગાર પકડી
 ૨૬ પછી શબ શ્રીફપોરી જોઈ શમજહા
 શુલેમાન પર કરી લાનત ને બરબ
 સેખ આદમના શરો દામનને વલગા
 પછી દાઉદીચે શરવેને બખસા
 કુંતુબના દીલરૂબા ચે લઈને બેઅંત
 કરા શબને રવાના દઈને ખીલઅંત
 ૨૭ શુનીજે આ બખર તેહમા પ્રીકર કર

- સેખ આદમની હીદાયતથી એ દીલબર
 હીદાયતની નીસાની રહી મુકરરર
 આ જુમલા શીદપોરી લોગ અંદર
 એહવા હાદીને હર ગીઝમત વીશરજે
 તશદદુક માલોબન તે પરથી કરજે
- ૨૮ શુલેમાની મલાઝનો જુવારે
 સેખ આદમની શુની હુજજતની બારે
 થયા માયુશ બિલજુમલા તીવારે
 કહું કે કોઈ નહી બાઝીને હારે
 ઘગાશે કોઈ નહી અપનાશી હરઅંદ
 બિના છં સેખ આદમ શબના પેવંદ
- ૨૯ થયા એમ મુત્તકિક બબવા શરાશર
 કરી એમ ગુફતુ કાતે મુકરરર
 શુલેમાન ચે યમનમા ચાંદજીપર
 કરો જેમ જુલમ તેમ કરચે બરાબર
 હતા ચે આતના જેહવા ખમીરા
 બદીના તે નિમત પકડા વતીરા
- ૩૦ શને હીજરી અલીફને બેમા ચારે
 મુરાદ સેહઝાદો થો અકબરનો ખાશો
 વોહ એહમદાબાદ પર આવીને ઉતરો
 પિશર દાઉદ અજબશાહનો વોહ ભુદો
 છે ઇબરાહીમ જેહતુ નામ ઝાહીર
 શુલેમાની થો વોહ નીમરૂદ કાફીર
- ૩૧ ફતેહ મુહમદ ચુગલથો એક જહુટો
 મિલો તેહને આ ઇબરાહીમ લુચ્ચો
 જગાબેગ એક અમીરામા થો ખંદો
 મિલા તેથી હતા હુમઝાત તીનો

- મુરાદ સાહકુન જઈને વોહ જગાબેગ
કરી ચુગલી કુરનો એહમા થો ભેગ
- ૩૨ કરી ચુગલીમા આ અશલુખ વાતો
આ ઈબરાહીમ છે કોઈ શખશ ઉમદો
અથ્થારે લાખનો એહનો છે દાવો
છે દાઉદ બિન કુંતુખપર નથી દેતો
તે ગાઈખ છે વલો કિન એહના નાઈખ
શેખ આદમને અંલી મુહમદ છે શાહીખ
- ૩૩ વોહ સેહઝાદાનો લઈ ફરમાન જાઝમ
જગા બેગ વોહ લઈને ફિર આંન ઝાલીમ
કરા કેંદી વોહ બે કાંઈમને શા ઈમ
અંલી મુહમદને બીજા સેખ આદમ
જીવારે રાત નીશકુલ લેલ ગુઝરી
મુરાદ સાહ કુન લઈ આયો બેને પકરી
- ૩૪ શેખ આદમ પર હતો બુખબો જે કાલો
મુરાદ સાહ બેઈને હેરતમા આયો
અને પુછુ છે શું રઝગાર તારો
કહ્યુ એમ સેખ ચે તોડી મુલાહિઝોં
રશ શા વેચું છું મેં દુકાન ઉપર
અંલી મુહમ્મદ આ તલ વેચે છે શરવર
- ૩૫ મુરાદ સાહચે સુની માથુ ધુનાવું
અને શમઝો કે ચહાં નહી યાએ ખાવું
જગા બેગને બુલાવી એમ શુનાવું
તુને શોંપુ છું નહી મેં લઈ જાવું
જગાબેગ લઈ વલો જાજો શકરમા
કરા બેવેને કેંદી આપના ધરમા
- ૩૬ જડી મલ હું ચે બેડી જે ભારી

કરી બેવે વલીની બે વફારી
અંદી મુહમદને એહવી માર મારી
ઝખાથી તોખા કેહતા થા પુકારી
જલાલ પુર પાશે યે રેહતો થો ઝલીમ
શુનીને મુમીનો કરતાથા માતમ

૩૭ શેખ આદમ તીયારે એમ બોલા લઈથી
તુ હરગીઝ માર મત હમને યઝી દી
પચ્ચીશ રૂપયા મંગાવી દીદા મખફી
તીયારે મારને મોકુફ કીઝી
છે લાનત ચેલઈન ઉપર ખુદાની
કરાકે દી ફરીસતા આશ માની

૩૮ વઝીર શાદીક મુહમદ ખાન આ દીવ
હતા ગુજરાતમા વોહ ખુસ ખસા ઇલ
શરો મુમીન શુતમના ધાના ઘાઇલ
વઝીરની દીવરીમા થઈને દાખીલ
અંરઝ બેગી થકી જઇ અંરઝ કીદી
શુની દર હાલ શખની દાદ દીદી

૩૯ જગા બેગને ખુલાવી તેજ શાઅંત
વઝીરયે નિત કરી તેહને મલા મત
કહ્યુ કે કેન યે દીદી ઇબ્ન ઝત
તુને આ કેન યે શોંપી છે બાબત
જગા બેગ તિયારે થઇ લાચાર બોલો
મુરાદ સાહયે મને આ હુકમ શોપો

૪૦ જગા બેગ થી વઝીર બોલા બદલ કાર
મુરાદ સાહને આ પોહચી કહાંથી અખબર
જગા બેગયે કરો તે વફત ઇનકાર
વઝીર યે એહને ગોલો દઈ બતક રાર

- કહ્યું જોતુ ખવાહીરને શતાવીશ
તુને મે તે ઘડી દર પેશ આવીશ
- ૪૧ જગા બેગની રહી મન માની મનમા
જે ભુંદી આશથી એનાજ ઝનમા
ખુદા હા ફીઝ છે હકેનો હર કરન મા
કરા મુમિનને રાહતના ઝમનમા
કરી શાદીકં મુહમ્મદ ખાન ચે નેકી
ભરી દેજે ખુદા એહની તુ બેગી
- ૪૨ તવજ જો કીલી શરવે મુમિનીનપર
નિપટ શાદીકં મુહમ્મદની ઝખાની
કહ્યું શખને ફિકર રાખો ન તિલ ભર
છુરા વિશ સેખ બેવેને મુકર રર
શુની શાદિકં મુહમ્મદની ઝખાની
ખુસીની શખ ઉપર ઝલકી નીસાની
- ૪૩ શરો એહલે વલાયતની જમા અંત
વઝીરની દિવરી ઉપર ઇકા મત
કરી કરતા રહ્યા કુર આંન તિલાવત
થી હર રાતે તહજ જુદની ઇખા દત
નિપટથી થંદ તે મુદ દટના અંદર
મેલી શખ તાપતા થા આગ ઉપર
- ૪૪ શવારી થઇ નિકલતો જુયારે ખાહિર
વઝીર વોહ સાહને મિલવાના ખાટીર
ઉથીને ઘેરતા મુમિન અખા ઇર
સીકાયત જુલમની કરતાથા ઝહીર
શરોને દઇ દિલાશા ખાદ ચલતો
હતી આ સાન જુયારે ચે નિકલ તો

- ૪૫ ગુઝારી ચે નિમટ મહીનાની મુદ દત
થયા દિન તીન તે ઉપર ઝીયા દત
કરીને વો શવારી ખલક આંદત
ગયો ને વો વલો બશ તેજ શાઅંત
બસારત દીદી આવી મુમિનો ને
છુરા યા મેં તુમારા કે દિયો ને
- ૪૬ તરત તે બાદ આયા તીન શાહબ
સેખ આદમને અંલી મુહમ્માદ અબ્દુલ
હતા ખુવાબ મલક તિરની મુશા હિબ
થયા દિલ સાદ કુલ હાઝીરને ગાઇબ
વઝીર ચે બેવે સેખોને ખુલાયા
અને શુલે માની લઇને ને ખુલાયા
- ૪૭ કહ્યું અર કાને દોલતને તપાશો
આ ઇબ્રાહીમ કેહ છે તે વમાશો
અંદલના નેહજસી હર ગીઝ ન બશો
શિદક યા કીઝબનો કરબે નિકાશો
નિપટ છાનીને શબચે અંરઝ કીદી
મૂલીમ મો છે નથી ચે વાત શીધી
- ૪૮ ચક્રીન ચાલીશ મો દીન જેહવો દીનચો
ગયો લઇ બેવે અસયા ખોને ધર મો
વઝીરનો તે હતો ખાદીમ જે ખબશો
ઇઝાદિન પહર લગ દીદી એ લોગો
શરો મુમિન મા થઇ આ ઇઝ દીરાખી
અશકની આથી થઇ પેચો તાખી
- ૪૯ વઝીર ચે બેવે શાહબને ખુલાયા
અંરઝ બેગી નિપટ નઝ દીક લાયા
તરત ધરની તરફ તેહને લિબયા

- ફતેહ શરવે કરીને ધરમા આયા
 શુભેમાની થયા માચુશ જુમલે
 જેવું કીદુ હતુ બાંધુ તે પલ્લે
- ૫૦ આ અરશા માવો દાઢ ચુલહક જે હજાં
 લકેળ ખુરહાંણને દીન દાઉદ કુંતુખસા
 તકી ચતના થયા પરદામા તન હા
 ઇબા દત મા થયા ખાલીકુંની ચકતા
 શર્મા દત આ થઇ એહની દુઆથી
 ઝફર ચાખી મુકંદ દર થઇ ખુદાથી
- ૫૧ થયો એક મો જીઝો દાવતનો મોહ તો
 વો ઇબ્રાહીમ મગના ટીસ સરનો
 લઇ હમરાહ શુભે માનીને ખખષો
 વોહ ચલતો ચારો એહમદ પુર પોહયો
 મિલે જે તેહને બદ કેહવાને લાગો
 અને એકજનનો લઇને હાથ લાંગો
- ૫૨ શેખ આદમ ચે આ દેખી જુલમ બરપા
 શરો આયાને ફર ચાદ લેજ
 કરી શાદિકં મુહમ્મદ પાશ સકવા
 નિકલતો થો શવારી મા વો બરજ
 તરત ઇબ્રાહીમને લેજો ખુલાવી
 અને ઝનજરને ખેરી જડાવી
- ૫૩ શરો હમરાઓ ચે ખાલીથી રસવત
 કરી તે વાસતે શખ ચે હીમા ચત
 વલે કીન ના ચલી કોઇની સફા અંત
 કરી શા દીકં મહમ્મદ ખાન ચે ગેરત
 કહ્યુ ઇબ્રાહીમને હરગીઝ ના છોરો
 ચે છે ગુજરાતમાં ફીત નત નો મોહરો

૫૪ હતા શાહ ખુતુરાખ ઉંમરા મા આંલા
હતા તે શરશી શા દાતો ના ટુરરા
ઉડા શાદિકું મુહમ્મદ ખાનથી બરબા
અને ઇબ્રાહીમને બખસો એ સાહા
વઝીર ચે ના શુની અંરઝ જે તેહની
હતા મુખતાર થી પરવા જે કેહની

૫૫ કરી સાહ ખુતુરાખ ચે અંરઝી ધાની
ધની ઇલહા થી તીયારે વો માની
વલે કીન સરટ કીદી આ વઝાની
સેખ આંદમને તુમે ઇબ્રાહીમ બાની
કરો સાહ ખુતુરાખ ચે આ ઇરાદો
થયો તીયારે ખુલાસીનો કીલા દો

૫૬ હબશ ખાના ના આવી બાબ ઉપર
ઉલા શાહ ખુતુરાખ ખુબી ના અકષર
કહયુ બવાબ ચે એ બંદા પરવર
બેગાણ છે વઝીર શાદીકની હુખતર
ઇબ્નઝત પેહલે તેહની લઈ ને આવો
પછી ઘાશે આ કે'દીનો ખુલાશો

૫૭ વઝીરને જીયારે આ પોહચી હકીકત
કહયુ બેગાણ દીકરીને બખીલવત
હવે કરશે ન ઇબ્રાહીમ ફીત નત
તુમે બખસો ખુલાસીની ઇબ્ન ઝત
પછે સાહ ખુતુરાખ ચે લાઇ નીકલો
વોહ ઇબ્રાહીમ ને કુત્તો થો કલો

૫૮ પછી સાહખુ તુરાખ ચે તે ફજરમા
કરા બે કે'મ હાઝીર એહના ઘરમા
ઉતારી વાત બેવેની જગરમા

- તપાશી કુલ હકીકંતની પ્રીકરમા
 શેખ આદમ તિયારે બોલા શુન એ શરદાર
 શુલેમાનના છે તન શાલોના ઇકંરાર
- ૫૯ વોહ બોલા બુ તુરાબ દર હાલ શુનતા
 યે ઇકંરારો નીપત સાહીદ છે અકવા
 કરો હાજીર વોહ ઇકંરારોને બરબ
 તરત મજલીશથી શેખ આદમ જે ઉઠતા
 હકીકંત સબ કરી મોલાને ઝાહીર
 કરા ઇકંરારોના કાગજને હાજીર
- ૬૦ પડી ઇકંરારોને મશજુદના દરમયાં
 સેખ આદમયે કરો શજ્જો બ તિબયાં
 થયા ખામુસ શબ મજલીશ ના આંયાં
 ઝયાં એકથી કહ્યુ શબ યે બ ઉરકાં
 સેખ આદમ જેહના નાઇબતે ઘની છે
 શુલેમાન બિન હસન કાઝીબ શહી છે
- ૬૧ થી મજલીશમાં અમીરોની જમા અંત
 તઅંજ જુબ શબ થયા દેખી હીમ કંત
 શુલે માનીની થઇ બેહુદ ખજલત
 કરી છપ્પાહીમને શબ યે શીયા સત
 અંજબ યે કોમ યારો બેહુયા છે
 ખીજલ થઇને હજી બાકી રહયા છે
- ૬૨ થઇ આ ગાહ આ અપના માજરાથી
 શુલે માની ના થઇ વાકીફ દગાથી
 વોહ શય્યદ બુ તુરાબ અપની રઝાથી
 લીખાવી મેહ ઝરો અપની વઝાથી
 તે મેહ ઝરથી થઇ શર શાઇ અપની
 સુલેમાની પર થઇ ઉંચાઇ અપની

- ૬૩ તે મેહઝરમા લીખાવી એમ ઇંખારત
શુભેમાન છે ચક્રીન એહલે ઝલાલત
યે લઈ બેથો છે ખાતીલની રીયાશત
કરી ઇબને કુંતુખ સાહની ખયાનત
અને ઇબ્રાહીમનો ખાતીલ છે દાવો
હમે તેહ કીકંથી કીદો છે ખોતો
- ૬૪ યે મેહઝર કુલ અમીરોને પઠાવી
શરોની મોહર તે પર લઈ દબાવી
વઝીર શાદીકું મુહમ્મદને શુનાવી
તરત દશત ખત લઈ એહના કરાવી
શેખ આદમને વોહ કાગજ લઈને સોંપો
ખુદા એહના શુના હોને બખશ જો
- ૬૫ આદાવતની જો કોઈ ખીદમતને કરશે
રીયાઈની રીયાશતથી તે દરશે
તરક કીના મદા રજમા તે ચઢશે
અગર મરશે જગત પત તે ન મરશે
જહાં લગ છે ખુદાનું નામ ખાકી
વહાં લગ તેહનું રેહસે નામ ખાકી
- ૬૬ આ ઇમ્મત મા છે એક હમસાને શુબહાં
અંકુલ અબ્વલની નિશાબત પર છે અલ આં
છે તેહની જાતથી આં લમનું ઇમિ કાં
શીફતમા તેહની છે લખરેઝ કુંરઆં
બસર આતોરના છે કોન ખુજો
ઇમા મુતય્યબ ખીન આમીર છે શમજો
- ૬૭ આ દાવત ખાશ છે જાગીર તેહની
છે એહમા તે શખ્ખ તાષીર તેહની
શરે મા છે અયાં તસવીર તેહની

- ૬૮ છે આ પુંદસી હરમ તામીર તેહની
 નથી ગાઇળ તેહાઝીર છે જહાં મા
 છે શમ રન નામની કોનો મકાંમા
 તે શાહબ છે ને આ નાઇળ છે એહવા
 અદનના બાગથી ઉતરા છે મેવા
 ઝુકે છે આંદ સુરજ એહને ભેવા
 ચલે છે બહર એહના ફેઝ લેવા
 મુબારીક કોશ છે આલા ગગનથી
 ગગન છે હુનયે શેહના ચરનથી
- ૬૯ અંબળ અંબદે અંલી આલા બસર છે
 વોહ ઇબદાઇ મલકના ચે અબર છે
 અયાં મલકુત મા એહની કંદર છે
 નવા ઝીસના શમન દરને અબર છે
 શીયમ મા કુદશીયોના છે ચે હમતા
 કરમ માયેથી છે સેહ શાર નમતા
- ૭૦ ઉમર હર એકની દેખી ગુઝરતા
 જહાંને રોઝો સળ દેખા છે મરતા
 કબરમાં શર બશર દેખા ઉતરતા
 ગયા ચહાંથી ધયા તે શળ વિશરતા
 શમઝ શાદકં અંલી શું ચહાં મઝા છે
 ખુદાના લોગ ચે ખાટીર ખફા છે

નસીહત ઇગયારમી

૧

તમન્ના જે બસરની ચહાં બકા છે નિપટ તે શખસપર ગાલીબ હવા છે
 હવાનો આકીબત કુલ્લી ખટા છે જે કોઈશ છે તે આખીર મા ફના છે
 નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ્લ ઓલીયા બાકી સદા છે

૨

અગર હોએ શોવરશની ઝીંદગાની શીકનદરની તુ હોએ શાહીનો પાની
લેકીન આખીર છે તે ફાનીનો ફાની તુ લીખ દીલના વરકંપર આઝબાની
નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૩

અગર તુ ઝીંદગી ચાહે બકાની નહોએ આ મેઝ તેહમા રજ ફાની
તુ કરજે દોશતી આંલે અંબાની નખી ટાહાના શરવે દીલ ફાની
નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૪

ખુશુ શનફુલ અઈમ્મતના જીગરબાં ઇમામુલઅંશર તૈય્યબ ઝેબઅકવાં
છે તેહના વાશતે ખલકંતનો મંદાં અંયાં છે આપ ગરચે શતરે દરમયાં
નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૫

ખીઝર તે ઝાતપર સાને ઇલાહી અંબદના મુલકની નિત બાદસાહી
અંરબને કુલ અંજમની તકયાગાહી સરફ બાકી છે જેહની ખેર ખુવાહી
નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૬

આ ઇમ્મત વીશ ગુજરા મુકંદ હમ રૂખિયત માથા રખના ચેહ મદમ
ફઝીલતમા ધયા શબથી ચે અફંદમ કરી સાનાત ઝાહીર એહવી આંઝમ
નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૭

ખુદા જે મધઈને ખીલકંતથીનીરાલા બિછાવીને ઝમીન આકાશ ધાલા

ખસર શરવેને માટીથી નીકાલા જમાએ એમ કેહે ખારી તઆંલા
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૮

ઇમામુલ અંશર તથ્યખ તે મુકાબિલ ખુદાઇમા ખુદાનો થઇ મુમાષીલ
 નિરાલા થઇ થયા ખુદ પરદે દાખીલ કરી દાવત જે પોતે પર દલા ઇલ
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૯

ઇબ્તઝતથી દુઆંતોને ઉથાવી અને ઇટલાકેનો ખીલઅંત પેહનાવી
 ઇનાયતથી તશલ શુલને ચલાવી દલા લત જે ઇમા મત પર દેખાવી
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૧૦

યમનની કાન અનદરથી જવાહીર દુઆં તુલ હકં જે નિકલા છે નવા દીર
 શુનાવી શરવેની આયાત બાહીર ઝીકરમે' નામ કીદા છે અવા ખીર
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૧૧

થયા તે બાદ હીંદમા જે દુઆંતો અંજબ અશલુખ નાથા શખ ખુઝરગો
 દઇને કાન દીલના એહલે દીનો શુનો ખુબી અંજબ ખુબી છે શમ જે
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૧૨

યમનમા થઇ ઘની જુયારે કદુરત અને મા કુશ થઇ હર એકની સુરત
 કરી તે દીન થકી દા ઇંચે નફરત રૂબુ થઇ હીંદમા બાકી જે દોલત
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે

તિમજ કુલ ઓલીયા બાકીં શદા છે

૧૩

મુહમ્મદ હકંના હાઇ ગંજે રાફત યમન મા બેઠને ફતરત ની સામત
શુનીને હીંદના મુમીનની ટાઅંત તવજ બે હીંદીયો પર થઇ નીહાયત

નથી બાકીં મગર યારો ખુદા છે

તિમજ કુલ ઓલીયા બાકીં શદા છે

૧૪

ખબર પોંહચી કે યુશુફ શીદ પોરી ફઝીલત મા છે એહની સાન રૂરી
અંદમ બિલબુમલા છે એહમા ગુરૂરી નીહાયત છે ગરીબીની સખુરી

નથી બાકીં મગર યારો ખુદા છે

તિમજ કુલ ઓલીયા બાકીં સદા છે

૧૫

શુનીને આપ યે યુશુફની શોહરત બુલાવા તેજ મોશમ મા બહઝરત
પઢાવીને કરી ઉંલામા મા ગુર વત કરી પોતે પછે શર દારે દાવત

નથી બાકીં મગર યારો ખુદા છે

તિમજ કુલ ઓલીયા બાકીં સદા છે

૧૬

જુવારે શર ફરાઝી નશની પાયા હસન મરહુમના યુ સુફ વોહ બયા
સુરમા કાફીરોના બલ ઘટાયા ઇલમે ઇસલામના શખને પઢાયા

નથી બાકીં મગર યારો ખુદા છે

તિમજ કુલ ઓલીયા બાકીં શદા છે

૧૭

કરી આ હીંદથી યુસુફ એ હીજરત યમન માં જઈ રહ્યા વોહ ગંજે તુદરત
શહીઝેદી શુતમ ગારોની સીદદત તે દુખમાં મોતના પીદા છે શરબત

નથી બાકીં મગર યારો ખુદા છે

તિમજ કુલ ઓલીયા બાકીં સદા છે

૧૮

કરી નશ વોહ જલાલતના કમર પર તિવારે લોગ શફરી એ શરા સર

અંરજ કીઠી કે છે મુદ નફે ચે શરવર કહ્યું દાઈ થઈ મરશે મુકરર
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૧૯

જલી લુલ કંદર થઈને મીરે દાવન કરી નજદીકમા દુનયાથી રહ લત
 વલી ઇરસાદ ફરમાવી વશીયત કે મારા બાદ છે દાઉદ હાઝરત
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૨૦

હિદાયતના થઈ દાઉદ હામી કરી ગુલઝાર આ દાવત ઇમામી
 નિપટ ઇક બાલ ચે કીઠી ગુલામી કરી ગુજરાતમા ઝાહીર હુમામી
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૨૧

શનદ દાઉદમા છે એક રીવાયત કપડવંજ થા ખુવાન જુ દીયાનત
 રહ્યા કઈદીન હરમમા બાટહારત કે દેખી ખુવાબમા નબવી સખાહત
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૨૨

વોહ ખુવાન નાએ ચારો ખુવાબભેતર નખીદાઉદની થઈમુસકીલ અંદર
 મીલાતીયારેથયાવોહખુવાનમુખળીર ગોયા દાઉદછે સીકલે પચમખર
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૨૩

થઈ દાઉદની રેહલત નીસાઅંત તિવારે રોખર કીઠી જમાઅંત
 લીખીને આપચે નશની કીતાબત કરાવી તે ઉપર શખની સહાદત
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૨૪

લીખુ દાઉદ ચે તેનશના દર મયાં છે મારા જ નસીં દાઉદ રીઝવાં
કુતુબસાહનાંપિશર ઇંલમીગુલીશતાં જે કોઈ દાવા કરે બશ છે તે સૈતા
નથી બાકીં મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકીં સદા છે

૨૫

સુલેમાન બિન હશન રબનો વિશારો લેવારો એ હદને તે એ હદ કારો
હતો ઇબલીશ તે દાવો ઉધારો ગગનપર નહીંચઢેહરગીઝખુવારો
નથી બાકીં મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકીં શદા છે

૨૬

કરીદીલ્લીમાઆબીર જઈનેચારી હરએક બદકેઅંલને તોહમત લગારી
કહું કે રક્ઝી ફીરકો છે શારી અને કુલ દીનની વાતો ઉધારી
નથી બાકીં મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકીં સદા છે

૨૭

પછી દીલ્લી થકી ઓહદી ને લાવી હર એકના ઘર ઉપર કડચો જડાવી
શરો અયાં પર શખતી કરાવી ગલામા ટોકં ને બેડી પીનહાવી
નથી બાકીં મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકીં સદા છે

૨૮

શરી યુદ્દદીન તૈયબ સાહના વાહલા ધના તે જાત પર ગુઝરા કશાલા
લઈ બે પાઉં બેડી માહી ઘાલા એહવાબદ લેલેદીલ્લી લઈ ચાલા
નથી બાકીં મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકીં સદા છે

૨૯

ગુઝારી રાહમા કઈ કઈ મુશીબત ન દીદા પાની એહને અંદ મુદત

હમેસા મારવુ તે શરશી ઝીલત નથી કમ કરળલાથી ચારો મેહનત
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૩૦

કહુ સાબાસ શેખઆદમનાજીગરને શકે નહી કોઈબસર એહવાશબરને
 કરીને આ ખીરસ ફતહો ઝફરને મીટાવા કુલ શલેમાની કુફરને
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૩૧

જોઈ દાઉદ એહુની જા ફસાની શેખ આદમને કરી પોતાના પાની
 શેખ આદમ પર કહો રહેમત ખુદાની રહી જે અતથી હુકુની નીશાની
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૩૨

શેખ આદમ બાદદાવતની ખીલાફત થઈ છે શેખ તૈય્યબની ઇનાયત
 ફીરા છે ચહાંથી અલયાની જમાઅંત ગીરી દુનઆમા અલયાની નબશત
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૩૩

નવા શીબનો યે જોઈ ઝોર ભારી શબર તૈય્યબ યે કીદો ઇખ તીયારી
 વલે કીન બદ દુઆ કરતા થા ધારી થઈ અલયાની તેથી આ ખુવારી
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૩૪

અલી ઇદરીશની માદીનના ગોહર થયા મન શુશ તૈય્યબના યે ભેતર
 મેહુરબાન થઈને યે કાશમજી ઉપર કરા મશનદ નસીને આલે હેદર
 નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
 તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૩૫

ઉંમર થઈ જીવારે કાંશમજીની આખીર કરા પોતા પછી મન શુશ નાદીર
 છે જેહનુ નામ કુંતબુદદીન ટાહીર કરામતના શખ્ખબ હરબગે હાઝીર
નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૩૬

તુ શુન એહની સહાદતની હીકાયત કરી શાહબ હશનજી ચે રીવાયત
 ચે શુનવુ એ ન છે બાલીશ ઇબાદત એહવી વાતો શીવા શબ છે ખુરાફત
નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૩૭

કે ઓરંગઝેબ નાપાકીનો પાયો અને ઉશતાહ વોહ જેહને પઢાયો
 જીવારે ચક બેક ગુજરાત આયો હતો તે સાથ વો ઇબલીસ બાયો
નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૩૮

તિમજ ગુજરાતમા કાંશમવો અંધો વોહમલ્લા શેખની ભાગલમા રેહતો
 ચે બે નાપાકને જઈને મીલો વો ખબાષતના શુખનઅખબસવોબેલો
નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૩૯

કરો અંધાયે ખીલવતમાં ઈસારો કુંત બુદદીન રાદઝીને આપ મારો
 અને એહના તશલ શુલને ઉખારો પછે શુન્ની ઘના થાશે હઝારો
નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૪૦

દઈતોહમત વોહ કુંત બુદદીને મારા ગુના ભારી વોહ ગરદનપર ઉપારા
 બિછા ગુજરાતમા અંધાર શારા તે સામતના હજી લગ છે અંધારા

નથી બાકીં મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકીં સદા છે

૪૧

વેહુ ઓરંગઝેબરરબનીછેલાનત કુંતુળનાકંતલમાથઈએહનીનીઅત
હુઆંતો ઓરફના કરવીથી દાવત ન જાતુ કે થઈ છે અકશ શુરત

નથી બાકીં મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકીં સદા છે

૪૨

ગયો થઈ આગમા લાનતનો ટુકરો ખુદાયેશીલશીલોએહનો જેકતરો
કુતુળનાશીલશીલોઆબાદશુઝરો થયોદાવતનોદીનદીનદાખઅકરો

નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૪૩

કુતુળબાદઅઝસુજલઉદદીનદાઈ રહ્યાતાઉંમરમહેનતમાએલાઈ
હુન્નુમીયાયેકરીચેથીલડાઈકરામકતુલઆખીરઝેહરપાઈ

નથી બાકીં મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકીં શદા છે

૪૪

મમતનાહકંકરીનીકલાલઈનોથાદોલતદારતેશરવેકમીનો
લઈનેદાગચાલાબદયકીનોનતીજોઆતકળખુરનીમનીનો

નથી બાકીં મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકીં શદા છે

૪૫

શુનીનેઇસમાઇલનીનેકનામીકંદીમીજેઈનેશઈગીરામી
શુજલઉદદીનયેઅઝઅમરેઇમામીકરીએહનીઅંટાકાંઈમમકાંમી

નથી બાકીં મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકીં શદા છે

૪૬

વોહ મલ્લારાજના બદ્ધદીન પીવારા થઈ દાઈ સુર શકરા જમારા
બુલાવી તાલીબ ઇલમોને ઉતારા તીવારે ઇલમના ખીલા કીયારા
નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૪૭

બદરબાદ અઝઝકીઆલા મરાતિબ કમાલતનાઈરમપુરઅઝમનાકી બ
છે તેહના બનસીં મુશા અંબાઇબ કડી મુદદીન લકંબગંજ મવાલીબ
નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૪૮

છે નુરદીન નુરે કીબ રીયાઇ ખુદાઈ મા ખુદાની રોશનાઈ
શખાની ફેઝમાં હાતીમ વોટાઈ ખતમ વો ઝાત પર મોજીઝ નુમાઈ
નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૪૯

બખરછેઆ નશર સાહબ હસનજી કે પીદા નુરના બે પાઉં ઘોઈ
તિવારે મેહકી તેહની ખુસબોઈ અંબાઇબ અંબાઇબ છે શમઝે બે કોઈ
નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૫૦

બદરબાની વોહ તેહકી કી બદર છે ઇબાદતના મઆલમ મા નસર છે
વઝી હુદદીન બદરના હમ ફખર છે બુઝરગીના બુલંદ બાલા કંદર છે
નથી બાકી મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૫૧

વજીહના લખત દીલ હીબતુલ્લા ગાઝી દુઆંતોમા છે તેહની ઇમિ તયાઝી
છે તેહની ઝાતમાં બંદા નવાઝી હકી કી અરશતો ખીજ મજઝી

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૫૨

મુરૂવતમાં મોઝવ્યદ થા શીવાયા સુખ અંતમા ગોયા રૂશતમના બયા
અંજળ હીમ્મત થકી દુસમનહતાયા ખરા ચેથી થયા દાવતના પાયા

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૫૩

મુઅંચ યદ્દીનયે ઇટલાકી* રૂતબો બદરના દિલરૂબા તૈઅ્યબને બખસો
ઝકીયુદ દીનની સઘે ચતથી ચારો ખુદાબાદ અઝ આહુકનો બાગખીલો

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૫૪

ઝકીને જેવરે ઇમાં કહ્યે હકી કી* ગો હરો ની ખાનકહ્યે
દુઆંતો મા અંઝી મુસશાન કહ્યે ફરીસતા કાલીબે ઇનશાન કહ્યે

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૫૫

ઝકીયે જેહલને બરબાદ કીદા સફ કંત શી ઇલમ ઇરસાદ કીદા
ખુદાયે તિયારે ઘર આબાદ કીદા દુઆંતો નશલમા અમબાદ કીદા

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૫૬

ઝકીના બાન યુથુફ માહે કન આં લકંબ નજમુલ હુદા દરયાએ અહુશાં
દુઆંતો મા થયા ચારો ચે ઉન વાં છે કુલ તારામા જેમ શુરજ દરખસાં

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૫૭

ફાં ઇલના ઇંરમ નજમુલ હુદા છે ઇફાઝીલમા ઇંલમ નજમુલ હુદા છે
ફવાઝીલના દીયમ નજમુલ હુદા છે મુમાષીલના અંદમ નજમુલ હુદા છે
નથી બાકી' મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી' શદા છે

૫૮

હયાની માન કીદા એ'સો અસરત ન દુનયાની મઝા આખી ન લીઝ ઝત
બગીચા બાગની દેખી ન શુરત વશાવી હાલથી જઘ આપ જન્મત
નથી બાકી' મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી' શદા છે

૫૯

ઇબા દતમા ફના કીદી જવાની ન ખેલા એક દીન બાઝી હવાની
કરી ટાઅતમા આખીર ઝીંદગાની બકા હાશીલ કરી વેંચીને ફાની
નથી બાકી' મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી' શદા છે

૬૦

ન હરગીઝ મુશતહીકં નાહકં વશારા સફ કંતના કરા અબપર નીઝારા
કરી તેહશીન હરએકને ગવારા ચલનમા યે શીફત છે આશકારા
નથી બાકી' મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી' શદા છે

૬૧

નવા દીર સાનધા યુશુફ બસરમા ન આવા એ મીષલ ખીજા નઝરમા
કરા એબઝ બે ગુજરા ખીઝરમા નિપટ છે ચાદગારી હર જગરમા
નથી બાકી' મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી' શદા છે

૬૨

ન એહની આંખમા દુનયા ઝરા ભર ન કોઈ અસયા હતી બિજી ખીરાદર
તશર ફક વોહ બે કરતાયા શરાશર ન મુકા આપયે ઝેવર ન જોહર

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૬૩

ન દેખુ કોઈને મરવુ છે વાહલુ અને જેવુ હતુ કરવુ કશાલુ
મગર યુશુફ થાયે દીલથી નીકાલુ અને લઈ મોતને જાનીખમા ઘાલુ

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૬૪

વોહ શરવરયે સળખ ધા આપ કામીલ જવાનીમા કરા પુરા ફઝા ઇલ
શુના નહીં યે કદર આગે અવાઈલ સફાઈતનાથયાફતખામાદાખીલ

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી શદા છે

૬૫

લખા લખ જાતમા નરમી છે તે પર સુખ અતમા ઇલમ મુફરદથાશરવર
ગોયા ગેરતની હેકલ થા વોહ શફદર કરી હરજગ પર દુસમનને અખતર

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૬૬

ખશી નથી ચહાં છે નસર ચક સાં ઉથો થો હાદીષો ઉજ જેન દરમયાં
વોહનુકટાખારજીબાળતમુહીબખાં ઘઇથી ખામ ઇજ ઋતે એહલે ઇમાં

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* સદા છે

૬૭

શુની ખુરદાન પુરમા આ હકીકત કરી નજમુલ હુદાયે આપ ગેરત
નીહાયત આપયે ખરચીને દોલત સવાઈ એહલે દીનની કીદી ઇજઝત

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૬૮

કરી યે રીતે કંઈ મુસકીલ કુસાઈ નિપટ ઇમાનની કીટી ખુડાઈ
 શીધારા આપ યહાં મુકી લલાઈ જગતમા છે યે બાકી રોસનાઈ
નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૬૯

સરફના આશમાં યુશુફ છે મીશરી સીયમના બોશતાં યુશુફ છે મીશરી
 ફઝલના બલદાં યુશુફ છે મીશરી ઝકીના લાલ બન યુશુફ છે મીશરી
નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૭૦

હરએક ખુબીમાનજ મુદદીન ધાયકતા વલેકીન આપયે પોને શરીખા
 પિછાની લાઈ શેકુદદીન મોલા મિલાશુબહાનથી બખસીને રૂતબા
નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૭૧

તજહી થઈને શેકુદદીન નમુદાર ઇશમ અંબદેઅંઝી ખુરસીદ અનવાર
 હીદાયતના કરા આ બાદ ગુલઝાર શીકન દરથી શઆદતમાં થા દાતાર
નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૭૨

નજ બતના ગગનના માહે રોશન ઝકીના બન ને યુસુફના મોહન
 કરમની ખાનને રેહમતના ગુલશન કેજેહની ખાકના કરયે છે અનજન
નથી બાકી મગર યારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી સદા છે

૭૩

દુઆતોના દિરાયતમાયા દુરરા દિરાશતમાંન ઓહવા દેખા બેશરા
 બેઈને ચાંદ શુરજ ઝેહરા મુખરા બજાવે છે ગગન ઉપરથી મુખરા

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૭૪

ઉમરનાહની માંછે મોહતા ફઝલમા બસરછે બે મીષલ ઇલમો અંમલમા
છે મુલ્લા રાજની ચારો નશલમા ગોચા જેમ એન છે હરફે જુમલમા

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૭૫

શુનાઉં શુ સીફત એહના કરમની કફ તારીફ શુ કુંદશી શીયામની
નસર છે બબબલ સે હરત હિમમની કહાં રૂશતમને છે નિસબત હસમની

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૭૬

છે સુરજની ટરહ ખુબીમાં અઝહર મુરુવ્વતમાં ચકીન હંસતીના સરવર
હકાંઈકે ને દકાંઈક ના સમનદર ઝબાંથી નીકલે છે મોતી ને ગોહર

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૭૭

હુમાયુન ઝાત છે હી કમતની હેકલ નવા ઝીસ શરફરાઝીના છે મનહલ
શુના જે ઓલીયા તે થી છે અફઝલ ખજસતા નામથી છે હલ્લે મુસકીલ

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

૭૮

અગર શાદકં અંલી ચાહે શઅદત અને દારૈનના અંદર હીમાયત
કરીને દીલમા તુ એહની વલાયત ટલબ કર તુ ચે મોલાની સફાઅત

નથી બાકી* મગર ચારો ખુદા છે
તિમજ કુલ ઓલીયા બાકી* શદા છે

નરીહત બારમી.

- ૧ જે શાંશ મુકદ દર છે હર રોઝ છે ગુઝરે છે
તકદીરની અશવારી અપની તરફ ઉતરે છે
જશમેથી નીકલીને કંઈ જીવને પકડે છે
જે થાય છે પેદા તે મરનારને વીશરે છે
ઘટમાલ આ દુનયાની આ રીતે ચલી જશે
જે જાગથી આવા છે વહાં શરવે વલી જશે
- ૨ શુરજ છે હયાતીનો ચડતો તે લુટી જશે
જે શાંશ છે ગીનતીના આખીર તે ઘટી જશે
તકદીરના આગે શબ તદખીર હતી જશે
મરવા પછી કબરોમા આધાર મેટી જશે
નજદીકમા થઈ જશે માટી ભેલો માટી તુ
ફૂલનો છે ખુદા હાફીઝ કર ચાહ વોહ ઘાટી તુ
- ૩ દુનયા તો ગુઝર ગાહ છે દુનયાથી ગુઝર કરશે
આ આલમે ફાની થી અંજામ સફર કરશે
નહી મોતના તેરાથી એક લમહા ઉઝર કરશે
નહી વહા થી ચહાં આવી કંઈ વહાં ની ખબર કરશે
નીકલીને જશમમાંથી અલગારમા જઈ પરશે
નહી ચેતો તો પશતાશે માથાને ધુના કરશે
- ૪ બંદાના ઉપર બેહુદ બારીને ધનાયત છે
હર રોઝ ગુનાહોની હર એકની આદત છે
ગર ચાહે તરત પકડે બારીની યે કુદરત છે
તે શાત કરે આઝા રહેમાનની રહેમત છે
છે મહેઝ ગરઝ આકે હરકોઇ શંભાલી લે
તોળા કરી પાપોથી બશ જીવને વાલી લે
- ૫ એતારમા આ છેલો છે એતાર આ ધનશાની

- તે વાશતે ચેતી લે મુકીને તુ નાદાની
 તદબીર શરાશર કર પાપોને તુ માં જાની
 તકંવાની છુરીથી કર આ જીવની કુંરખાની
 નીરાશ ન થા હરગીઝ રહેમાનની રહેમતથી
 ખાલી નથી હરકોઇ બારીની ઇનાયતથી
- ૬ શીનાની ઝમીં અંદર બો તુખમે નશીહત ને
 પેદાસના ગુલસનથી વીની લે તુ ઇબ્રતને
 ગર ચાહે કરે હાશીલ લુકમાનની હીકમતને
 વલગો રહે નિપટ દીલથી એહમદની સરીઅતને
 એહ મદની શરી અંત બસ જન્નતનો નમુનો છે
 જે મુકે સરીઅંત ને વોહ શરવે ઝબુનો છે
- ૭ તમ પીલ સરીઅતની આ ખુબ છે ઇનશાનો
 જેમ દરયાથી નીકલે છે મોતી અને મર બનો
 બાગોના ચમનમાથી જેમ મહેકે છે રેહાનો
 તે રીતે સરીઅંત છે દરયાક્તથી પેછાનો
 અશ રાહે લડુત્રી ના કુલોનો કીયારો છે
 કુલ મોટીનો દરયો છે એહનો ન કીનારો છે
- ૮ જે આલે મુહમ્મદની મખશુશ ઇમામત છે
 હર બાપથી બેટાને મોઝૂષ રીશાલત છે
 તે પર આ સરીઅંતના આંમાલ દલા લા છે
 ઇશ મત ના મરાતીબ પર બેશક્ર યે ઇસારત છે
 તે વાશતે વાજીબ છે આંમાલ સરીઅતના
 લીબ દીલના તુ મુશહક પર આકોલ હકીકતના
- ૯ અલ હમદની શુરતનો આયો છે ફઝલ અકબર
 બેહદ છે સરફ એહતુ કુંરઆનની સુરત પર
 ગર વીશરે મુશહલી યે સુરત ને તો એ દીલબઃ
 વાલીને પઢે આ છે ફરમાન સરે અંદર

- અલહમદની સુરતના મમપુલ આ ઈમ્મત છે
 અલહમદની તે ખાટીર ભારી ઘની હુરમત છે
 ૧૦ અલ હમદના માથા પર ખીસ મીલ્લા લીખાની છે
 તેમ સરવે અ ઈમ્મત મા આમીરના વોહ જાની છે
 મુશ તાલીને મુશતન શીર બિલ્લાહની નીસાની છે
 હુશનૈનને ઝેફરાની હેફલવી પેસાની છે
 હેફરના જાગર તથ્થળ ચકતા છે ઈમામોમા
 ફુરઆન જામ ચકતા છે ખાલીફના કલામોમા
 ૧૧ મોલાના અબુલ ફાશમ કોષર છે તે કોષરથી
 નેહરો છે રવાં બેમક ફાઈક છે શમન દરથી
 કઈ ટારા થયા પેદા તે મહરે મુનવ્વરથી
 તે એહના દુઆ તો છે શબ દાલા છે ચે થરથી
 નજમુલ હુદા પુનમના ચાંદા છે ચે તારામા
 ખુસ ફુલ હજારા છે ફુલોના કેયારામા
 ૧૨ મલકુતની માદીનના નજમુલ હુદા ગોહરથા
 અલટાફના દરયાથા એહશાનના કોષરથા
 આ આલમે જુલ મતમા ગુમરાહોના રહેબરથા
 બિલ જુમલા ફાઈલની ઇકલીમના શરવરથા
 દુર દાનાથા બેમુલા ઇશલામની કાનોના
 ઝેવરથા ચે લાફી'મત ઈમાનની જાનોના
 ૧૩ ખાલીફની નિપટ ચેસેહ મખલુક થા લા પાની
 જે પીરની આદતમાથી પરવરી દુનયાની
 ના શુતમા ઉતરાથા લાહુતના રૂહાની
 જે સેહના ચહાં આવાથી છુટા કઈ જાશ માની
 જાન્નાતના મહેલોની નજમુલહુદા શુદ્ધમ થા
 ફેદરતની અંશુથીમાં ઇલમાશની નીલમ થા
 ૧૪ જદ બદરેહુદાથી વોહ ખુરસીદ જનાયા થા
 વોહ સાહે ઝકીઅુદ્દીન તર્કવાના જે પયા થા

- કઈ ખેરની શઘથી આ ફલને વોહ પાયા થા
 યુશુક વોહ ઝકી, શેહની પુંજ અને માયા થા
 જે કહો તે મુશહીમ છે યુશુકની ફઝીલતમા
 ખીલકંતને છુરાવાને આયાથા આખીલ કંતમા
- ૧૫ ખે ઇદમા પોસાકો દેવાની રશમ કીધી
 તસરીફમા ખીલઅંતની દશ તુરા તેમ કાદી
 હર ખેરની બાબતમાં યુશુકયે ખતમ કીદી
 ઇફલાશની શુરતને દુનયાથી અંદમ કીધી
 બારીસથી ઝમી ઉપર જેમ કુલોની ઝીનત છે
 આ ઝાત હમારી પર તેમ યુશુક ખીલ અત છે
- ૧૬ યુશુક પછી યુશુકના હમઝાતને હમ અટવાર
 શેકુલહુદા શાહબ શે કુદશીયોના રસતા દાર
 ઇમાનની હશતીના શરદારે બુલંદ મીકંદાર
 મેહશુર છે જેહની ટાગતમા ફલક દબાર
 તફઝીલની ગાનોમા મખશુશ છે શરસાઈ
 અંબદેઅલી આલાને હરફનમા છે ચક તાઈ
- ૧૭ મુખતાર ચે મુટલક છે મુખતારની ઇતરતથી
 બંદાથી ચે બર તર છે બંદાઓની શીરકતથી
 તકંવા છે નિપટ તેથી નઝદીક છે ઇશમતથી
 આબાદી છે દુનયાની જે સાહ ॥ દોલતથી
 સેકુલ હુદા આહતા તકદીર હટાવી દે
 ગરદીસ જેહને રેવારે આ તેહને હંશાવી દે
- ૧૮ મોલાના આશેકુદ દીન મુફરદ છે દુઆતોમા
 શુરજ જેહવા દીવા છે આ શતરની રાતોમા
 હીકમતના ઉશુકો છે જે પીરની વાતોમા
 રેહમતની મુતાયત છે બેહદ જેહની ઝાતોમા
 આ દમની નીમતના છે અબદે અલી બદામા
 શાદકઅલી મલ કરજે કમતી એહના સગદામા

નશીહત તેરમી

- ૧ કર નરમ ખોફે ખુદાથી જીવની ફેલાદી
આંખના વાદીલથી આંશુને રવાં કરવા દી
યાદ કર શીનામા હરદમ મોતની બરબાદી
દેખ કુંબરશતાનનો હરરોઝ છે આબાદી
જે ઝમીન ઉપર હતા જઈને ઝમીનમા લેટા
કમ છે વેહ લોગ કે એ દેખી ને ઇબરત ચેતા
- ૨ જે બસર પેદા થયા અંતમ જીમલે ગુઝરા
મોતના કુંબઝામા શરવેને કુંઝાએ પકડા
કહાં ગયા શેંહશારમાથી કેશરેને કીસરા
જેહને કરતાયા બની આદમ નમીને મુજરા
મેહલમા વાશા હતા તેહનો કબર છે વાશે
ધુલથી પેદા થયા તેમ ધુલ આખીર થાશે
- ૩ એ ખુદાના લોગો કોઈ આંખ ફીકરની ખોલો
ઇબ રતોના મોતીયો સીનાના ઉપર રેલો
ઝીન દગાનીનો હવે માસો છે યાકે તોલો
પાપથી તોખા કરી માધાને ચારો દોલો
શોઝના બજર થકી શીનામા જખમો કરજો
પાપમા જીવા થકી અવલા છે ચારો મરજો
- ૪ મોતના તેગાના લુદા લલા છે ઝખમી
એ શુતમ ગરયે ન કઈ કીદી જહાંમા નરમી
આ ખીરસ શખના ઉપર તપશે કઝાની ગરમી
જે કોઈ ચેતે બસર છે તે બસરમા કરમી
કોઈ ખુદાના વાશતે ચેતો હયાતી અંદર
નહી તો ચારો હાતને દાંતે કદર શો આખીર
- ૫ જે કોઈ આયા યહાં તેહને કુંઝાએ મારા
મોતથી શીધા થયા વાંકા ને તેરા આડા

- યે જગા તદબીર કરવાથી ફલા તુન હારા
 મેહલથી ઉતરીને પુર કરશે કબરના ખારા
 ચાહો અચ્ચાશી કરો આખીર ફના છે ચારો
 આવશે શબના જનાઝા ઉપર ચડહાનો વારો
- ૬ ઝીંદગી શો સાલની પલકોમા પુરી થાશે
 મોતતો કરવો પીયાલો મોત આવી પડશે
 જીવને મોતી જીસમની શીપ માસી બશે
 જે કરા કરતુત તે દેખીને શબ પચાશે
 જે કશબ કીદા હશે તેહવી નીકલશે ફરત
 આપશી દેખીને રોશે આપને તા મુદદત
- ૭ સુકર લીલાહ આ હયાતી છે ગનીમત આઝમ
 મત કરો ઝાયે અબશ અંદર ઉમરને અકદમ
 મારીફત ઉકબાની શીખો હર ધરીને હરદમ
 જેહલ ગોયા ઝેહર છે એહમા ખપા છે આલમ
 કોઈ જાહીલ ન રહ્યો એહમાં સામત બનો
 ઇલમના પડવામાં છે કુલ્લી શઆદત માનો
- ૮ જે ગરઝ રબની છે ખીલકંતના બનાવા અંદર
 તે ગરઝનુ જાનવુ છે બંદગીથી લેતર
 મોતબર લોગો અઈમ્મતના દુઆંતો ખુસતર
 બચીના અંકેલોને હીશ શી થી લીખે છે દીલબર
 છે ગરઝ રબની આ ખીલકંતમાં નખીની ઇતરત
 તે સબબ ખાલીફયે આ પેદા કરી છે ખીલકંત
- ૯ આ જહાનની શીપમાં મોટી નીમત એ લોગો
 લા જુઝમ શરવે સીતારાના સીતારા ચારો
 જે થયા તે આવશે તેહનો ખુદાસો માવો
 મુશતફા ને મુરતઝાની આલ છે તે ખુજો
 જો અગર હોતા ન યે ઝેહરાના જુમલા જાની

- તો ગગન કરતા અને આગ હવા ને પાની
- ૧૦ આ લમે દુનયા છે આ આલે નખીના ખાતીર
ખીલ કંતો તે વાશતે થઇ છે અંદમથી જાહીર
શીમા પેદાસ ઇનશાની અજા ઇખ નાહીર
આ શખ્ખના વાશતે કીદી ખુદાયે જાહીર
તા શરો આલે મુહમદને ઝખસ પેછાને
સૈરે હકના દીલ રૂખએને દીલો થીમાને
- ૧૧ જે શરે મા છે ફરાઇઝને ખગૈર અઝ શુન્નત
જીવ છે એ જીસમમા શરવે નખીની ઇંતરત
ખંદગીમા એ ન એહની ખંદગી છે હીકમત
કેન જાને છે નખીની આલની આ હુરમત
ખંદગીની ખંદગી આલે નખી ગોયા
જે ખસર શમ જાહ નહીં એ લેદને તે રોયા
- ૧૨ આ શનદ છે કુત્ર મખાલીફના કુતુખમા મોહકમ
એમ લીખે છે એહલે શુન્નત ના રૂવાતો ખાહમ
એક દીન ટાહા નખી કુલ અંખીયાના અકંદમ
આપ મશજીદમા ગયા રાઝે ખુદાના મહરમ
જઈને મશજીદમા ઇમામતને સુર ફરમાવી
સર ઝુકાયુ આપયે શજદામા યારો આવી
- ૧૩ તે ધરી સખ્ખીર વોહ પીયારા નવાશા દીલખર
પુશતે નાના ના ઉપર બેથા ચહીને શરવર
ખશ તરત કીદી નીદા જીખરા ઇલ એ પેગમખર
મત આ શજદાથી ઉથો આ ખંદગી છે લે તર
જો અગર શખ્ખીર ઉતરે તો ઇમામત પદજો
પુશત પર જહાં લગ રહે શજદો વહાં લગ કરજો
- ૧૪ આ રીવાયતની શખાકૈતથી જે થઇ એમ સોહરત
અંખીયા પેસૈયન થયા ને અંખીયાની ઇંતરત

- પન ન કોઈને કીબ રીયાથી આ ટરાહ થઈ કુંરખત
હજરતે શખ્ખીરની બે ઇન તીહા છે હુરમત
જઈને સજદામા કરે નાના ઉપર અશવારી
તે શવારીને કરી બને ઇબાદત બારી
- ૧૫ આ કંદરના ખાશ હોએ જે કોઈ ખુદાના વાહલા
તે ઉપર તીરે ચલે ખંજર ચલે ને ભાલા
હોએ સબ પીયાશા મરે વોહ ઇશ મતોના પાલા
કેંદીયો તેહને કરી લંગુર મોંહના કાલા
ઉંઠ પર શા બે પરદા મુખતારના ફરજંદો
સાપ મા થા દર બદર કરારના દીલબંદો
- ૧૬ કમ છે કહાં શખ્ખીરથી શખ્ખીરના દીલ બનો
બાપથી દીકરા શવાયા છે અજબ પેછાનો
સૈયમા શજ બદના શુ શું કહું એહસાનો
બા કી'રે શાદીકે છે ચે બાગાતના રૈહાનો
બ વજ ઇશમાઈલની ખુળીની કુદ સાનાતો
જે સમનદર ફેઝના બારી છે નીત બરકાતો
- ૧૭ સાન ઇશમાઈલની તેહરીરથી છે બરતર
આપની મોજીઝ તુમાઈ છે જહાંમા અઝહર
શું શુનાઈ ને લીખું શુરજ નીમત છે અસહર
જે કોઈ સમ બહુ નયે તે સખ્ખ બસર છે અબતર
ઇશમા ઇલીયા ઇમામોની છે તેથી નીશબત
આજતગ આબાદ છે ઇશમા ઇલીયા દાવત
- ૧૮ કો મે વદ હાગી અરબ અંદર થયા છે બદ તર
જે મદીના મા હતા કુખ્યા તે ભાંગા અક પર
તાકે સરવે જઈને ચઢા ઇશમાઈલી કુખ્યા પર
ગેબથી ધૂરજીને ઉપરથી ગીરા બદ ગેહર
તે ઘરી દાખીલ થયા શીજ જીનમા બદ તીનો

- આ અંજળ છે મોજીએ દેખો એ એહલે દીનો
 ૧૯ સુલખે ઇશમાઈલથી જે જે ઇમામો નિકલા
 છે નુખુવત ને રીશાલતના શુલાલા નીકલા
 બાપથી દીકરા ઝીયાદા છે ફઝલમા આંલા
 તાજ છે શરવેના માધાના વોહુ તૈય્યબ મોલા
 જે કહું એહમા શીક્ત ચે છે અઝલથી એલા
 ક્રીબ રિયાના નુરના એહમા ટુલુ છે શોલા
- ૨૦ તૈય્યબી લોગ છે તૈય્યવના ફઝા ઇલ રોશન
 ફેઝે ઇબદા ઇના ચે શાહબ ઝમાં છે મખઝન
 હે કલી ખુખીની આમીરના જીગર છે ગરહન
 વોહુ જનાખે પાકની ખાક છે કુદસી અંજન
 આઈકો કુદસી ઉથે છે જેબ પર એ મોહન
 જે ઘડી તૈય્યબની કરચે છે ઝખાંથી શમરન
- ૨૧ છે ગગન ઉપર ખુદાયે તે ખુદાના પાની
 ચાને મોલાના અખુલ કાશમ નખીના બની
 દાવતુલ હકના ચે કાખાના હકી કી ખાની
 આંખથી ગાઈબ છે ગર તશવીર વોહુ સુબહાની
 તો વોહુ હાજર છે ચકી ન શેકુલ હુદાની દોલત
 શુરત અંબદેઅલી વોહુ તૈય્યબી છે શુરત
- ૨૨ શું કઈ અંબદેઅલીના ફઝલની તકરી રો
 કોનશી ખુખીની એહની થઈ શકે તેહરી રો
 છે રવાં એહની ખુસી મુજબ શરો તકં દીરો
 વા દીલો વરશે છે તેહમા એહની છે તાપીરો
 છે શમનદર ફેઝે બાકી ના રવાં અંબદેઅલી
 ઇલમ વેહદતના જવાનો ના જવાં અંબદેઅલી
- ૨૩ એ ઇમા મુલ અંશર તૈય્યબના મુરીદો ચકતા
 શેફેદીના નાઈબની દાવત થી થયા છે પેદા

- ૨૪ યે શખ્ખ અંબદેઅંલી જાનીને તમને ખાશા
 મેહર થી તુમને સીખાવે છે ઇલમના નુકંતા
 કાન દર્ધ દીલના શુનો યે છે અબદની દોલત
 કામ વોહ દીન આવશે કરશે જીવારે રેહલત
 ૨૫ કાઇદો તમને સુર કહે છે તે દીલથી જાનો
 નહી શીવા ખાલીકું હશે ખીલકંત કદી ઇનશાનો
 ઇબ તેદા ખાલીકંની સમજોને તમે પેછાનો
 સીરક કરવાથી નિપટ દીલની લુગામોને ટાનો
 સીરક વીન જીતલા ગુનાહ છે તે શરે બખસશે
 સીરક છે મોહતો ગુનાહ અંફવ કહાં યે થાશે
 ૨૬ ઘાટ સોનાનો ચારે પાનો અગર કોઇ દેખો
 તો તમે કહેશે કે આ શોની યે પેદા કીદો
 તેમ તમે દેખીને આ ધરતીને ગગન એમ જુજો
 નહી વીના ખાલીકની કઈ બનશે આપશથી બલકતો
 ઘાટને દેખીને જેમ શોની બના છે શાખીત
 તે નિમટ બલકંતને દેખીને ખુદા છે શાખીત
 ૨૭ પત્ર વહાં એક લુટક છે તે ગોરથી શમઝશે
 ઘાટોમાની ચીઝ કઈ શોનીમા નહી કેહવાશે
 યે ટરાહ ખીલકંતની સૈ ખાલીકમા કહાંથી પાશે
 ચીઝ કઈ કેહશે ખુદાની સીરક ગોયા થાશે
 ખીયાનથી શમઝો તમે આ છે કંબરનો માયો
 શૈકુદ દીન શાહબની દાવતનો છે તે પર પાયો
 ૨૮ તે પછી શૈકુદ હુદા મેહરે ક્વા ઇદ ચારે
 મા રીફતના તુરનો રોશન કરે છે તારો
 તે તમે શાદીકં બશીરતથી ફીકરમા તારો
 બલકે એહની છાપને દીલની વરક પર મારો
 આપ એમ કેહ છે કે જે પેદાસમા સૈ આવી

- ૨૮ તે પછી તેહથી નશલ જારી છે તેહના જેહવી
 ઘો થકી ઘો છે તમે હેવાનથી હેવાનો
 યે મિષલ અસયા હઝારે છે અંયાં તે જાનો
 હોત નહીં યેસાન તો થાતા ફના ઇનશાનો
 રેહતે નહીં દુનયામાં કોઈ દાનાઓને નાદાનો
 મેહઝ યે ખાલીકંની રેહમત છે કરો સુકરાનો
 લેહ યે ભારી છે કોઈ ભુલો મતી દીલ જાનો
 ૨૯ નાજને હેવાનથી છે ચારો ગીઝા જીશ માની
 યે શખ્ખ એહની નશલ કીદી ન રખયે ફાની
 અંખીયા લોગો કે જેહની જાત છે તુરાની
 જેહના ઇર સાદોથી થઈ પેદાઇસ રૂહાની
 કેમ ન રહે તેહની નશલ તેહના જેવી દુનયામાં
 તાકે યે નશલો થકી પોહયે જહાં હંકળા મા
 ૩૦ આ શુની તકરીર જે તેથી હુકમ છે લાઝીમ
 હર નખી બાદ અઝ નખી જેહવી નશલ છે કાઈમ
 શઈ યિમા એહમદ નખી શખ અંખિયા ના ખાતીમ
 કેમ ના હોએ એહની નશલ એહની સીફલની દાઈમ
 જે કરે એહમા હમીયત તે ઉપર લા નાતો
 બચ્ચના કાતે થકી મકતુલ છે કમ જાતો
 ૩૧ કાશીરો દેવોને પઠ થરો પર કરીને શુરત
 શરવે પુંજે છે વોહ શુરતને અંજબ છે બીદઅંત
 એહને પુછે કે અગર દેવો યે કીદી રેહલત
 કેમ ન રહી દેવોની આ દુનયામા ઘરમા ઇનરત
 સાંપ ને વીંછું શરીખાની નશલ છે જારી
 દેવોની ના રહી નશલ એહવા ગુનાહ શું ભારી
 ૩૨ ગાઈની તશવીર કોઈ કારીને એક પાના પર
 હુધ ખીવા ચાહે તો તે છે અંકલનો કમતર

- તે તરાહ પઠ થર ઉપર શુરત નીકાલે છે ખર
 દેવ વોહ શુરતને શમઝે તે અંજળ છે અળતર
 ગાઇની શુરત થકી જેમ દુધ નહીં પીવાશે
 સુરતો પઠ થર ઉપર કહાં દેવતા કેહવાશે
- ૩૩ પ્રીકિંહના તમને શુનાવે છે અંજળનુ નુકતા
 શહન સાહે અંજળદેઅંલી નોમાનના ચે હમતા
 લઈ અઈમ્મતની સનદ નાઈળ ઇમામી બરજ
 ઝેહન મા લો ચે શુલાખી કુલને મન ગમતા
 સુકર ચે નીયામત ઉપર તમને છે લોગો વાજળ
 હમદ ચે રેહમત ઉપર તમને છે લોગો વાજળ
- ૩૪ જે શગા વતથી સરે અંદર રવા છે મોહરમ
 ચાને જે ખુવે સો થકી મન આ નીકા છે હરદમ
 માંને દિકરી બહનને માશીને ફઈ છે અકદમ
 તે પછી ફરઝંદ ને દીકરી ને ભાનેજ બાહમ
 દુધનુ સગપન આસગપનની ટરાહ પર ધાશે
 તેભી મેહરમ દીનના એહ કામથી કેહવાશે
- ૩૫ બે વરસ અંદરનો જે છોરો ધવારે ખેરો
 દુધનો દીકરો છે આ વોહ દુધની છે માદર
 જે કોઈ ધાવા હશે ને ધાવશે તા આખીર
 દુધના ભાઈ છે શબ વોહ છોકરાના થકશર
 બે વરસ ઉપરનો જે છોરો ધવારે ખેરો
 દુધની માદર નથી ના દુધનો વોહ દીકરો
- ૩૬ જે કોઈ માહેર નથી કેહ છે તે ચે બાઈવથી
 એબત્તા ધાવે જે કોઈ વહાં દુધની છે ખુવેશી
 દુધની ખુવેસી જુદા ધાયા હુવામા નથી
 શેકુદ દીં હુંકદા કુસા કેહ છે કે ચે છે ગલતી
 આપ એમ કેહ છે ઇમામોની શનદથી શુનઝો

ખલદે જન્નતના ગુલો દશતે શ્રીકરધો ચુનજો

૩૭ ખૈરોના દુધના માલીક છે તેહના મરદો
ખહોતશી થઇ હોઇ કોઇ ખઅંજ મરદને ખૈરો
તે શરો ખૈરોને ધાવી હોએ જમા અંત લોગો
દુધના ભાઇ શખયે છે અંજ ઈખ નુકં તો
એખત્તા ધાવા નધો ખલકે યે ધાવા તનહા
દુધનો જે છે ધની તેહના આ શખ છે ખેટા

૩૮ હદ શકરની કોશ ચઉદા ધાએ જે ગીનવથી
માલવી દશકોશની મીકંદાર છે ચલવાથી
આ કંદર કરવા સફર નીકલે મુસાફીર શાથે
તો નમાઝોને કશર શરવે પઢે ચલવાથી
તાકે કોઇખપર ઇકામતને વોહ દસકો કરશે
તે ઉપર વાજીખ છે એમ પુરી નમાઝો પડશે

૩૯ ખાપને ભાઇ અને ખેટો ને કાકો મામો
ભાન બાએને ભતીબાએ યે શાતે ખુવેસો
મા અને ખેટી ખહન ફર્જ અને માશી પાંચો
ભાન જીયોને ખતીજીને અપશની ખૈરો
આ થવા પંદર અગર તેહને શકરમા મીલ એ
દેખયે એહને ઇકામત તો કશર ન પહર યે

૪૦ શું શુનાઉ ખુખીયો મેં યુશુફે મીશરીની
ખે નઝીરી સાન છે વોહ ગોહરે બઢરીની
કોનમા દરયાફત છે તારીફ વોહ ખીઝરીની

જેહના ઇલહાનો શુની ગુમ થઈ અંકલ કુમરીની
કુલ કમાલોમા હતા મુકર્રહ ઝકીના પીયારા
જે કંદમ નીચે હતા શાતે ફલકના તારા

૪૧ મીશરે ખુબીના શહા દુરજે કરમના ગોહર
કુંદ શીયોના પેસવા મુલકે શીયમના શરવર
ઘેહરે મબ્વાજ અંટા એહલે અંદમના પરવર
દીનના ઉકંદા કુસા જુમલા ઉમમના રેહબર
યાને યુશુફ પારસા ફેઝે બકાના કોષર
શાહે ઇકંલીમ હુદા તુરે ખુદાના મઝહર

૪૨ નજીમૂદ દીં ઝીનત હતા આ આંલમે દુનયાની
જઈ ઉંકંબામા ચકીન રોનકં થયા ઉકબાની
થી ખુદાની સાન કુલ બંદામા તે બદાની
ઝીં દગીમા ઝીંદગી ચે લઈ ગયા તકવાની
આજ છે કુંદશી વોહ શીરતનો ઉરશનો દારો
ફાતીહા તુરબત ઉપર જઈને પદો એ ચારો

૪૩ જે કહું અંબદે અંલીની નઅંત તે બરબ છે
કાબતુલ્લાની તરફ ચે મશાજદે અંકશા છે
છે ઝમી ઉપર વલી ઇફલાકથી આલા છે
હો બહુ યુશુફની ચે એહશાનમા હમતા છે
કહાં ફલકથી થાએ છે પેદાશ એહવી આતો
છે અંદમ ઇમકાનમા ચે આતના હમ આતો

૪૪ સેકુદ દીનની શું કફં તેહરીર મેં શર શાઈ

પુલહના કુંદશીમા છે તફ્ફીલની તન હાઈ
 જે સહાની દોશતો સાહીની છે બર પાઈ
 સાનને દેખીને નીત ઇમલાક છે મુજ રાઈ
 સોક ગર સદીકુંઝંઝી છે આંલમે આલાથી
 પોહચશે સેકુલ હુદાની ખાકના શુરમાથી

નશીહત ચઉદમી

૧

આ આંલમે હુનયામા જીતલી કે ઇંબા દત છે
 તે શરવે ઇબાદતમા બારીની ઇટા અંત છે
 બારીની ઇટા અંતમા બંદાની સઆદત છે
 પન જુમલે ઇંબાદતમા આટોર દલાલત છે
 હોએ નસના ધની જે કોઈ બસ તેહને નમા કરયે
 વોહ શેહના ફાઇલને દીલ દઈને સુના કરયે

૨

ઇન સાનના જશમોમા જેમ જીવ છુપેલા છે
 તિમ મોતીયો શીપોના પેટોમા પડેલા છે
 જુર જોમા ફલકના જેમ તારાઓ જડેલા છે
 તિમ જુમલે ઇંબા દતમા તાવીલ ભરેલા છે
 નહી દહીને વલોવા વીન મશકો કદી ચાખીસ તુ
 તિમ ભેદ હકીકત ના આંમાલ થી પામીસ તુ

૩

મશજહની ઇમામત છે સરદાર ઇંબા દતમા
 કહાં એહવી ઇબાદત છે કોઈ હકંની દલાલતમા

જઘએ છે ઈમામતને પહુરવાને જમા અંતમા
શુનયે છે કીંરાઅતને દઈ કાન કીંરા અંતમા
કિંબલાની તરફ થઈને બેતુલાથી મીલએ છે
હર રોઝ તરફ કીની નિત મંઝીલો ચલયે છે

૪

કી બલાની છે રૂખ ચારો બૈતુલા તરફ હરબ
બૈતુલા ઝમીન ઉપર ખાલીકુંઝ ઘર છે ચકતા
જે નસના ધની છે તેમ્મપુમ છે કીંબલાના
બૈતુલા હકી કી છે આમીરના જુગર મોલા
ફર ખંદા ઇશમ તૈઅબ ખાલીકના શંવારા છે
જદ હેદરે શફરના પેતા ચે પીયારા છે

૫

મોલાના અબુલ કાશમ જે શાહની કુન ચત છે
આ આલમે દુનયામા ખાલીકની વોહ નેચા મત છે
જેમ કાબાની રૂખ ઉપર કી બલાઓની સુરત છે
તિમ એહની તરફ બેશક હરદાઈની દાવત છે
બૈતુલાની માનીદ વોહ મુફરદ છે આ આલમ મા
આદમના ચે આદમ છે જુમલા બની આદમ મા

૬

હીજરી સને સત્તાવીસ ઓર પાંચસો તે ઉપર
તે દીન થકી પરદે છે મીલ્લતના મહે અનવર
હમશાન થયા રબના લખતે દીલે પેગમબર
આંખોથી વોહ મખશી છે ખાલીકની નેમત સરવર
ખાટીન છે ખુદા લેકીન ખીલકંત થકી ઝાંર છે
દાવતની દુઆંતો થી તેમ મોલા વોહ હાઝીરા છે

૭

દેખાતુ નથી સુરજ ગર રાતમા તે ખાતીર
 નહી કહે કોઈ સુરજ આ હુનયાથી થયો આખીર
 પુરતુર નિકલશે વોહ મસરીકું થી થઇ બાહીર
 સાહીબ ઝમાન પરદેથી થાશે જે નીમત બાહીર
 સુરજની નીમત સુરજ વહાં નામા નીકલશે વોહ
 દેખીને તુહુ જીતલા આદા છે તે જલશે વોહ

૮

મગરીબ ને ઈશા બાદ અઝ તા ફગર તલક તું જાં
 મોકુફ ઈમા મત છે આ અરસાની બશ દરમયાં
 બિહોરીની પડવાની સુન્નત છે જે હોએ ઈમકાં
 ગર એહમા પીચારો તો હકની છે અંજબ બુરહાં
 મમ્મુલ ઈશાના છે આમીર ના જુગર તૈય્યબ
 તે બાદ હુઆતો છે પરદે છે ઈમામે સબ

૯

ચમકે છે સીતારા જેમ રાતોમા ગગન ઉપર
 છે રોસની જેહનાથી ખુશકીને તરી અંદર
 તેમ મોલાના તૈય્યબ જૈબત પછી એ દીલબર
 છે એહના હુઆતો સબ તારાની નીમત અઝહર
 એકવીસમા સાહબ ચે નાઇબ ને ઉધારા છે
 સુરજ પછી સુરજના માનીંદ સીતારા છે

૧૦

એહસાન છે અપના પર એહદ ચે હુઆતો ના
 કહાં તાબ અદા કરચે હકના વોહ હુદા તોના
 તેહ કીકું સમનદર છે આ સાફ તે આતોના

કર તન છે જે પીરોની તફઝીલની વાતોના
સીનામા દુઆતોના નામોને લીખા કર ચે
હર આન ઝખાનથી ચે તશખીહુ ને જપા કરચે

૧૧

પેહલા છે જુએબ ઇબને મુસા દુરે લાકીમત
બિજ શહે ઇબ્રાહીમ હાતીમ છે ચમે હીકમત
છે તીને અંદીયકતા હર એક છે ખુર ખીલકંત
એહમદ બિન મુબારીક થી આબાદ થઇ દાવત
દાઇ હસન ખેશક હસ નાના કોષર છે
તે બાદ અંદી બેવે મલકુતના ગોહર છે

૧૨

ઇબ્રાહીમ દાઇથી થઇ દીનની રોશનાઇ
તે બાદ મુહમદ ને મખસુસ છે ચકતાઇ
સય્યદના અંદીની છે શોહરત ઝદા બાલાઇ
છે મતલબ સાહબની હરબાબમા સરસાઇ
હરગીઝ ના થયા કોઇ અખ્યાસ જેહવા જુલબહ
તે બાદ કમાલોમા લાખાની છે અંબદુલાહ

૧૩

તેહ કીકં હસન હકંના ખુરશીદ દર ખશાંથા
મન મુસ અંદી જેહના નીત રોનકે ઇમ થા
ઇદરીસ હસન શેહના દીલબંદ ને દીલ બંધા
ઇકંદીમ હીદાયતના લાખાની વોહ મુલતાં થા
ઇદરીશના શેહઝાદા દાઇ હસન પેહલા
નહ ના થા હુસૈન ચેથી થા બેવે અંજબ મોલા

૧૪

ઇદરીસ શહેદીનના પોટા બેવે નાદીર છે

છેલા છે અંદી મોલા તે માહે મક્કા ખીર છે
 બીજા છે મુહમ્મદ તે એહશાનના વાશીર છે
 યમ નીચ્યા દુઆંતો મા વોહ ઇંઝ કુદદીન આખીર છે
 યુશુફને જલીલુદ્દીન બે લુ લુએ ચકતા છે
 દાઘ બેવે દાઉદાન ચેશાન ના બર જા છે

૧૫

ગુલશનથા ફઝાઈલના તૈય્યબ સાહને સેખ આદમ
 સઈ જે કરે એહવી તે ઓરથી થઈ છે કમ
 તે બાદ ઝકીયુદ્દ દીન ગાઝીયા અંજબ રસતમ
 શઅયદઅંદી શમસુદ્દીન અસરાના થા મેહરમ
 ઝેનુદ્દ દીન કાશમજી ઇમાનના ઝીનત થા
 બશ ખીર હશનના વોહ એલાદના કુબદા થા

૧૬

કુતબુલ હુદા સરવરની સું લીખયે રૂબ જતને
 પોહંચ્યા છે દુઆંતોમા દાઘ ચે નીહાયતને
 ઇબતીયાર કરી જેયે ખાલીફ મા શહાદતને
 પાયા છે સુબા હુદદીન તે બાદ ખીલાફતને
 વોહ ખીરખાન સાહબ પરવીન પાર મુસીબત થઈ
 કોઈ બઅંઝ મુનાફીકથી તા ઝેહરની મેહનત થઈ

૧૭

ખુરશીદ દરખશાં થા બદરૂલ હુદા ઇસમાઇલ
 થા ફેઝના દરયા વોહ સખપર છે જેહની તફઝીલ
 તે બાદ ઝકીયુદ્દદીન અસરાના થા ઇનજીલ
 મુસા વોહ કલીમુદ્દીન ઇમાનના થા એકલીલ
 નુરુદ્દદીન મોલાના અસરાના મજમા થા
 એહસાનો નવાઝીશના મંબાના ચે મનખાથા

૧૮

દરયાએ કમાલતના બદરૂલ હુદા મરબનથા
 દાઇં વોહ વજુહુદદીન ખુખીના ગુલીસતાંથા
 હીપતુલ્લા મુઅય્યદ વોહ આદોરના લુકમાનથા
 ગાઝીયા લાદુરથા રૂસતમ થા પહેલવાન થા
 પેદાશના સીપોમા થા શહે ઝકી દુરદાના
 વેહદતના અમનના વોહ રૈહાન થા મોલાના

૧૯

નજમુલ હુદા યુસુફની સું કરયે પના ખુવાની
 થા કાલીબે ઇનસી મા સુબહાંના હમ શાની
 રૂહાનીની રોનકેથા થા ઝેવરે જુમ્માની
 અસરારની હેકલ થા વોહ આલમે રખ્યાની
 પાનીયા વોહ લાખાની એહસાનની શીશીમા
 થા નાખુદા હંમદા વોહ ઇમાનની કીશતીમા

૨૦

વોહ યુશુફે પાની ના થા અંબદેઅંદી હમદમ
 મલકુતના મા દીન ના થા સેકુલ હુદા નીલમ
 મેહલાત કુંદુસના થા વોહ શાહે વડા શુલ્લમ
 ગર દીશના વોહ ખંજરથા અખમોના હતા મરહમ
 ફીર દોસમા કીદી જઈ ફીરદોસની આ બાદી
 આ બાદી આ દુનયાની તે દીનથી છે બર બાદી

૨૧

ખિલકતની અંગુથીમા લાહુતના ગોહર થા
 બશ રૂએ ઝમીન ઉપર ફીરદોસના કોષર થા
 આ વકતના સાહબના અંમ્મારાને ખુઝર થા

ઈમાનની દુલહન ના લા પાની યે શોહર થા
સીના થકી વેહદતના અસ રાર ઉબલતા થા
જેમ પુર ક્યુઓના હાતોથી ઉછલતા થા

૨૨

તા પાઉંથી માથા લગ લખરેઝથા તકુંવાથી
કમથા ન મરા તીબમા વોહ મશજીદે અંકંસાથી
ગુઝરાથા ખુલંદીમા જે ગાયતે કસાવાથી
મક સુદથા અલ્લાહના વોહ ઉરવતે વુષ કાથી
દાતાર એહવાથા કેશખ થાકા થા લેવાથી
ઝીયાદા થા ક્યુઓમા ગનગા અને રેવાથી

૨૩

દાઘથા વલેકીન વોહ હુજ જત ના ખરાખર થા
હે કલના વોહ કુઝા મા રૂહાની સમં દર થા
કુલ રૂમ કમાલતના 'ક' સરના યે 'કૈ' સર થા
ઇરાન ફઝીલતના નો શૈરવાન અશહર થા
ના સુતના આલમ મા લાહુતના સુખ્યાક થા
મિશ કાતમા દુનયાના ઈબદાઈ યે મીસ બાહ થા

૨૪

ઈદ રીસે હકીકીયા વેહદતની દીરા સતના
દાનાઈના દીવાથા ફવાકુંદથા ફીરા સતના
સરદાર ગીરામી થા ઇફ્તીમ રીયા સતના
થા હો બહુ આશીર વોહ દબાર સીયા સતના
કુંર બનથા કુંદસી સખ જે શાહની શીરત પર
બલ હાર શીતારા થા વોહ માહના ટીલઅંત પર

૨૫

શહે બદરના પોતાના શું ગીનયે ફઝા ઇલ્લને

મુખતારથા તિક્કલીથી કુંદસાની શમાઇલને
આખીર થા વલેકીન વોહ ફાઇકથા અવા ઇલને
હલ કીદા થા જે શેહયે દુશવાર મસા ઇલને
કહાં તાબ છે વોહ શેહની ખુબીને હસર કરયે
લફઝોમા પીરોઇને દક્તરમા સતર કરયે

૨૬

શક્ર્યાની ગરરકઅંત કેવાએ છે શુન્નત મા
લે કીન બીજી સુન્નત થી છે ફેકંક યે હુર મતમા
યુસુફને ઝકી બેવેથા દાઇના રૂતબામા
પન બીજા દુઆંતોથી આંલાથા ફઝીલતમા
દેખો કે વીતરની એક રકઅંત છ તે હીકમત છે
તેમ શેફેદીન શરવરની આ બેવેમા વેહદત છે

૨૭

અંબદેઅંલી આંલાની રેહલતનો વકંત આયો
તાઇદે ઇમામી થી દેખીને નિપટ ચારો
આ શાહે મુહમ્મદને ઇંટલાકંનો બહ બખશો
ઇલ હામે ઇમામી થી ઇઝ ઝુદ દીન લકંબ દીદો
તેઆંનથી ઇઝ ઝુદ દીન સરવરને હુમામી છે
આ દાઇ મુહમ્મદ ને બગીર ઇમામી છે

૨૮

સુન્નુથા દુઆંતો સખ આ તેહન' મા કુન દન છે
કુઝોલાઓની હેકલમા ધર પર ગોયા ગરદન છે
અશારે લદુત્રી ના કુલો નાયે શુલ શન છે
દરયાએ મુરૂબત છે એહ સાનની માદીન છે
જે કહે મુસદ્દલીમ છે જીવનજીના બનીમા
રહમતની નીસાની છે આ શેપ્રી નીસાનીમા

૨૯

જીવનજી હુમાયુન ચે જે બીજીને યોયાથા
ફર અંદના કતલથી વોહ ખાલીકું આગે રોયાથા
વોહ આંશુના પાનીથી નીત પાપોને ધોયાથા
દાવતના હુદુદોમા માસુમ વોહ ગોયાથા
વોહ બોએલા બીજીના આફલ દેખો નીકલા છે
ઇંઝ જુલહુદા કી બલાહ આ વોહ ખેરના બદલા છે

૩૦

હંગામે જવાનીમા આદત છે ઇંબા દતની
છે રોશની ચેહરાપર પુરશીદ નીજ બતની
ખુશોકતી છે જે શેહની આ પાર દીયા નતની
મોહરી છે જે શરવરના હાતો મા સઆદતની
ઇંકબાલમાયે માનીદ દેખા ના શુના હરગીઝ
અઝંબશ એહવા કુંદરતથી એહવા ન બના હરગીઝ

૩૧

બીલકુંત આ દલાલત છે ખાલીકુંની હોનીઅતપર
કી બલાથી ઇસારે છે બૈનુદલાની સુરત પર
દાઝથી હીદાયત છે તેમ જાતે ઇમામતપર
શાદકઅલી દાઈમરેહ આ હકની હકીકુંતપર
હરદ આ દાઝને દેખીને પેછાની લે
મોલાના વોહ તૈઅબ બીન આમીરને તુ બનીલે

નસીહત પંદરમી.

૧

હીકમતની છે મુતાબિકું પેદાશ કીબરિયાની
કેહવું અંબષ અંબષ છે આ જેહલની નીશાની
હરદમ પ્રીકર કરીને સમઝીને ચાર બની

પેછાન ઝીંદગીમા સું છે ગરજ ખુદાની
દાનાઇને તું ચક્રમક થોડીને એ બિરાદર
હીકમતનો જહાર તીનખો દીલના તું કફની ઉપર

૨

✓ ઇન સાનને ખુદાયે પેદા કરી અદમથી
એહસાન નીત કરીને ના તીકે કરે જનમથી
કીદો નિરાલો એહને હૈવાનની કી સમથી
મુખતાર રખયે કીદો અપના ફઝલ કરમથી
દુનયાની મારફતમા મુખતા રીયત જે ખોશે
તકદીર લઈ જહુરપસે તે દીન નિપટ વોહ રોશે

૩

કઈ લોગનિ ઇનાયત દાનાઈથી નિહાયત
દાનાઈથી વોહ શીખા દુનયાની નીત મોહારબ
ઉકળા તરફ ન દેખું એહવી હતી હીમાઈત
પુછ કબરમા સળને ગુઝરે છે શી હકી કંત
કરતાથા નિન ખરીદી દેખી કમાશ દાઈમ
કરતા હશે વહાં શું ચહાં કુન છે ગોર લાઝીમ

૪

✓ કઈનો જવાનો દેખા શુરખીથી મોહને ઉપર
ટીફલીના ઇબતિદાથી શીખા હીશાખ દફતર
વેપારીયોમા વરથા અંશરતમા રહેના અકબર
તકદીર ચે શરોને દાટા કંબરને અંદર
શું આખીરતમા ચારે કરતા હશે બિચારા
દેખીને ખામ સુરત રોતા હસે વોહ સારા

૫

ખાકી હંમરમા ખાકી લોગો હવે તો સમજહો

દુનયા કનાના ઉપર કોઈ આ ખીરત નહેરો
ખાલીકુંની જે ગરજ છે પેદાશમા તે બુજે
જે શીખવુ છે વાળખ તેહને ઝુરૂર શીખો
તોહીદને ચીતારો શુરત તમે શીકરમા
પુનમના આંદ માનીદ ચમકા રહો કંબરમા

૬

આમોતની સુતમગર તલવાર સું રવાં છે
હર રોઝ જેથી ઝખમી આવમમા એક જહાં છે
ખેંચી હુધ હમેસા તકદીરની કનાન છે
યે તીરના નિસાના હર સેખને જવાં છે
આ પેટમા ઝમીન નાખવી છે બુક યારો
હર રોઝ ખાએ છે યે લાખો અને હઝારો

૭

દુનયાના વાસતે કોઈ દુનયામા નથી આયા
અંતમ ચહાંથી યુઝરા જે કોઈ ચહાં જનાયા
શખ મોતના પવનથી દીવા નીમત બુજાયા
માટીથી જેમ બના તેમ માટીમા જઈ સમાયા
દુનયામા આખીરતથી આયા છો ઘઘ મુશકીર
આંકીલ હશે તે વલશે નિત લાલ લઈને આખીર

૮

તકવાના લોગ તેહમા આ હોએ છે અંદા મત
હર ખાખમા પિછાને અપની કંદર લીયાકંત
ઉંનકા નિમટ અંદમ છે જુર અતની તેહમા આદત
ઇનકારથી કરે કોઈ શાખીકુંની વોહ શખાકંત
અપની કંદરના ખાહર નહીં વોહ કંદમ નીકાલે
હર ઝીઝ નહીં હવાની વાતોમા કાન ઘાલે

૯

શાળીકું ઝમાનમા એક નાદાન વાંદરો થો
 ઘરતા શુધારને નિત આંખોથી તે ચે દેખો
 તિયાંથી શુધાર જીયારે ફારીગ થઈને નીકલો
 લંગુર લાકરા પર થઈને સુધાર બેથો
 વોહ લાકરામા એહના ખશયા દબાયા તે દમ
 ઘરના ધનીએ આવી મારીને કીદો બેદમ

૧૦

હીકમતનો છે મથલ ચે આયો કલીલા અંદર
 કહેવાની એમ ગરજ છે નાખો ફીકરને તે પર
 અદના થઈને મત તુ આલાના થા બરાબર
 ચે ફેઅંલથી હયુલા અંદર કલીશ મુકરરર
 દો ઝખની ખારથી તુહરગીઝ નહીં નીકલશે
 દુનયાના દમ તલક તુ આતસમા બેથો જલશે

૧૧

જીતલા ફીરા તે શરવે છે વાંદરા મુકા બીલ
 અપની કદર જેથી તે તેહને થયા વોહ જાહીલ
 લંગુર લાનતી ચે કીદા કશબ રઝા ઇલ
 પાપોને શરવે ચહાંથી પેહની ગયા હીમાઇલ
 લંગુર કહાંથી કશો ચારો શુધારી પેસો
 બાટીલ છે તે નીમત પર હરમુદ દઈનો દાવો

૧૨

હર એક જશમના અંદરથી જીવ છે ખુલાસો
 શુરત ઇલમની તેમ છે આ જીવનો નતી જો
 તેહશીલ ઇલમની મત મુમીન થઈને મુકો
 મુકી સરમની જઈ કોઈ આલમના ખાશે શીખો

ખૈરો મરદના ઉપર વાજીબ છે ઇલમ પહરવું
તેહ કીંક આ અલમથી થાશે યહાંસી અહરવું

૧૩

જહાં લગ છે ઝીંદગીની દુનયામા તેહને કુરશત
દુનયાથી દીલને ફેરી રાખો ઇલમની રગબત
ખરચે થકી ઝીયાદા થાશે ઇલમની દોલત
જીલમે ફઝીલતોમા અંકસા છે યે ફઝીલત
આખે ખીઝર ઇલમ છે એહને પીવો ને પાઓ
શૌરાખ થઈને યેથી ઝીંદગી અંબદની પાઓ

૧૪

વાજીબ છે આંલીમોપર હર હાલમા દીરા શત
સાગીરદપર નીહાયત કરવું લુટકને રાફત
તક્રારથી અગર વોહુ પુછે તો બા ઇનાયત
કરવી એહવી સફા કે સાકીર રહે નીહાયત
સાગીરદપર હુકુંકેા ઉશતાદના ધના છે
કેમ વોહુ બસરને દેખા જે યે અદા કરા છે

૧૫

શીખોતો થાશે શીખો ઇશલામના દઆઈમ
તાલીમનો ઇરાદો કરજો દીલોમા બાઝમ
હર એક બશરને ઉપર છે શીખવું યે લાઝીમ
જહાં લગ ઉમર છે બાકી વહાં લગ છે યે મવાસીમ
પેછાનમા શરો કઈ અદયાન ને પેછાનો
ઇમાનની મરાસીમ શખ બાનવામાં બનો

૧૬

વરશે છે પાક પાની આકાશથી ઝમીનપર

અકબર નબ શતોથી ચે થાએ છે મુકંદ દર
નાપાક થાશે તેદમ પાની વોહ પાક અટહર
સોહબત થકી નજશની થાશે નજશ પવીતર
આ મીઝ તેમ સરેમા જ્યારે થયા કંયા શાત
કહાં તે સરે સરે રહે ખીલ જુમલા છે નબ શાત

૧૭

લાયા ખુદાના ચહાંથી જે મુશટકા શરી અંત
જહાં લગ થા આપ ઝીંદા વહાં લગ રહી શલા મત
જ્યારે શીધારા ચહાંથી વોહ ખાતિમ નુખુવત
લીલી મેલીને શબ ચે સરે નખીની હુર મત
સરએ નખીના અંદર કીદા કયાશ દાખીલ
ખેહદ કરા તગ ચુર ઇશલામના મશાઈલ

૧૮

જે દઝદ દીનના થા તે સેરશી કેહવાયા
વેહવાર દેખી ઝાહીર નાદાન કઈ ઠગાયા
ખોટા ખરા જવાહીર તે લોગ ચે મીલાયા
નક કાંદ જોહરી આ શેકુલ હુદા જે આયા
ખોટા થકી ખરાને કીદા જુદા ફઝલથી
આ છે અંમલ ઝીયાદા ફુનયાના શબ અંમલથી

૧૯

નથી કયાશ હરગીઝ અદયાનમા મુશક્કીમ
ઇબલીશ થી સુર થઈ ચારો ખતા ચે આંઝમ
જે કોઈ કયાશ કરશે ઇબલીશનો છે બા હમ
અંજમ તે બસરનો ઉકંખામા છે જહન્નમ
હકંમા કયાશ ખેસક પાયો છે કુલ ખટાનો
પથે ન કોઈ ચે ચેલે ચેલો છે ચે હવાનો

૨૦

ઈબલીશ આતસીથો આતસ થકી બનો થો
પાનીને ખાકમાથી આદમનો થો ખમી રા
ઇબલીશ યે કહ્યુ એમ આદમથી છું મેં ઉચો
જેમ તીનથી છે અસરક આતસ યે જન છે ભુંદો
આતસમા નાખે ગર કોઈ દાનો તરત વોહ જલશે
પાનીને ખાકમાથી દરખત તરત નિકલશે

૨૧

રેહતીથી એક બટ ટખ કોઈ પાની કિનારા ઉપર
દેખું બટ ટખયે રાતે તારાને પાની અંદર
કીદો ક્યાશ છે યે મછછીને દોરી મુઝ ટર
લેવાને પન વલી વોહ નીરાશ થઈને બે પર
મછછીને બીજી મરરત દેખીને તારો બનો
લેવા ન દોરી હરગીઝ ગુઝરો છે એમ ઝમાનો

૨૨

હીકમતનો ગંજ છે આ ઓધા તલે નીકલો
મત કોઈ ક્યાશ ઉપર દીલની લુગામ વાલો
નહી તો બટ ટખના માનીંદ બશ દેખશે કશાલો
મછછીને દેખી આંખે ભુકેધી જીવ ગાલો
ટાહાની ઉમ્મતો યે ટાહાની મુકી ઇંતરત
કીદો ક્યાશ તિયારે બહોત તેર થયા છે પ્રીરકંત

૨૩

ટોલાની જે શુની તે તરકે ક્યાશ બાબત
થા જીવનો મુહાશીબ હર ફેઅંલમા નોહાયત
દીલમા નકંસ કરીને દીલ દઈને કર શમાઅંત
અંકદામ કરજે વોહમા જે હોએ ખુદાની ટાઅંત

જે ફેઅલમા ખુદાનો ઇશયાન હોએ તે દરજે
અમ્મારો જીવની તુ શેહ વતને લઈ કતરજે

૨૪

તોખા તુ એહને કહે છે તોખા પછી ન કરવું
હરદમ બદમ ગુનાહથી આ જીવને પકરવું
છે એન ઝીંદગાની મરવા અગારી મરવું
અપની ખુદીને દીલથી જે ખુદ થઈ વીશરવું
કેહવું છે શેહલ લેકીન કરવું છે ફેઅલ દુસવાર
કેહવાને તુ મુટાખીકું કર ઝીંદગી મા આપાર

૨૫

હર એક ઘરીમા અપના એખો ટરફ તું જોજે
તોખા ઉપર શરા શર તોખા કરીને રોજે
આઝાર મા શીયતનો પરહેઝથી તું જોજે
તકવાતું કીબરીયાની દીલના ચમનમાં જોજે
ખસયત થકી ઝરદ થઈ મોહની ઉરાવ લાલી
જીવા થકી મરામા ઉખજે તુંને ખુસહાલી

૨૬

શીનાની આરશીને હર હાલમા શકા કર
દુનયાના અગનીયાથી થા તું ગની સીકંદર
ઈખલાશની સીયમમા શલમાનના થા બરાબર
અખલાકના મકા રીમ મા થા અંલમ જહાં પર
નાશુતમા તું જોથો લા હુતીયો ને દેખી
જીશ માની થઈને દાઈમ રૂહાનીયોને પરખી

૨૭

દુનયામા જે કંદર છે ઇનકારમા તું શર સાર
શમ ઝીંદને આ ટરાહ તું છે આ ફનાને સેંહ સાર

તેમ આખીરતમા રૂખકર દુનયા બદલ એ દીલદાર
મોતી ખરાને મુકી મત ચીરયાલી ખુંખાર
આ કાન દઈ શુનીને દીલમા નિપટ ઉતારો
લેતર છે એ લલુ છે બાકી છે કોઈ વીચારો

૨૮

તોશીકું દે ખુદા તો ઇખતીયાર કર આશીરત
હરકોઈની બદીપર નેકીની કર તું હીમ્મત
કેહશે ખુદા આ બદો થઈને કર્મી કુંદરસ
બખશે છે કેમ તે બખશે એહની જે હોએ ખતીઅત
બુનયાદ હોએ તો મત તુ એહશાનને વીશર જે
ટાકત ન હોએ જાની તો બશ દુઆ તુ કરજે

૨૯

હરગીઝ ન બાઝ રેહજે હરકોઈના લલાથી
દેખીતું મુમ તહનને કમતી નકર દુઆથી
તશકીન કરતુ હરકત હર સખશના ખુરાથી
રહેમતની રાખ આંદત ખેઝાર થઈ જફાથી
મત કર કીબર ખુદાની છાજે છે કીબરીયાઈ
હરકોઈથી કર તવાઝો મુકીને તુંરીયાઈ

૩૦

મત કર તું ગેર મોહરમ ખૈરાની આસનાઈ
દુનયાને દીન મા કઈ એહમા નથી લલાઈ
લેતર છે તું કે ફેરી દીદા ને રોસનાઈ
મત અજ નખીઆ ખૈરાને દેખજે એ લાઈ
રશતા મા ગર એ ખૈયર નીકલે તો રૂખને ફેરા
ઈબલીસ ના તા કરસે હરરોઝ તારો કેરા

૩૧

કીતલા બશરની દેખી આંદત કરે નીઝારા

ખૈરોને દેખીને વોહ આંખે કરે ઇસારા
બદનામ થઈ જહાંમા વોહ થાએ આસકારા
કોઈનું કહ્યું ન માને એહવા ટળાના આરા
વાજીબ છે તે ઉપર કે તોખા કરે શંભાલે
ખાલીક થકી દરીને દીલની લુગામ વાલે

૩૨

કઈ કઈ કિંસમના લોગો થા નો જવાં અકડતા
શુનતા ન કોઈ તમાસો પેહલે વોહ જઈને પડતા
ખૈરો ઉપર નઝારા રશતે બરશતે કરતા
દેખીને મોત ને વોહ શક રાત રોયા મરતા
લેહદોમા વોહ પડા છે માટીમા થઈને માટી
યારો નરમ કરો કોઈ ખોફે ખુદાથી છાતી

૩૩

ખૈરોને કહાં રવા છે ઘરથી કદી નિકલવું
કંરમેઝી ખેસ ઓરી રશતાના વચ્ચે ચલવું
સેહવતનુ થાએ છે એ દેખીને નિત ઉબલવું
તે ફેઝલથી અગનમા ખૈરાનું થાશે જલવું
ખૈરો જે થઈ નીકલસે કુચામા ચકલે ચકલે
ખારીની તેહના ઉપર લાનન છે દગલે દગલે

૩૪

મત ગેર મોહરમોને ખૈરો થઈ ખોલાઓ
ખે પરદા થઈને તેહને નઝદીક ન બેઠાઓ
મત આબરૂને અપની એ ફેઝલથી દુખાઓ
હુસયાર થઈ હવેથી ખાટીરમા વાત લાઓ
જે ફેઝલ કરશે એહવા તે મુત તાહમ ગીનાસે
દુનયામા હર ગઝીમા તેહની બદી શુનાશે

૩૫

હુદી છે નાચ રંગની મજલીશ નિપટ જહાંમા
લાનત છે રોઝ નાઝીલ હર રાગના મકાંમા
શીટકાર છે ખુદાની તે જાગપર અંચાંમા
હરગીઝ ન રેહ ગુનાની મજલીશ કરે અમાંમા
જે જાગ હોએ ગુનાની મજલીશ વહાં ન જાશે
નહીં તો અઝાબ અંદર શબમા સરીક થાશે

૩૬

આદમ નખી થગાઇ ઇબલીશના મકર પર
જન્નતથી આપ નીકલી આવી પડા ઝમીં પર
શર મશત થઇ ખુશીમા ઇબલીસ વોહ સૂતમ ગર
અકશામ ના નીકાલી રાગો કરાયા અકષર
ખાટીલના રાગ સુનવું ઇબલીશની રશમ છે
રાગોના લોગો શરવે ઇબલીશની કીશમ છે

૩૭

મસહુર છે રીવાયત શખ્ષીર ગંજ તુદરત
આયા યઝીદ પાશે વોહ અઝ રહે ઝુર રત
પીતો થો વોહ ખમરને ઇબલીશ ફીલ હકીકત
જાતો થો એક મુગન્ની રાગોને બા મલાહત
દેખી હુસૈન બોલા મલઉનની આખીઃ અત
તલવારના શીવા નહીં આપું તુને મેં બે અત

૩૮

દેખી યઝીદથી આ રાગો નત અબા હત
ઓર ખમરની શરાશર દેખીને બશ કબા હત
ઇખતીયાર કીદી પાતે શખ્ષીરયે સહાહત
બેઅતના આપો હરગીઝ ગૈરત કરી નીહાયત

શખીર રાગ ખાટીર માથાને લઈ કપાવી
જે કોઈ હશે હુસૈની નહીં રાગને કરાવી

૩૯

આ તમામ કર નશીહત એક સખશના ફઝલથી
દુનયા છે જુમલા કાશીર તે આતના અમલથી
દાલા છે શખ હુદુદો નીકલેલા તે અશલથી
તશકીન છે ઝમીનને ઇબદા ઇ વોહ જબલથી
યાકુબ સેહ ઝકીના યુશુફયા ચે ખુલાસા
મેહબુબ કીબરિયાના મેહબુબના ચે ખાશા

૪૦

નજમુલ હુદા લકંબ છે કુંદરી લકંબ અંજબ છે
ઓ શાફના પના ગીર જેહના અંજમ અંરબ છે
શુરજથી ઝીયાદા અઝહર જેહના હશબ નશબ છે
ખાને કરમના ગોહર લાસક દુરે અંદબ છે
ખાલાથા આશમાંથી વોહ ખામે મક રમતના
પાયાથા ચારો મોહકમ વોહ કશરે મર હમતના

૪૧

ખુર સીદયા દર ખસાં આકાશે સર રીના
દરયા બે કરાં થા લબરેઝ પર વરીના
યાકુંતયા ને નીલમ કુંદરતના જોહરીના
ઇકંબાદયા અંજલથી જેહના શીકન દરીના
મુલદના દીનથી જુમલા તારાના શજદા ગાહયા
એહલે કમાલતોના લારેબ તકયા ગાહયા

૪૨

મુલકે ફઝી લતોના ચકતા હતા શીકંદર
ઝુલમાતે ગુમ રહીના થા રેહ નુમાઇ રેહબર

નાશુતના શદ્ધી લાહુત થા ચે ગોહર
તારીક સું સું કરચે કીરતાર થા પનાગર
તુરખતમા એહની ઉતરે તુરખતને નિત સરક છે
તુરખતને દેખી અઝ બશ ઇફલાકમા અશક છે

૪૩

દુનયામા આપ આવી દુનયા થી કીદી ઉઝલત
એહવા ખફા થા ચહાં થી આખી ન ચહાંની લીઝઝત
મરવા શીવા નથી કઇ વોહ પારશાની હાજત
ચહાંથી કુંદુશમા જાવાનીથી હમેસા રગખત
ઉમ્મેદના મુટાળીકં ઇબદાઇં થઇ શીધારા
એહની જુદાઇથી છે હર જીવમા અંગારા

૪૪

દાવતના બાગના થા વોહ નખલ ખંદ ચકતા
દેખવું જહાં વલેકીન દેખા ન એહના હમતા
તારીક જે કરો તે કેહવાએ એહમા બરજ
જન્નતના જે મદારજ તેહમા છે રોઝ ચડતા
ખુલદે બરીમા જેહના પોંહચેથી થઇ મશર રત
એહની શીરાકંથી છે દુનઆના દીલમા હશરત

૪૫

શેકુલ હુદા અંજબ છે જેહના ખલકં હુમાયુન
હશતીના છે શદ્ધ થી બેમુલ દુરરે મકનું
ઇકબાલના ગીરામી મીલાદના છે બેમુન
આલે નખીની દોલતના છે અમીન વમામુન
સાહીના હફત પુસતથી જે સાહના ઘરાના
છે કો પરે મુલબ બબ ચે શરમદી અંટાના

૪૬

અંબદેઅંલી છે આંલા ઇફલાકની કિમ્મ થી

શીર દોશ મુક તબીશછે યે સાહની સીયમથી
પેદા કરે છે દીની પેદાસની અંદમ થી
એહની શીક્ષત રવાં છે હર લોહ પર કંલમથી
હર મુસ કીલોની કુંચી જે સાહની જખાં છે
મખ ઝન ફવા ઇદોનો જે પીરનો ખયાં છે

૪૭

ગર દીશ છે ઘાઇલોને મરહમ છે જેહની રેહમત
હૈરાન ગુમ રહીનો છે તુર એહની હીકમત
માથા ઉપર અઝલથી છે કુજ કુલાહે વેહ દત
ગારત છે ચરખે ગરદુ દેખીને એહની હીમમત
ઇમાનના જહાનમા યે સાહ ના જહાંદાર
હર ગીઝ થયા ન થાશેજહાં લગછે ચરખે દબ્બાર

૪૮

આંદાવતુલ હુદાના કુલ સુમીના હુદ દો
શખતુ લઇને પેહલે શાદીકુંઅલી વશીલો
શેકુલ હુદાના આગે નત નત તુ કરીને શજદો
કર અરઝ એ સહન સાહે જેહોએખટાયેખખશે
તૈઅબ ઇમામ આગે પોંહચાવી અરઝ માહરી
કુદ્રશીયા લઇ કરાએ ખાકીને રશતા દારી.

તમામ શુદ.

આ સજસુવાના બાદર છત્તી નવીકર છે તેહની લીટી

૧. આત યુર દુન્યાની ગયા તે હીખ હીર કાલી તમનીમા
૨. છતી છે દીક્ષા કમોચી તુ હીમનની કહાનીને
૩. એક પદ તુ મન પુખતે એ બંદા વીચરે
૪. સમંદરથી છે કેલ મહાનને ભર
૫. તારીની કમોચી એ તે મોચ ગયા
૬. દુન્યા છે કાલે ખોરની ખાલી કાજેર લેયો પી એકમાં દયા છે
૭. યુનજે તુ માત દાનિ યુનજમાં છે ભલાઈ
૮. તર કાલ તુ ગફલની ચીરણીને ગચીરતથી
૯. એ હીલ તુ નામ જપ હીર છે પુદાવા
૧૦. ગુફલ છે હયાતી હર બસમની
૧૧. તમજા છે બસમની થકા ગકા છે
૧૨. એ સાચ મુકદ દર છે હરેક તે યુજર છે
૧૩. દર નરમ એક પુદાથી લવની ફાકાથી
૧૪. આ આલમે દુન્યામા છત્તી છે હયા દત છે
૧૫. હીમનના મુખાલિક પેદાશ કિયરીયાની

સરવે મુનીમીન આઈમોની જનનમા છત્તીમાસ છે કે
 જે સાહીબને આ સજસુવાની જરૂર હો તે સાહીબ નીચેના
 યસ્માએથી મંગાવી લેવા તયારી લેયો. એક તમજા મંગાવનાર
 સાહેબની જનાલમાં અસર છે કે મોજમાં ટીપીયા પાકાથી આપની
 બે નાંખી વધારે સમાવનાર સાહેબને બી. પી. માં મિલકવામાં
 આવશે.

તેમણીને કાલેથી મોજવામાં આવશે. તારીથી મંગાવવું
 હમણાં કમ તુલના છે.

એકનો બીજો બાગ બીજો બાગ પણ નૈયાર છે અને
બીજી સ્થળે કીવાળો પત્ત કુરવણ મોજુદ રહે છે અને ઉરકુ
જમાન અને ગુરુશની દરેશની નાહા મરશીયા વગેરે વગેરે
મતંગે બુજ લીધા નીચે મુજબ છે :-

કા. બા. પા.	કા.
મજમુએ નશાયેક બાગ પહેલો કવર	૧—૮—૦
પાકુ પુકુ	૧—૮—૦
બાગ બીજો કવર	૦—૧૧—૦
પાકુ પુકુ	૧—૮—૦
બાગ બીજો કવર	૧—૮—૦
પાકુ પુકુ પાસલોજ માલે	૧—૧૨—૦
તરત બાગ શાલે પાકુ પુકુ	૩—૧૧—૦
નહરે ગમ	૦—૮—૧
ગુલશન માલમ	૦—૧—૧
ગુલશર પંજતન	૦—૪—૧
ગુલશર કરામત	૦—૬—૧
શહાદન નામા	૦—૨—૧
શમુને ગમ બાગ પહેલો	૦—૧—૧
બાગ બીજો	૦—૪—૧
વાલીન પંજતન	૦—૪—૧

મળવાનું કેલણ :-

એકમકદુસેન સુલાઅમદુલઅલી.....મંદશીર.
એકમકદુસેન સુલાઅમદુલઅલી. બુના અમર
દાહાદ.

